

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
PETROS
Sat PETROS, nr.163, Comuna
BARU, Jud. HUNEDOARA
tel/fax: 0254/778004
e-mail: scolabaruu@yahoo.com

MINISTERUL
EDUCATIEI

PRIETENII NATURII

ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETROS –
HUNEDOARA

PETROS
Aprilie, 2022

Echipa de redacție:

PROF. CHIRILĂ STELUȚA CLAUDIA

PROF. HADADEA KARINA

PROF. MĂNESCU MARINELA-FLORINA

PROF. SĂLĂȘAN MARIANA

PROF. ONESCU MARINELA

PROF. BERBENIȚĂ MIRELA

PROF. NICULESC LIDIA-CARMEN

PROF. MOLDOVAN ELENA RODICA

CUPRINS

<i>Din dragoste pentru planeta albastră</i>	6
Prof.înv.primar Florea Elena Loredana – Școala Gimnazială Oniceni.....	6
<i>Copiii și natura</i>	11
Prof.înv.preșcolar Bogdan Ștefania și Safta Eliza – Grădinița cu Program Prelungit Rază de Soare, Pitești.....	11
<i>Proiect de activitate integrată - Prietenii pădurii</i>	14
Prof. Burghilea Rozica – Grădinița cu P.P nr.14, Tecuci.....	14
<i>Natura, prietena noastră</i>	23
Prof.înv.primar Moldovan Elena Rodica – Școala Gimnazială Petros.....	23
<i>Proiect de activitate - Farmecul pădurii</i>	25
Prof.înv.preșcolar Ichim Mariana Carmen – Școala Gimnazială Sâmbăta de Sus, G.P.N Sâmbăta de Sus.....	25
<i>Un mediu curat - o viață sănătoasă</i>	33
Prof.înv.primar Niculesc Lidia Carmen – Școala Gimnazială Petros.....	33
<i>Importanța vitală a pădurii</i>	36
Prof.înv.preșcolar Radu Loredana Gabriela și Prof.înv.preșcolar Costa Sofia – Școala Gimnazială Petros, Grădinița P.P.Baru.....	36
<i>Protejăm natura împreună!</i>	38
Prof. Jitea-Nicolae Andreea-Simona – Școala Gimnazială Bănița.....	38
<i>Proiect educațional – sărbătoarea primăverii</i>	43
Prof.înv.primar Demeter Aurelia – Școala Gimnazială Bănița.....	43
<i>Un prieten bun – natura</i>	46
Prof.înv.primar Drăgușin Mariana Luciana – Școala Gimnazială Pui, Structura Școala Primară Uric.....	46
<i>Proiect didactic-Ce sunt păsările</i>	48
Prof.înv.primar Marton Dorina Mioara – Școala Gimnazială Densuș și Prof.înv.primar Tonca Argentina Loredana – Școala Gimnazială Sarmizegetusa.....	48

<i>Modalități de realizare a educației ecologice la preșcolari</i>	57
Prof.înv.preșcolar Dobrei Luminița – Școala Gimnazială Pui, Grădinița P.N. Uric.....	57
<i>Participarea preșcolarilor la protejarea mediului</i>	61
Prof.înv.preșcolar Stănilă Mariana Rodica – Școala Gimnazială Petros, Grădinița P.P.Baru.....	61
<i>Importanța educației ecologice în învățământul primar</i>	63
Prof.înv.primar Mealha Cristina/ Popescu Natalia – Liceul Tehnologic ”Transilvania”, Deva, jud. Hunedoara.....	63
<i>Proiect educațional „Să ocrotim natura”</i>	67
Prof.Olariu Aurora – Școala Gimnazială nr.27 din Timișoara, Școala Gimnazială nr.2 din Timișoara.....	67
<i>Importanța evaluării ecologice</i>	70
Prof.înv.primar Chirilă Steluța Claudia – Școala Gimnazială Petros.....	70
<i>Simbolul codrului în literatură</i>	72
Prof. Czane Monica – Școala Gimnazială Petros.....	72
<i>Proiect didactic – Friendship forest</i>	74
Prof.înv.preșcolar Carp Rodica Adriana – Grădinița P.P. Nr.3 Petroșani, Structura P.P.+ P.N. NR.1 Petroșani.....	74
<i>Învață să ocrotești și să iubești natura</i>	81
Prof.înv.preșcolar Zăicănaru Roxana – Școala Gimnazială Petros, Grădinița P.P Baru.....	81
<i>Pădurea și viața</i>	84
Prof.înv.preșcolar Popa Anca Școala Gimnazială Petros, Grădinița P.P Baru.....	84
<i>Salvați pământul!</i>	87
Prof. Scafariu Corina – Școala Gimnazială I. D. Sîrbu Petrila.....	87
<i>Natura – prietena mea</i>	89
Prof.înv.primar Bolog Rodica – Școala Gimnazială I. D. Sîrbu Petrila.....	89
<i>Apa pe Terra</i>	92

Prof. Gheban Nora – Colegiul Național de Informatică „Carmen Sylva”	
Petroșani.....	92
<i>Natura, casa vieții.....</i>	96
Prof.înv.primar Lupescu Elena – Școala Gimnazială Petros.....	96
<i>Protecția pădurii - o prioritate a lumii contemporane.....</i>	98
Prof. Niculesc Liviu – Noris – Școala Gimnazială Petros.....	98
<i>English through Films and Music – planet protection awareness.....</i>	102
Prof. Mănescu Marinela-Florina – Școala Gimnazială Petros.....	102
<i>Prietenii naturii.....</i>	106
Prof. Hadadea Karina – Școala Gimnazială Petros.....	106
<i>Detectivii naturii.....</i>	108
Prof. Berbeniță Mirela – Școala Gimnazială Petros.....	108
<i>Importanța educației ecologice.....</i>	110
Prof. Răduțoiu-Albu Andreea-Diana – Școala Gimnazială Petros.....	110
<i>Educația ecologică, imperativ al lumii contemporane.....</i>	113
Prof.Mikloș Mihaela – Școala Gimnazială Nr. 7 Petroșani.....	113

DIN DRAGOSTE PENTRU PLANETA ALBASTRĂ

PROF. ÎNV. PRIMAR FLOREA ELENA- LOREDANA
ȘCOALA GINMAZIALĂ ONICENI

PROIECT EDUCAȚIONAL

DOMENIUL EDUCATIV: Activitate ecologică

ARGUMENT

Omul se naște și trăiește într-un mediu natural, dependent de celelalte elemente ale biosferei cu care trebuie să stabilească relații de armonie și respect.

„Educația ecologică sau educația relativă la mediu vizează formarea și cultivarea capacităților de rezolvare a problemelor declanșate odată cu dezvoltarea tehnologiilor industriale și postindustriale la scară socială, care au înregistrat numeroase efecte negative la nivelul naturii și existenței umane”. (*Noile educații*, coordonatori, Văideanu, G. și Neculau, A.)

Educația ecologică, trebuie să înceapă, din frageda copilărie. Aceasta presupune formarea unei conștiințe și a gândirii ecologice despre natură, dar și a formării unui comportament atent și corect față de ea. Nu este suficientă o simplă informare cu privire la mediul înconjurător, ci este important ca elevii să-și poată exprima idei personale și să manifeste o atitudine legată de responsabilitatea pe care și-o asumă în privința mediului în care trăiesc. Trebuie să fie capabili să înțeleagă relațiile existente între anumite situații și să analizeze, să sintetizeze și generalizeze informațiile. Este importantă rezolvarea cauzelor care au dus la o anumită situație și nu a efectelor acesteia.

Prin acest proiect dorim să contribuim la formarea conștiinței și conduitei ecologice a elevilor. Conștiința are obiectivarea în conduită, în comportamente, care se manifestă în fapte și rezultate. Formarea comportamentului ecologic este o acțiune de durată, trecând de la deprinderi la obișnuințe și la trăsături pozitive de caracter. În felul acesta se formează atitudinea față de natură, care trebuie să fie o componentă a caracterului manifestată prin respect, ocrotire, apreciere, admirație, compasiune.

COORDONATOR: prof. învăț. primar Florea Elena Loredana

RESPONSABILI CU DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR: cadrele didactice din învățământul primar de la Școala Gimnazială Oniceni

GRUPA ȚINTĂ: elevii claselor primare de la Școala Gimnazială Oniceni

RESURSE:

a) materiale: calculator, imprimantă, videoproiector, afișe, coli de scris, foi de desen, markere, aparat foto, CD-uri, articole din ziare, răsaduri de flori, lecturi adecvate, planșe, filme didactice, acuarele, pensule, hârtie creponată, hârtie glacé, lipici, foarfecă, materiale din natură, panouri de poliester, hârtie de copiator, plastilină;

b) umane: învățătorii și elevii claselor primare de la Școala Gimnazială Oniceni

c) de timp: ianuarie - iunie 2021;

OBIECTIVE GENERALE:

- formarea unei atitudini pozitive față de natura înconjurătoare;
- formarea unei conduite ecologice
- formarea și utilizarea deprinderilor de comunicare verbală și nonverbală;
- participarea la viața socială a clasei și a comunității locale;
- sensibilizarea elevilor în legătură cu frumusețea naturii.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să ocrotească animalele și plantele din jurul lor;
- să folosească cu chibzuință resursele naturale și obiectele care au ca materie primă aceste resurse;
- să participe efectiv la înfrumusețarea clasei/școlii prin realizarea unor obiecte decorative din deșeuri;
- să colecteze deșeuri din hârtie, plastic;
- să identifice schimbări care au loc în mediul înconjurător ca urmare a intervenției omului;
- să folosească diverse modalități de comunicare în situațiile date;

REZULTATE AȘTEPTATE:

- o reală îmbunătățire a comportamentului față de natură, față de animale și față de plante;
- conștientizarea rolului pe care trebuie să-l aibă omul în ocrotirea naturii, în păstrarea curățeniei;
- participarea activă la activitățile grupului;
- o mai bună colaborare între elevii clasei;
- utilizarea de strategii proprii pentru rezolvarea de probleme;

STRATEGII DIDACTICE

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, demonstrația, explicația, exercițiul, jocul didactic, jocul de rol, turul galeriei brainstorming, ciorchinele, portofoliul, proiectul, învățarea prin descoperire.

ACTIVITĂȚILE PROPUSE ÎN CADRUL PROIECTULUI

Nr. crt.	Denumirea activității	Modalități de realizare	Data și locul desfășurării	Coordonatorul activității	Participanți	Evaluare
1.	Împreună pentru un mediu mai curat	-Anunțarea temei și a obiectivelor urmarite, stabilirea grupelor de lucru; -Forme și activități stabilite de comun acord cu elevii;	10-15 Ianuarie 2021 Școala Gimnazială Oniceni	Coordonatorul proiectului Înv. Curelariu Loredana	Cadrele didactice	Proces-verbal Întocmirea proiectului
2.	Învățăm să economisim energia	- Prezentarea unor materiale despre modalitățile de producere a energiei electrice. Ce pot face copiii pentru a economisi energie?-dezbateri; Realizarea unor desene; Realizarea unor bannere pe această temă,	17- 23 Ianuarie 2021 Școala Gimnazială Oniceni	Cadrele didactice responsabile cu desfășurarea activității	Elevii claselor implicate în proiect	Expoziție cu lucrări Fotografii
3.	Un mărțișor pentru fiecare	-Realizarea unor lucrări (mărțișoare, felicitări) cu materiale din natură și materiale reciclabile	Februarie 2021 Școala Gimnazială Oniceni	Cadrele didactice responsabile cu desfășurarea activității	Elevii claselor implicate în proiect	Expoziție Diplome
4.	Noi suntem campioni la colectare	Colectarea de materiale reciclabile:hârtie, plastic, metal.	Pe toată durata proiectului Școala Gimnazială Oniceni	Cadrele didactice responsabile cu desfășurarea activității	Elevii claselor implicate în proiect	Parada Fotografii
5.	Apa înseamnă viață	Importanța apei pentru viață- dezbateri -Relizarea unor postere	Martie 2021 Școala Gimnazială Oniceni	Cadrele didactice responsabile cu desfășurarea activității	Elevii claselor implicate în proiect	Poster
6.	Planeta este bolnavă, cum o ajutăm?	Dezbateri despre poluare și consecințele ei și despre modalitățile de combatere a acesteia; Realizarea unor afișe	Aprilie 2021 Școala Gimnazială Oniceni	Cadrele didactice responsabile cu desfășurarea activității	Elevii claselor implicate în proiect	Fotografii

7.	22 aprilie- Ziua Internațională a Pământului	Importanța protejării planetei – dezbateri Elaborarea unor desene, eseuri, poezii pe teme ecologice	Aprilie 2021 Școala Gimnazială Oniceni	Cadrele didactice responsabile cu desfășurarea activității	Elevii claselor implicate în proiect	Portofolii Concurs Diplome
8.	Fii un model pentru copilul tău!	Informări, în cadrul ședințelor cu părinții, privind educația ecologică	Mai 2021 Școala Gimnazială Oniceni	Cadrele didactice responsabile cu desfășurarea activității	Cadre didactice, părinți	Lecturate
9.	Din dragoste pentru planeta albastră	Analiza activităților din cadrul proiectului Prezentarea unui Power Point cu aspecte din activitățile desfășurate	Iunie 2021 Școala Gimnazială Oniceni	Cadrele didactice responsabile cu desfășurarea activității	Elevi Cadre didactice	Ppt Fotografii Chestionare Portofoliul proiectului

FORME DE EVALUARE: concursuri, autoevaluare, evaluare colegială, expoziție de lucrări, fotografii, portofolii, proiecte,.

DISEMINAREA PROIECTULUI: Prezentarea proiectului în cadrul Consiliului profesoral.

IMPACTUL PROIECTULUI ASUPRA COMUNITĂȚII LOCALE:

Cunoașterea și promovarea modalităților de protejare a mediului înconjurător.

Vizitarea expozițiilor și vizionarea ppt-urilor.

FOTOGRAFII DIN TIMPUL ACTIVITĂȚILOR

Bibliografie:

1. Berca Mihai , *Ecologie generală și protecția mediului*, Editura Ceres, București, 2000;
2. ****Preocupări didactice*, nr.2/1998.

COPIII ȘI NATURA

Profesor învățământ preșcolar: Bogdan Ștefania/Safta Eliza
Grădinița cu Program Prelungit Rază de Soare, Pitești

Copiii văd natura ca o prietenă de-a lor care le dă lumină, căldură, mișcare. Dar și natura are nevoie de prieteni, ceea ce presupune necesitatea respectului față de aceasta.

Pentru a se putea stabili acest respect sunt necesare cunoașterea unor condiții esențiale mediului de viață umane cum ar fi: aerul, apa, hrana și nu în ultimul rând, pământul, solul.

De multe ori copiii pun întrebări legate de locul, timpul cauza unor fenomene sau existența unor viețuitoare și plante într-un anumit mediu.

Această curiozitate față de natură ne ușurează trzirea interesului copiilor de a cunoaște natura, de a o înțelege, de a o ocroti și de a ajuta la salvarea ei.

La vârsta preșcolarității, datorită particularităților de vârstă, se poate observa o activitate intensă de cunoaștere a noului.

În cadrul activităților de cunoaștere a mediului, a educației pentru societate și în cadrul activităților libere se pot organiza și desfășura o serie de activități atractive, accesibile cu caracter ecologic și de dezvoltare a deprinderilor față de mediul înconjurător. Scopul acestor activități de natură ecologică este de a trezi copiilor dorința de a cunoaște lumea vie a universului, de a o iubi și ocroti.

Prin aceste activități se urmărește:

-cunoașterea mediului înconjurător pentru formarea și educarea conștiinței ecologice, prin desfășurarea unor activități cu un caracter experimental și demonstrative utilizând instrumente și tehnici simple, care să contribuie la stimularea interesului copilului pentru cunoștințe din domeniul ecologic și prin cunoașterea diferitelor medii de viață și descrierea relațiilor intra- și interspecifică pentru înțelegerea necesității menținerii și protejării mediului;

-formarea și exarsarea deprinderilor de îngrijire, protejare și ocrotire a mediului înconjurător pentru educarea atitudinii pozitive față de acesta prin cunoașterea și aplicarea normelor și regulilor de comportare în vederea asigurării protecției mediului și manifestarea interesului și responsabilității în participarea la acțiuni de îngrijire, ocrotire și protejare a mediului aplicând cunoștințele dobândite;

-sprijinirea copilului în înțelegerea unor termeni specifice ecologiei și protecției mediului diferențiind viețuitoare, obiecte, fenomene din natură pe baza unor criterii date;

Stimularea copilului în crearea și menținerea unui mediu natural propice vieții prin cultivarea interesului pentru menținerea și promovarea stării de sănătate a mediului.

În planificarea activităților din cadrul proiectului educațional *COPII ȘI NATURA*, am căutat să realizăm teme legate de toate cele patru condiții esențiale mediului de viață: *aer, apă, hrana, sol*, acestea fiind diversificate în cel de-al doilea an (la grupa mare).

Chiar dacă se face educație ecologică indirect și la grupa mică, noi am căutat ca beneficiarii proiectului să fie copiii de la grupa mijlocie

Activități desfășurate:

AERUL (și poluarea lui)

- *Gimnastică în aer liber* – comparative cu o gimnastica în grupă cu ferestrele închise
- *Aer cald- aer rece* –experimente: -lumânarea aprinsă
-pana deasupra radiatorului
- *Focul și fumul în excursie* - aplicație contribuind și la prevenirea incendiilor
- *Lectura educatoarei „Pomișorul”* de Maria Simai
- *Memorizre „Curcubeul”*

APA

- Observare „*Pe râul Argeș*”(apa curată și apa poluată)
- *Circuitul apei în natură: -experiment*
-desen „*Picătura de apă*”
- *Activități gospodărești: „La colțul florilor’*
„*Acvariul*”
- *Povestirea educatoarei „Iarna “de Samica Boghiu*

HRANA

- „*Căsuțe pentru păsărele* “-confecții (din placaj, plută, cuișoare, sârmă, folie protectoare, lipici/aracet)
- *Memorizare „Pentru ele”* de LenuT Ruja *Curiozități din viața insectelor” vizită la școală-laboratorul de biologie*
- *Activitate interdisciplinară:-Audiție„Pădurea în zori de zi” „Răsăritul soarelui“*
-Pictură „*Hrană pentru viețuitoare*”
-Confecții„*Adăposturi pentru viețuitoare*”

- Lectura educatoarei „Să îngrijim pădurea” de Florica Serac

SOLUL

- Memorizare „Bob de grâu”
- Sădirea pomișorilor și îngrijirea pomilor din curtea grădiniței în cadrul acțiunilor elevilor Școlii Gimnaziale Tudor Vladimirescu prin proiectul „În curând voi fi școlar”; plantarea și îngrijirea florilor urmat de lectura educatoarei „Să sădești un pomișor” de Victoria Vereș
- Încolțirea bobului de grâu și înmugurirea crenguței de cais - experimente
- Acțiuni autogospodărești în curtea grădiniței
 - să adunăm hârtiile și pungile purtate de vânt;
 - „fără crenguțe rupte și frunze uscate”
- Lectura educatoarei „Bobița fermecată” de Rodica Trif

De asemenea s-au organizat concursuri de desene, pictură sau confecții cu ocazia zilelor: CURĂȚENIEI; PĂSĂRILOR; APEI; PĂDURII, PĂMÂNTULUI; OCROTIREA MEDIULUI.

Culorile, formele, ritmul și mișcarea prezintă o varietate deosebită a elementelor naturii. Acestea determină preșcolarilor stări de bucurie, care aprofundate alcătuiesc și îmbogățesc atât conținutul afectiv al vieții preșcolarilor cât și reprezentări clare, precise.

Cu prilejul vizitelor, plimbărilor copiii au examinat elemente ale naturii cu atenție și curiozitate, astfel au dobândit o mare cantitate de informații despre munca omului, reprezentări simple despre structura și condițiile de viață ale unor plante și animale, despre legi obiective ale succesiunii anotimpurilor, formându-li-se treptat și sentimental de respect și dragoste pentru natură ca și pentru om și realizările sale.

Important este să contribuim prin întreaga noastră activitate la realizarea relației de prietenie a copiilor cu natura, considerând natura prietena copiilor dar și copiii să devină prietenii naturii ocrotind-o și iubind-o ca pe o prietenă adevărată.

Bibliografie:

- Revista Învățământului preșcolar nr 3-4/2000
- Revista Învățământului preșcolar nr.1 /2007
- Ghid metodic de educație ecologică /învățământul preșcolar
- Programa activităților instructive-educative în grădinița de copii/2019

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ PRIETENII PĂDURII

Prof. Burghelea Rozica

Grădinița cu P.P nr.14, Tecuci

Data:

Educatoare: Burghelea Rozica

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.P. Nr. 14, Tecuci

Nivelul II: Grupa mare

Tema anuală de studiu: ”Cum a fost, este și va fi aici pe pământ?”

Tema săptămânii: ”Micii exploratori”

Tema activității: ”Copiii, prietenii naturii”

Tipul de activitate: Transmitere și sistematizare de cunoștințe

Consolidare de priceperi și deprinderi

Forma de realizare: Activitate integrată: ADP+ADE (DOS+DEC)+ ALA II

Scopul activității: Formarea unei atitudini responsabile și active pentru gestionarea și ocrotirea mediului înconjurător, în vederea menținerii echilibrului ecologic.

”Un mediu curat- o viață sănătoasă”, ar trebui să fie o deviză pentru întreaga populație a globului. Este nevoie de mai multă atenție și de mai multă responsabilitate din partea fiecărui cetățean pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi condițiile de viață pe care ni le oferă natura.

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

ADP: ACTIVITATE DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Întâlnirea de dimineață: „Numai copaci veseli”

Rutine: „Prietenul la nevoie se cunoaște” – deprinderea de a-și ajuta colegii pe parcursul zilei

Tranziții:

- ”Noi spre baie ne-ndreptăm,/Măinile să le spălăm/ Dăm cu apă și săpun/ Mai curățî suntem acum.”
- ”Ocrotesc natura”-imnul micilor ecologiști
- ”Când am fost noi la pădure”- joc cu text și cânt
- ”Câte unul pe cărare”

ADE: ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE:

DOS (Domeniul Om și Societate): „Buturuga fermecată din poieniță” – povestirea educatoarei

Domeniul de dezvoltare:

1. Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii
2. Dezvoltarea socio-emoțională

I. DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII

1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.
2. Autocontrol și expresivitate emoțională.

II. COMPORTAMENTE VIZATE

- 1.1 Exersează ascultarea activă a unui mesaj în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă).
- 1.2 Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor (comunicare expresivă).
- 2.1 Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă.
- 2.2 Demonstrează abilități de autocontrol emoțional.

III. OBIECTIVE OPERAȚIONALE

Cognitive:

- să urmărească linia poveștii concomitent cu materialele prezentate;
- să-și exprime propriile opinii, sentimente legate de natură și ocrotirea acesteia;
- să demonstreze înțelegerea textului apelând la diferite modalități de redare;
- să numească forme de deteriorare a mediului și activitățile umane care le produc (tăierea copacilor, ruperea crengilor, aruncarea deșeurilor);

Psihomotorii:

- să-și dirijeze efortul oculomotor către imaginile ce reprezintă momente ale poveștii;
- să mânuiască materialele didactice puse la dispoziție;

Socio-afective:

- să participe afectiv la activități, manifestându-se liber;
- să exprime unele sentimente de bucurie, mulțumire, toleranță, prietenie, cooperare și ajutor reciproc.

IV. STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: expunerea, explicația, conversația, exercițiul.

Materiale didactice: planșe suport pentru povestire, microfon.

Forma de organizare: frontal.

DEC (Domeniul Estetic și Creativ): ”Mesajul micului ecologist”- pictură (tricou)

Domenii de dezvoltare:

Capacități și atitudini în învățare

I. DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII

1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare.
2. Activare și manifestare a potențialului creativ.

II. COMPORTAMENTE VIZATE

- 1.1 Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea de lucruri noi.
- 3.1 Manifestă creativitate în activități diverse.
- 3.2 Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.

III. OBIECTIVE OPERAȚIONALE

Cognitive:

- să denumească materialele de pe masa de lucru;

Psihomotorii:

- să compună spațiul plastic folosind corect materialele puse la dispoziție;
- să picteze pe tricou pentru a transmite un mesaj pentru ocrotirea naturii;
- să redea prin pictură imaginea unor medii de viață (copacul);
- să respecte poziția corectă a corpului față de suportul de lucru pentru o bună coordonare oculo-motorie;

Socio-afective:

- să participe afectiv la activități, manifestându-se liber;
- să exprime unele sentimente de bucurie, mulțumire, satisfacție.

IV. STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: explicația, conversația, demonstrația, exercițiul.

Materiale didactice: tricouri, acuarele, pensule, șervețele umede.

Forma de organizare: frontal, individual.

ALA II: ACTIVITĂȚI PE CENTRE DE INTERES

BIBLIOTECĂ:

- ”Copiii iubesc natura”- elemente de limbaj scris, mesaje ecologice
- ”Așa da, așa nu!” – citire imagini

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

Cognitive:

- să identifice aspecte legate de copaci, pădure, urmărind cele citite și spuse de educatoare.
- să identifice comportamentele reprezentate în imagini.

Psihomotorii:

- să traseze linii pe puncte pentru a scrie mesaje ecologice.
- să așeze imaginile care ilustrează comportamentele pozitive lângă copacul vesel, iar pe cele care ilustrează comportamentele negative lângă copacul trist.

Socio-afective:

- să manifeste interes și plăcere pe parcursul activității.

ARTĂ: "Mesajul micului ecologist"- pictură (tricou)

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

Cognitive:

- să denumească materialele de pe masa de lucru;

Psihomotorii:

- să compună spațiul plastic folosind corect materialele puse la dispoziție;
- să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnici specifice picturii;
- să redea prin pictură imaginea unor medii de viață (copacul);
- să respecte poziția corectă a corpului față de suportul de lucru pentru o bună coordonare oculo-motorie;

Socio-afective:

- să participe afectiv la activități, manifestându-se liber;
- să exprime unele sentimente de bucurie, mulțumire, satisfacție.

CONSTRUCȚII: "Copaci veseli" construcții plane (pioneze)

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

Cognitive:

- să descrie imaginea dată;

Psihomotorii:

- să construiască cu ajutorul pionezelor imaginea unui copac vesel .

Socio-afective:

- să manifeste interes și plăcere pe parcursul activității.

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: explicația, conversația, exercițiul, demonstrația.

Materiale didactice: tricouri, acuarele, pensule, șervețele umede, fișe de lucru, planșe cu copac vesel și copac trist, jetoane ce reprezintă comportamente pozitive și negative, pioneze.

Forma de organizare: frontal, pe grupe.

Jocuri didactice alese II (ALA II)

"Ocrotesc natura" - imnul micilor ecologiști -euritmie

"Prin pădure"- joc distractiv

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

Cognitive:

- să se exprime corect, coerent și logic în expunerile făcute;

Psihomotorii:

- să execute corect mișcările diferitelor segmente ale corpului.

Socio-afective:

- să respecte regulile și sarcinile date;

- să manifeste interes și plăcere pe parcursul activității.

Prezentarea regulilor jocului:

Așezați în linie sau în cerc cu fața la cadrul didactic, copiii vor asculta cuvintele cheie transmise de acesta și vor realiza mișcările corespunzătoare fiecărui mesaj. Pe parcursul pauzelor dintre mesaje educatoarea încurajează copiii să meargă pe loc folosind sintagma "Mergem prin pădure, mergem!". Spontan conducătorul jocului rostește aleatoriu cuvintele cheie. Cuvintele cheie și acțiunea asociată sunt:

- "buștean" – copiii trebuie să sară pe loc
- "creangă" – copiii trebuie să se aplece
- "lup" – copiii vor sta nemișcați

Fiecare copil care va realiza eronat o mișcare sau nu o va realiza va fi eliminat din joc.

Jocul se sfârșește când se elimină penultimul copil, rămânând un singur jucător care va deveni câștigător.

Elemente de joc: aplauze

Jocul de probă: Se va desfășura un joc de probă pentru verificarea înțelegerii regulilor jocului, însoțit de explicații și indicații.

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: explicația, conversația, exercițiul, demonstrația.

Materiale didactice: șepci verzi.

Forma de organizare: frontal.

Bibliografie :

- „Curriculum pentru învățământul preșcolar”-editura DPH-Bucuresti 2009;
- „Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învățământul preșcolar”, nivel 3-5 ani, Editura Delta, Pitești;
- Tereza Lunca, (2006) ,- „Dezvoltarea comportamentului ecologic în vârsta preșcolară”- Editura Tipo-And;
- „Pro Ecologia Mileniului III”,(2005) - revistă de educație ecologică , Editura „Reprograph Craiova”

Scenariul zilei

Activitatea va începe cu Întâlnirea de dimineață. Copii sunt introduși într-o lume a iubitorilor de natură încă din momentul în care intră în sală.

Copiii se așază pe scăunele și primesc Salutul educatoarei „Bună dimineața, dragi ecologiști”, după care se salută între ei cu „Bună dimineața. Eu sunt... și sunt un adevărat ecologist pentru că

În cadrul Întâlnirii de grup discuțiile vor fi purtate pe tema: „Ecologiștii iubesc natura” subliniindu-se importanța păstrării mediului curat și a dragostei ecologiștilor pentru natură. Acest lucru îi va face pe copii să-și dorească o ieșire la iarbă verde, de aceea educatoarea le va propune o plimbare la poalele munților. Pentru a ajunge la destinație se va realiza o călătorie imaginară cu trenul (T), nu înainte ca meteorologul să stabilească data, ziua și dacă vremea este potrivită pentru plecare. (Calendarul naturii)

Apoi copiii primesc bilete verzi pentru călătoria cu trenul realizându-se astfel Pezența prin numărarea acestor bilete și stabilirea numărului total de copii care vor merge în călătorie. Preșcolarii urcă în tren și cu ajutorul jocului de mișcare „Trenul” (T) pornesc în călătoria imaginară observând că peisajul devine din ce în ce mai de poveste, pădurile se îndesesc până ajungem la destinație. Aici copiii aruncă biletele în coșul de gunoi, pentru că adevărații iubitori ai naturii nu le lasă pe jos.

Cu bucurie copiii se îndreaptă spre poienița de la marginea pădurii, însă prima impresie nu este plăcută. Peste tot sunt deșeuri din plastic, metal și hârtie ce deranjează atât ochiul cât și starea sufletească.

Noutatea (surpriza) zilei - Spre mirarea noastră observăm, ascuns în spatele unei buturugi, un spiriduș - Spiridușul Pădurii. Spiridușul este trist, atât de trist că numai poate scoate un cuvânt...așa că a lăsat un bilețel în care ne roagă să îl ajutăm: “Dragi copii, eu sunt ultimul spiriduș al pădurii, sunt singur și trist. Vă scriu cu rugămintea de a mă ajuta să fiu mai vesel. Nu mai pot respira, mă doare să văd cum copacii ”dispar”, cum peste tot sunt aruncate fel de fel de lucruri care fac rău pădurii și animalelor din ea. Dacă mă veți ajuta, voi fi mai vesel!” Copiii sunt încântați să ajute pe spiridușul trist, se așază pe rând pe “scaunul ecologistului povestitor “ și vor completa propoziția: “Pentru că iubesc natura, eu.../eu nu...”. Fiecare copil va fi aplaudat și felicitat pentru modul în care își arată dragostea față de natură.

Educatorea formulează împreună cu copiii mesajul zilei: ”Numai fețe vesele”.

Pentru a ajuta spiridușul trist, copiii vor asculta povestea pe care le-a trimis-o, vor spune ce greșeli fac oamenii din poveste, care sunt consecințele faptelor lor și de ce trebuie să îngrijim natura, vor scrie mesaje ecologice, vor picta copilul și copacul, vor citi imagini ce reprezintă comportamente pozitive și comportamente negative.

Tranziție- înainte de a trece la desfășurarea activităților pe domenii experiențiale, copiii vor interpreta cântecul ”Imnul ecologiștilor”.

Activitatea pe domenii experiențiale va debuta cu povestea “Buturuga fermecată din poieniță” (în cadrul activității Om și Societate). Copiii vor audia textul concomitent cu prezentarea imaginilor, apoi prin procedeul “scaunul interviuatului” își vor exprima propriile opinii și sentimente legate de ocrotirea pădurii.

Voi insista pe mesajul educativ al povestirii: natura este cel mai bun prieten al nostru, să o ajutăm să supraviețuiască. Să-i fim și noi prieteni! Cum? Fiind ADEVĂRAȚI ECOLOGIȘTI!

Copiii se îndreaptă spre baie: ”Noi spre baie ne-ndreptăm,/Măinile să le spălăm/ Dăm cu apă și săpun/ Mai curați suntem acum.”

Tranziția către activitățile desfășurate pe centre de interes se va realiza prin intermediul cântecului “Câte unul pe cărare ”. Câte unul pe cărare/ Mergem veseli spre sectoare/ Uite sus și uite jos/ Totu-i vesel și frumos”

Se vor prezenta centrele de interes, se vor intui materialele și modul de lucru.

La sectorul Bibliotecă copiii vor trasa pentru a obține imagini ce reprezintă mesaje ecologice; vor citi și așeza imaginile care ilustrează comportamentele pozitive lângă copacul vesel, iar pe cele care ilustrează comportamentele negative lângă copacul trist.

La sectorul Construcții copiii vor construi cu ajutorul pionezelor copaci veseli.

La sectorul Artă se va desfășura și cea de-a doua activitate comună DEC – Educație plastică, în cadrul căreia copiii vor picta pe tricou pentru a transmite un mesaj pentru ocrotirea naturii.

Voi urmări activitatea copiilor pe centre și voi interveni ori de câte ori va fi nevoie.

Dupa finalizarea lucrărilor la centre, se va face evaluarea lucrărilor prin aprecieri generale și individuale, evidențiind efortul copiilor. Fiecare copil se poate autoevalua prin raportare la lucrările model expuse și participă la analiza acțiunilor desfășurate pe sectoare. Evaluarea activității o voi face aplicând metoda "Turul Galeriei". Copiii vor observa lucrările realizate, le vor analiza și vor stabili care lucrări sunt corect efectuate.

În ultima etapă a zilei – A.L.A. II – copiii vor cânta "Ocrotesc natura"-imnul micilor ecologiști și vor juca jocul "Prin pădure".

BUTURUGA FERMECATĂ DIN POENIȚĂ

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi nu s-ar povesti, acolo pe culmea munților, unde aerul e mai curat și zgomotele nu se aud, o pădure frumoasă de brazi și-n mijlocul ei o poeniță. Era atât de frumos și liniște în poeniță, încât se auzeau doar sunetele îmbietoare la poveste și odihnă; aici se putea auzi cum cad frunzele din copac, cum se ciocnesc conuri de brad în bătaia vântului, albinele zumzâind și păsărele ciripind. În această poeniță minunată, în peisajul de poveste se afla o buturugă fermecată acoperită cu mușchi verde și ciupercuțe.

În fiecare zi, lângă ea se întâlneau numeroși prieteni: iepurași, veverițe, arici, păsărele, porci sălbatici.

Cel mai interesant era când buturuga cea bătrână le povestea despre timpuri de mult trecute, despre alți copaci uriași, despre alte animale mult mai mari, numite dinozauri, mamuți și reptile uriașe sau despre zânele pădurii și ajutoarele lor, spiriduși.

Așa a fost și azi dimineață. Iepurașii, veverițele, aricii, păsărelele și porcii sălbatici s-au adunat în jurul ei și îi ascultau curioși povestea. Când, deodată, s-au speriat de un zgomot necunoscut ce le-a asurzit urechile și care se apropia parcă din ce în ce mai tare de ei. Panicați, au alergat care-ncotro. Așa repede nu mai fugiseră niciodată în viața lor. S-au ascuns prin tufișuri, tremurau și inima le bătea tare tare.

Numai buturuga bătrână nu a putut să fugă. Aștepta cu frică ce urma să se întâmple. Zgomotul devenea tot mai mare și mai tare și se apropia tot mai mult de ea.

Deodată, a zărit ceva: mașini mari veneau gâfâind, scoțând fum, bătătorind iarba crudă și făcând zgomot mare, apoi s-au oprit la marginea pădurii, aproape de poeniță.

Au coborât mulți oameni cu drujbe și topoare și s-au apucat în mare grabă să taie la rând copacii mai tineri, mai bătrâni, fără nicio rânduială. Când au considerat că sunt de ajuns, le-au curățat crengile cu toporul și i-au urcat pe mașinile mari, apoi i-au legat cu sfori groase.

Oamenii s-au așezat să se odihnească și să mănânce de jur împrejurul buturugii. Animalele ascunse prin tufișuri și copacii rămași în picioare au auzit cuvinte noi: bani, afacere, câștig, și au privit cu ochii mirați cum oamenii aruncă lângă buturuga lor: hârtii, cutii goale, sticle și resturi de mâncare.

Spre seară, când oamenii au plecat cu mașinile care faceau zgomot și scoteau fum, luând cu ei și copacii tăiați, s-a făcut din nou liniște, dar ce tristă și pustie era acum pădurea fără copacii tăiați, cu multă murdărie aruncată, cu iarba doborâtă la pământ.

După un timp au venit prietenii buturugii. Voiau să vadă cum îi merge. Însă ce credeți că au văzut? Coji de ouă, sticle, foi de hârtie, resturi de mâncare, cutii goale...ș.a, lipite de buturugă, mușchii și ciupercile nu mai erau...

În doar câteva minute animalele au curățat locul de lângă vechea buturugă. Terminând munca, viețuitoarele s-au așezat în jurul buturugii să se odihnească și să mediteze la cele întâmplate.

Unde își vor face culcușul, cu ce se vor hrăni, unde să se ascundă, unde să plece dacă oamenii cei răi vor reveni în pădure cu mașinile lor zgomotoase ?

- Oare și noi vom dispărea ca dinozaurii sau ca zânele și piticii pădurii? Au întrebat într-un glas animalele pe buturuga cea fermecată din poieniță.

- Dragi copii, natura este cel mai bun prieten al vostru, ajutați-o să supravețuiască, i-a sfătuit buturuga cea fermecată din poieniță. Să-i fim și noi prieteni!

“Dragi copii, eu sunt ultimul spiriduș al pădurii, sunt singur și trist. Vă scriu cu rugămintea de a mă ajuta să fiu mai vesel. Nu mai pot respira... mă doare să văd cum copacii ”dispar”, cum peste tot sunt aruncate fel de fel de lucruri care fac rău pădurii și animalelor din ea. Vă rog să mă ajutați, vreau să fiu iarăși vesel, iar pădurea și animalele să fie salvate!”

*Cu drag și cu speranța că veți fi prietenii mei și ai pădurii, semnează
Spiriduș!*

NATURA, PRIETENA NOASTRA

Propunator: Prof. Inv. Primar MOLDOVAN ELENA RODICA, Scoala Gimnaziala Petros

A intelege natura inseamna a intelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atat de amenintata azi, inseamna a contribui la fericirea omenirii. Natura te imbraca, iti da de mancare, loc unde sa stai si tot ce ai nevoie! Noi ce facem in schimb? O distrugem tot mai mult pe zi ce trece in loc sa o protejam! Ar trebui sa fim mai buni si sa incercam sa ne gandim si la viitorul copiilor nostri, nepotilor nostri, stranepotilor nostri.....etc. si la ceea ce ne tine in viata, sa incercam sa o protejam si sa o lasam sa traiasca si ea alaturi de noi asa cum ea ne lasa pe noi sa traим!

Copiii vad natura ca o prietenă de-a lor care le dă lumină, căldură, mișcare .Dar și natura are nevoie de prieteni , ceea ce presupune necesitatea respectului față de aceasta. Pentru a se putea stabili acest respect sunt necesare cunoașterea unor conditii esențiale mediului de viață umane cum ar fi : aerul, apa, hrana și nu în ultimul rând , pamântul,solul. De multe ori copiii pun întrebări legate de locul , timpul cauza unor fenomene sau existența unor viețuitoare și plante într-un anumit mediu. Această curiozitate față de natură ne ușurează trzirea interesului copiilor de a cunoaște natura , de a o înțelege, de a o ocroti și de a ajuta la salvarea ei. La vârsta p[reșcolară], datorită particularităților de vârstă , se poate observa o activitate intense de cunoaștere a noului. In cadrul activităților de cunoaștere a mediului , a educației pentru societate și in cadrul activităților libere se pot organiza și desfășura o serie de activități attractive , accesibile cu caracter ecologic si sentimental.

Scopul acestor activități de natură ecologica este de a trezi copiilor dorința de a cunoaște lumea vie a universului , de a o iubi și ocroti. Prin aceste activități se urmărește ; -cunoașterea mediului înconjurător pentru formarea și educarea conștiinței ecologice, prin desfășurarea unor activități cu un caracter experimental și demonstrative utilizând instrumente și tehnici simple, care să contribuie la stimularea interesului copilului pentru cunoștințe din domeniul ecologic și prin cunoașterea diferitelor medii de viață și descrierea relațiilor intra- și inerspecifice pentru înțelegerea necesității menținerii și protejării mediului; -formarea și exarsarea deprinderilor de îngrijire , protejare și ocrotire a mediului înconjurator pentru educarea atitudinii pozitive față de acesta prin cunoașterea și aplicarea normelo și regulilor de comportare în vederea asigurării protecției mediului și manifestarea interesului și respomsabilității in participarea la actiuni de îngrijire , ocrotire și protejare a mediului aplicând cunoștințele dobândite; -sprijinirea copilului

în înțelegerea unor termeni specifice ecologiei și protecției mediului diferențiind viețuitoare, obiecte, fenomene din natură pe baza unor criterii date; Stimularea copilului în crearea și menținerea unui mediu natural propice vieții prin cultivarea interesului pentru menținerea și promovarea stării de sănătate a mediului.

Elevii trebuie să devină prieteni ai naturii, cu condiția să respecte natura. Aceasta înseamnă azi, mai mult ca oricând, să o privești ca un adevărat ecolog-cetățean ce dorește nu o natură strivită, cu gândul refacerii ei, ci conștient că apără și conservă una dintre bogățiile cu care noi, românii ne mandrim. Ce ne oferă natura în schimbul prieteniei noastre? Pe lângă bucuria clorofilei, fosnetul arborilor, cântecul pasărilor, susurul apei, atât de poetice și fără de care n-am putea trăi, ne dă cel mai prozaic, dar de nelipsit bun, hrana cea de toate zilele. Credeti că acest lucru ar fi posibil dacă ar dispărea Soarele, circuitul apei în natură.

Noi, cadrele didactice, părinții, politicienii, elevii, trebuie să înțelegem și să acceptăm că, oricâtă matematică, fizică, chimie ar ști un absolvent, orice talent economic și spirit de inițiativă ar avea, toate devin inoperabile și inutile dacă trăim o viață precară într-un mediu alterat, sau dacă ne sufocăm progresiv într-un mediu caruia nu mai avem ce-i face.

De asemenea pentru a-i face pe copii să înțeleagă mai bine că între oameni, plante și animale există o legătură indisolubilă am compus un cântec intitulat sugestiv, „Padurea”.

Padurea

Visați-va într-o pădure

Mancând cu poftă fragi și mure

Cântând voios și apoi,

Trecând pe lâng-un caprifoi.

Vedeți ciuperca și matraguna

Și iedera urcând întruna

Pe trunchiuri verzi ca pot să crească

Nenumărați licheni și iasca.

Fără lupi și caprioare,

Vulpe și ciocanitoare,

Padurile ar fi pustii

Ca școlile fără copii.

Nu există separate

Animale, om și plante.

Bibliografie:

1. Ticaliuc E. ,1101 *Jocuri pentru copii*, Editura Sport-Turism, București, 1979
2. Ticaliuc E. ,*Exerciții și jocuri pentru preșcolari*, Editura Sport-Turism, București, 1976

PROIECT DE ACTIVITATE

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială Sâmbăta de Sus
Sus_G.P.N Sâmbăta de Sus

NIVEL I: 3-5ani

GRUPA: mică- mijlocie

EDUCATOARE : Ichim Mariana Carmen

TEMA ANUALĂ DE STUDIU : „Cum este, a fost și va fi pe pământ?”

TEMA PROIECTULUI: „Au fost și sunt în jurul nostru!”

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „Farmecul pădurii”

ACTIVITATE: integrată pe parcursul întregii zile.

ALA: Joc de rol „De-a ursul păcălit de vulpe”

Artă: Colorăm fișe cu animale sălbatice

ADP: Întâlnirea de dimineață

- Salutul
- Prezența
- Calendarul naturii
- Împărtășirea cu ceilalți : „Mie îmi place animalul, pentru că...”
- Activitatea de grup: „Cum ne comportăm în pădure?” (deprinderea de a se comporta civilizat)
- R1-gustarea
- T1:„Suntem veverițe”- joc de mișcare
- T2- trenulețul

- T3-„Recunoaște glasul meu!”- joc de atenție

ADE: DLC – Educarea limbajului

DOS – Activitate practică

JAR: „Ursul doarme”- joc de mișcare în aer liber

TIPUL ACTIVITĂȚII : transmitere și însușire de noi cunoștințe (DLC) + formare de priceperi și deprinderi (DOS)

MIJLOC DE REALIZARE: DLC-lectura educatoarei „Căsuța din oală”

DOS- activitate practică „Ursulețul” (coordonare oculomotorie, rupere și lipire în contur)

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

ALA: să interpreteze dialoguri, roluri din povestea „Ursul păcălit de vulpe”,

să intuiască fișa primită,

ADP: să participe la discuții,

ADE –DLC: să urmărească cu atenție povestea,

să rețină numele poveștii,

să enumere personajele poveștii,

să urmărească firul poveștii,

să răspundă la întrebările adresate,

să se exprime corect în propoziții corect din punct de vedere gramatical.

DOS: să definească materialele simple de lucru primite (hârtie glasată, lipici),

să efectueze operații simple de lucru cu materialele (rupere, lipire),

să respecte acuratețea lucrării,

să-și formeze deprinderi practice și gospodărești (ordine la finalul activității)

STRATEGII DIDACTICE:

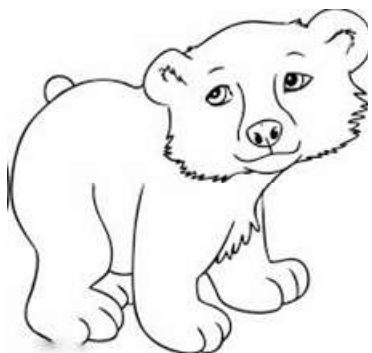
Metode și procedee: jocul de rol, exercițiul, observația, explicația, conversația, problematizarea, demonstrația, povestirea.

Materiale didactice: măști ale personajelor din povestea Ursul păcălit de vulpe; fișe de lucru, creioane colorate, povestea ilustrată Căsuța din oală; fișa-suport, fișe de lucru, hârtie glasată, lipici, cutii goale de margarină.

Forma de organizare: pe grupe, individuală, frontală.

Bibliografie: „Curriculum pentru învățământul preșcolar” – D.P.H.-București 2009;

„Revista învățământului preșcolar” Nr. 1-2/2009

SCENARIUL ZILEI

La sosire, fiecare copil își alege câte un ecuson : vulpe sau ursuleț. Le prezint copiilor ariile de stimulare, explicându-le *activitățile și jocurile* ce se pot desfășura : la Joc de rol- vor interpreta rolurile ursului și a vulpii din povestea Ursul păcălit de vulpe; la Artă-vor putea colora fișe cu animale sălbatice.

După finalizarea ALA, ne vom îndrepta spre locul unde desfășurăm Întâlnirea de dimineață .

- *Salutul*: „Bună dimineața!” Ne salutăm în funcție de imaginea de pe ecuson. -„Bună dimineața! Eu sunt ursulețul Paul.”

- *Prezența*: când educatoarea strigă catalogul, fiecare copil prezent așază câte o frunză verde în Copacul grupei.

- *Calendarul naturii* îl voi completa cu ajutorul copiilor prin răspunsul la următoarele întrebări: „În ce anotimp suntem?”/ „Cum este cerul?”/ „Cum v-a îmbrăcat mama/ bunica astăzi?”

- *Împărtășirea cu ceilalți*: voi solicita copiilor un joc imaginativ: „Mie îmi place animalul sălbatic ariciul pentru că nu poate fi mâncat de celelalte animale, nu-l pot înghiți. Fiecare copil enumeră animalul preferat.

-*Activitatea de grup*: îi întreb pe copii-„Unde trăiesc animalele sălbatice? Voi ați fost vreodată în pădure?” Arăt o imagine în care un copil aruncă gunoiul pe jos în pădure. Îi atenționez că un asemenea comportament noi nu trebuie să-l avem.

-*Știrea zilei*: -„Astăzi, vom cunoaște câteva animale sălbatice.

Tranziția către ADE se va face prin jocul de mișcare:„Suntem veverițe”. Copiii prin săritura cu deplasare ajung la scăunelele așezate în semicerc.

Voi anunța tema activității (ADE-DLC): „Astăzi, vom asculta cu atenție o poveste despre prietenia dintre animalele sălbatice”. Voi citi clar povestea, voi explica cuvintele necunoscute, voi expune imaginile reprezentative ale poveștii după care voi adresa copiilor câteva întrebări referitoare la poveste.

După terminarea ADE prin T2 –trenulețul- de ducem să ne spălăm pentru a mânca- R1-gustarea. Atmosfera se va destinde prin *jocul de atenție* „Recunoaște glasul meu”. În joc se imită glasul animalelor din povestea Căsuța din oală. În timpul jocului, educatoarea va aranja mobilierul pentru ADE-DOS.

Voi anunța tema activității-„Astăzi, la activitatea practică din bucăți de hârtie glasată, vom face fișa Ursulețul”. Înainte de începerea activității, voi executa împreună cu copiii câteva exerciții de încălzire a musculaturii mâinii: „Cântăm la pian/ Ploaia/ Bate toba/ Cântăm la chitară” Voi

explica și demonstra copiilor tehnica de lucru. Voi ura copiilor „Spor la lucru!”. Voi supraveghea modul de executarea a lucrărilor, voi interveni unde este cazul sau dacă voi fi solicitată. După terminarea lucrărilor, resturile de materiale se aruncă la gunoi, voi expune fișele copiilor. Voi aprecia fișele copiilor, evidențiindu-i pe copiii care au participat activ la activitățile din această zi.

Îi voi ajuta pe copii să se îmbrace, vom ieși în curtea școlii pentru a ne juca Ursul doarme-JAR-joc cu text și cânt.

Rutina-plecarea acasă.

PROIECT DIDACTIC – A.L.A

EVENIM. DIDACTIC	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGIA DIDACTICĂ		FORMA DE ORGANIZARE	EVALUARE
		METODE ȘI PROCEDEE	MATERIALE DIDACTICE		
Moment organizatoric	Voi asigura condițiile optime necesare desfășurării activităților; voi pregăti materialele pentru ariile de stimulare. Fiecare copil	Exercițiu organizatoric	Ecusoane: vulpe/ ursuleț	individuală	
Captarea atenției	sosit își va alege câte un ecuson: ursuleț sau vulpe.	Observația Explicația	Materialele de la sectoare: măști de urs și vulpe; fișe de lucru, creioane colorate	Pe grupuri individuală	
Anunțarea temei și a obiectivelor	Se realizează prin întuirea materialelor de la centrele de joacă. Voi prezenta ariile de stimulare și voi explica sarcinile pentru fiecare arie:	Exercițiul Jocul de rol			Observare curentă
Dirijarea învățării	-la sectorul Joc de rol, vor putea interpreta roluri/ dialoguri din	Conversația explicativă			Aprecieri

<p>Aprecierea performanței</p> <p>Încheierea activității</p>	<p>povestea Ursul păcălit de vulpe.</p> <p>-la Artă vor putea colora fișe cu animale sălbatice.</p> <p>Copiii se așază la sectorul preferat. Voi atenționa copiii să mânduiască măștile cu grijă.</p> <p>Voi supraveghea jocurile și activitățile copiilor și voi interveni dacă sunt solicitată sau dacă este cazul.</p> <p>După terminarea ALA , voi expune fișele copiilor. Voi face aprecieri asupra modului de implicare și participare al copiilor.</p> <p>Voi solicita copiilor să așeze creioanele la locul lor și ne vom îndrepta spre locul unde desfășurăm Întâlnirea de dimineață.</p>				<p>verbale</p> <p>Expoziție cu lucrările copiilor</p>
--	--	--	--	--	---

ADP

- Întâlnirea de dimineață
- Salutul: ne salutăm în funcție de animalul de pe ecuson: „Bună dimineața! Eu sunt vulpea Andreea.
- Prezența: fiecare copil prezent așază câte o frunză verde în Copacul grupei.
- Calendarul naturii se completează prin răspunsul la următoarele întrebări: „-În ce anotimp suntem?/ Cum este cerul?/ Cum v-a îmbrăcat mama?/ Astăzi este miercuri./ Măine va fi...”
- Împărtășirea cu ceilalți: voi solicita copiilor să precizeze animalul sălbatic preferat: „Mie îmi place animalul sălbatic ariciul pentru că celelalte animale nu-l pot înghiți.” Fiecare copil enumeră animalul preferat.

- Activitatea de grup: adresez întrebările: „Unde trăiesc animalele sălbatice”/ „Voi ați fost vreodată în pădure?”. Arăt o imagine cu un copil care aruncă gunoiul pe jos în pădure, iar un alt copil rupe crengile unui copac. Îi atenționez pe copii că asemenea comportamente noi nu trebuie să le facem = deprinderea de a avea un comportament civilizată în pădure.
- Știrea zilei: „Astăzi, vom auzi ce s-a întâmplat cu câteva animale din pădure”. Tranziția către ADE se face prin jocul de mișcare „Suntem veverițe”. Copiii se deplasează prin săritura pe vârfuri spre scăunelele așezate în formă de semicerc.

DEMERSUL DIDACTIC ADE-DLC-lectura educatoarei

Căsuța din oală

9

Evenim. didactice	Conținutul științific	Strategia didactică		Forma de organizare	Evaluare
		Metode și procedee	Materiale didactice		
Moment organizatoric	Voi asigura condițiile optime necesare desfășurării activității:	Exercițiul organizatoric			
Captarea atenției	-aerisirea sălii de grupă, -aranjarea mobilierului în formă de semicerc Se realizează printr-o ghicitoare: „ coada ei este stufoasă. Dar de găini nu se lasă. ”	Ghicirea		Frontală	Evaluare orală, intuirea răspunsului la ghicitoare.
Reactualizarea cunoștințelor	Educatorea prezintă jetonul „Semafor” Se va realiza printr-o serie de întrebări:	Conversația Explicativă		Frontală	Evaluare orală

Anunțarea temei	- Ce animale aveți pe ecusoane? - Unde trăiesc aceste animale?	explicația	Cartea ilustrată Căsuța din oală	Individuală Frontală	analiza modului cum sunt atenți la ascultarea poveștii
Prezentarea conținutului	Educatoarea înștiințează copiii că vor asculta o poveste despre prietenia unor animale sălbatice. Această poveste se numește Căsuța din oală.	povestirea		Observația	
Dirijarea învățării	Voi mai repeta încă o dată numele poveștii, solicitând copiii să repete după mine.	Explicația		frontală	
Retenția	Voi citi povestea clar, accesibil și expresiv. Expresivitatea expunerii o voi realiza prin modelarea vocii, prin accentuări și intensificări ale vocii, mimică și gestică. Voi explica copiilor cuvintele necunoscute.	conversația explicația Exercițiul individual			Evaluare orală: analiza răspunsurilor date de copii.
Obținerea performanței	Concomitent cu narațiunea poveștii, voi expune și planșele reprezentative fiecărui moment al poveștii.		Fișe de lucru, creioane colorate	individuală	Evaluare scrisă: respectarea sarcinii.
Evaluarea activității					
Încheierea activității	Se realizează printr-o serie de întrebări: -Cum s-a numit povestea ascultată? -Care sunt animalele care au stat în căsuță? -Cine a stricat căsuța? -Cum a stricat ursul căsuța? Fiecare copil va primi câte o fișă cu animale sălbatice. Voi explica copiilor sarcina de lucru: „Încercuiți doar animalele întâlnite în povestea Căsuța din oală.” Voi analiza fișele copiilor, evidențiindu-i pe cei care au rezolvat corect. Prin T2-trenulețul, ne ducem să ne spălăm pe mâini pentru a mânca-R1-gustarea				

**PROIECT DE ACTIVITATE PE DOMENIU
EXPERIENȚIAL DOS-activitate practică**

EVENIM. DIDACTICE	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGIA DIDACTICĂ		FORMA DE ORGANIZ.	EVALUARE
		Metode și procedee	Materiale didactice		
<i>Moment organizatoric</i>	Voi asigura condițiile optime necesare desfășurării activității: -aerisirea sălii de grupă, -pregătirea materialelor, -aranjarea mobilierului în formă de careu.	Exercițiul organizatoric		Frontală	Observarea comportamentului copiilor
<i>Captarea atenției</i>	Se realizează prin prezentarea sub formă de surpriză a unui animal de pluș- ursuleț, care a venit să ne vadă cât de harnici suntem.	surpriza	Animal de pluș-ursuleț	Frontală	Evaluare orală: ghicirea animalului de pluș
<i>Anunțarea temei și a obiectivelor</i>	„-Astăzi, la activitatea practică, vom realiza fișa Ursulețul, din bucățele de hârtie glasată”	explicația		Frontală	
<i>Prezentarea conținutului</i>	Voi expune copiilor fișa-model. Voi împarte copiilor cutiile de margarină în care sunt materialele necesare realizării și fișele de lucru.	observația		individuală	Observarea curentă
<i>Dirijarea învățării</i>	Voi executa împreună cu copiii câteva exerciții de încălzire a musculaturii mâinii : „Cântăm la pian/ Batem toba/ Ploaia/ Cântăm la chitară” Voi explica și voi demonstra copiilor tehnica de lucru. Voi preciza etapele pentru realizarea lucrării.	Exercițiul individual	Fișa-model, Fișele de lucru, cutii cu materialele necesare realizării lucrării		
<i>Obținerea performanței</i>	1.Se ia o bucată de hârtie glasată de culoare maro închis, se rupe bucățele și se lipesc în conturul burții și a cozii. 2.Se ia o bucată de hârtie glasată de culoare maro deschis, se rupe bucățele și se lipesc în conturul picioarelor și a capului.	explicația demonstrația			Evaluare practică
<i>Evaluarea activității</i>	Voi explica și voi demonstra copiilor tehnica de lucru. Voi preciza etapele pentru realizarea lucrării. 1.Se ia o bucată de hârtie glasată de culoare maro închis, se rupe bucățele și se lipesc în conturul burții și a cozii. 2.Se ia o bucată de hârtie glasată de culoare maro deschis, se rupe bucățele și se lipesc în conturul picioarelor și a capului.	exercițiul individual			
<i>Încheierea activității</i>	Voi ura copiilor „Spor la lucru!”. Fiecare copil execută individual fișa. Voi supraveghea modul de respectare al etapelor în realizarea lucrării. Voi analiza fișele și le voi expune pe panou. Voi îmbrăca copiii și vom ieși în curtea școlii. Ne jucăm „Ursul doarme” (JAR). Vom repeta jocul de 5-6 ori.	observația explicația			Evaluare practică
		jocul de mișcare			
			Expoziție cu lucrările copiilor		

UN MEDIU CURAT - O VIAȚĂ SĂNĂTOASĂ

Prof. Înv. Primar Niculesc Lidia - Carmen

Școala Gimnazială Petros

Com. Baru, jud. Hunedoara

Motto: „A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată azi , înseamnă a contribui la salvarea omenirii.”

Protecția mediului înconjurător a apărut ca problemă a omenirii numai în zilele noastre, respectiv atunci când omul a cucerit întreg spațiu al Terrei, prielnic vieții. Acum, bogățiile și resursele de energie au fost afectate în așa măsură încât se întrevede epuizarea rapidă a unora dintre ele, iar unele condiții esențiale existenței umane, ca apa sau aerul, dau semne de otrăvire.

Se deduce astfel posibilitatea că viitorul omenirii să fie pus sub semnul întrebării, dacă bineînțeles nu se iau măsuri energice de protecție a planetei. Omul a înțeles că face și el parte din natură, că Terra și resursele ei sunt limitate, că această planetă funcționează ca un sistem și că dereglările produse într-un loc pot avea repercusiuni pentru un întreg circuit, inclusiv pentru om.

Omenirea nu poate renunța însă la ritmurile înalte ale dezvoltării economice. Calea pentru realizarea acestor ritmuri, cu menținerea unei bune calități a mediului, este exploatarea acestuia în așa fel încât să se poată regenera și conserva în permanență.

Primele inițiative de ocrotire a mediului au apărut acum aproximativ 200 de ani, din necesitatea salvării unor specii pe cale de dispariție. Cu timpul, motivele care au impus ocrotirea naturii s-au diversificat. Incepând din 1970, au apărut semne clare de îmbolnăvire a planetei : subțierea stratului de ozon, încălzirea globală, ploile acide, poluarea apelor, a aerului și a solului. Oamenii au început să înțeleagă necesitatea adoptării unui comportament responsabil față de natură. Însă responsabilitatea omului pentru ocrotirea mediului înconjurător este atât individuală, dar mai ales colectivă: protecția naturii angajează colaborare și sprijin reciproc pe plan local, județean, național și mai ales internațional.

Construind fabrici și uzine, dezvoltând orașele și transporturile, defrișând pădurile pentru a folosi lemnul și a mari suprafețele agricole, aruncând nepăsător în apă și în aer cantități mari de deșeuri toxice omul a stricat echilibrul natural existent în mediul înconjurător, așa încât uneori și-a pus în pericol însăși viața lui. În asemenea situație, ființa umană s-a văzut nevoită să ia atitudine pentru înlăturarea răului pe care l-a produs și să treacă urgent la luarea unor măsuri

pentru protecția mediului înconjurător, pentru menținerea în natură a unui echilibru normal între toți factorii care compun mediul.

Bineînțeles că starea mediului înconjurător, ce depinde numai și numai de fiecare dintre noi, ne afectează în mod direct viața și sănătatea noastră. Această temă “Un mediu curat -; o viață sănătoasă”, ar trebui să fie o deviza pentru întreaga populație a globului. Este nevoie de mai multă atenție și de mai multă responsabilitate din partea fiecărui cetățean pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi condițiile de viață pe care ni le oferă natură. Însă, se pare că oamenii tratează cu neglijență acest aspect important al vieții lor, ceea ce duce la agravarea procesului de poluare și distrugere a mediului și implicit la distrugerea sănătății fiecăruia dintre noi și a celor din jur.

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale cât mai util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Poluarea planetei se agravează pe zi ce trece și se pare că populația nu acordă interes acestui proces nociv. Convingerea că această problemă este doar a specialiștilor și a forurilor internaționale, este tot atât de eronată, pe cât este și de gravă. Ocrotirea planetei este o problemă mondială și tocmai de aceea, fiecare om trebuie să-și asume această responsabilitate.

Privită istoric, poluarea mediului a apărut odată cu omul, dar s-a dezvoltat și s-a diversificat pe măsură evoluției societății umane, ajungând astăzi una dintre importanțele preocupări ale specialiștilor din diferite domenii ale științei și tehnicii, ale statelor și guvernelor, ale întregii populații a pământului. Această, pentru că primejdia reprezentată de poluare a crescut și crește neîncetat, impunând măsuri urgente pe plan național și internațional, în spiritul ideilor pentru combaterea poluării.

Acțiunea mediului poluant asupra organismului uman este foarte variată și complexă. Ea poate merge de la simple incomodități în activitatea omului, disconfortul, până la perturbări puternice ale stării de sănătate și chiar pierderea de viați omenești. Aceste efecte au fost sesizate de multă vreme, însă omul a rămas tot iresponsabil față de natură. Efectele acute au fost primele asupra cărora s-au făcut observații și cercetări privind influența poluării mediului asupra sănătății populației. Ele se datorează unor concentrații deosebit de mari ale poluanților din mediu, care au repercusiuni puternice asupra organismului uman. Efectele cronice reprezintă formele de manifestare cele mai frecvente ale acțiunii poluării mediului asupra sănătății. Acestea se datorează faptului că în mod obișnuit diverșii poluanți existenți în mediu nu ating nivele foarte ridicate pentru a produce efecte acute, dar prezența lor, continuă chiar la concentrații mai scăzute, nu este lipsită de consecințe nedorite. Efectele cronice au însă o deosebită importanță și sub aspect economic și social.

Un "mediu curat" înseamnă ceva care este nu doar fără gunoaie și care "arată frumos" ci care și este cât mai aproape de cum era înainte ca omul să înceapă să schimbe natura... Pentru că fiecare plantă și animal are un rost, chiar cele pe care le credem "urâte" sau "rele" sau "nefolositoare", și cu cât schimbăm mai mult natura cu atât riscăm mai mult să facem rău fără să vrem, chiar nouă înșine, deși adesea asta se vede numai în timp mai îndelungat și în primii ani ni se poate părea că am făcut bine sau că nu am stricat cine știe ce în natură... Sunt încă prea mulți printre noi care aruncă gunoiul pe unde apucă, dar și ei trebuie să învețe că nimic nu trebuie aruncat la întâmplare. Uneori, resturile menajere sunt aruncate de la balcoane, fără nicio jenă, spre disperarea celorlalți locatari de la parterul blocurilor și a trecătorilor. Avem pretenția că trăim într-o țară civilizată, dar comportamentul unora lasă mult de dorit. În fiecare zi vedem pe străzile orașului muncitori de la salubritate care strâng gunoaiile împrăștiate de noi. Tot în fiecare zi vedem și unii cetățeni care murdăresc, la propriu, fața orașului. Unii mătură, dar efortul lor pare zadarnic pentru că alții aruncă gunoaie în urma lor. Ne-am obișnuit ca de fiecare dată să facă altcineva curățenie în locul nostru. Ne-am obișnuit să aruncăm totdeauna vina pe altcineva că nu e curățenie în oraș. A venit timpul ca noi să încercăm să întreținem curățenia făcută de cei care sunt plătiți pentru aceasta. Niciodată nu vor fi suficienți oameni care să lucreze, dar cred că pot fi destui oameni care să înțeleagă că doar cu sprijinul lor putem să facem ca orașul să arate mai bine. Cred că oamenii de bună credință pot ajuta prin simpla gestionare a deșeurilor pe care fiecare le generează. Majoritatea sunt conștienți și sunt responsabili pentru curățenia orașului, dar acest lucru nu este suficient. Gunoaie aruncate la întâmplare, hârtii sau tot felul de ambalaje sunt purtate de vânt pe străzi. Cine poartă vina? Așa cum ne e mai la îndemână, dăm vina pe autorități, că nu asigură suficiente coșuri de gunoi și suficient personal. De cealaltă parte însă, nici locuitorii orașului nu sunt tocmai civilizați. Coșurile de gunoi existente rămân deseori nefolosite. După o simplă plimbare prin oraș poți să ajungi acasă cu geanta plină de gunoaie. Motivul e simplu: buna creștere îți spune să arunci gunoiul doar la coș. Dar în drumul tău nu ai întâlnit niciun coș de gunoi și nu te-a lăsat inima să arunci mizerii jos pe stradă. Există însă concitadini pe care nici măcar nu-i interesează să caute un coș de gunoi, doar strada e destul de mare și e destul loc pentru mizerii. Comportamentul oamenilor poate schimba radical înfățișarea mediului. A avea un comportament ecologic înseamnă a fi atent cu lucrurile pe care le faci, acestea nu trebuie să dăuneze mediului în care trăiești. Trebuie să gândești global și să acționezi local. Sunt lucruri atât de simple care nu-ți vor afecta modul de viață sesizabil, dar vor avea un impact pozitiv asupra mediului. Dacă oamenii ar înțelege și n-ar mai arunca hârtiile și sticlele pe stradă am avea și noi un oraș mai curat, poate ceilalți ne vor urma exemplul, iar în felul acesta, începem ușor, ușor să ocrotim mediul nostru natural și al

tuturor celor ce îl „locuiesc”. Se pare totuși că această ” promiscuitate ecologică ” în care trăim , pe majoritatea dintre noi nu ne deranjează deloc , ba chiar ajungem să ne complacem într-o astfel de situație, ridicând indiferenți din umeri. Dacă noi înșine nu dorim schimbarea, altcineva cu siguranță nu o va face pentru noi. Se impune categoric cultivarea bunului simț, a moralei, a ordinii și disciplinei, a sentimentului de responsabilitate prin exemple teoretico-practice. Sunt câteva lucruri simple pe care le putem face fiecare dintre noi , trebuie doar să vrem, să ne dorim acest lucru. Tot ceea ce facem impactează mediul în care trăim. Cu toții ne dorim o casă mare, frumoasă, încăpătoare, primitoare, comodă, estetică și nu în ultimul rând „verde”. Este ușor să avem o astfel de casă dacă ne preocupă mai mult ceea ce se întâmplă pe stradă, dacă păstrăm curățenia, dacă protejăm parcurile și zonele verzi și dacă ne îngrijim de oraș ca de propriul nostru lăcaș. Comportamentul cetățenesc înseamnă responsabilitate. Să nu uităm că totul în viață se învață. La fel și comportamentul eco. Educarea celor din jur (copii, tineri, bătrâni) în spiritul protejării mediului și transmiterea mesajelor eco către cetățenii cu care interacționăm sunt lucruri fundamentale de care ne facem responsabili ca și cetățeni. Cu toții suntem înconjurați de mesaje eco și am auzit de nenumărate ori ce trebuie să facem pentru a proteja mediul înconjurător. Însă câți dintre noi chiar au răspuns acestui apel? Indiferent că ne găsim parțial sau total în spiritul ECO, niciodată nu este prea târziu să ne reamintim ce putem face pentru a fi responsabili față de mediul în care trăim.

Bibliografie:

1. BONNEFOUSED ED., 1976, Omul și natura?, Ed. Politica, București, 1976;
2. BERCA M., Ecologie generală și protecția mediului, Ed. Ceres, București, 2000;
3. BERCA M., Strategii pentru protecția mediului și gestiunea resurselor, Ed. Grand, București, 1998.

IMPORTANȚA VITALĂ A PĂDURII

Prof.înv.preșcolar Radu Loredana Gabriela

Prof.înv.preșcolar Costa Sofia

Școala Gimnazială Petros - Grădinița P.P.Baru

Marele silvicultor și om de știință Marin Drăcea spunea în anul 1944 despre pădure că înainte de toate reprezintă scutul agriculturii, liniștea pământului și garanția bunei întocmiri a

vremii. Pădurea reprezintă un element de echilibru și o condiție a existenței regimului hidrologic, florei și faunei. Asigură producerea oxigenului, care este indispensabil vieții prin purificarea aerului, reducerea bioxidului de carbon și reținerea unor importante cantități de praf. Un hectar de pădure produce anual între 20-30 tone de oxigen și reține 35-65 tone de praf. În România astăzi, suprafața cuprinsă cu păduri reprezintă 26% din suprafața țării, iar pe cap de locuitor revin 0,27 ha, mult sub media europeană și cea mondială. În mai puțin de un mileniu, suprafața pădurilor s-a redus cu o treime. Pădurile înmagazinează în sol circa 10.000 metri cubi de apă pe an și pe hectar. Pădurea consumă cam 3000-4000 mc. de apă pe an și ha. Restul este stocat în sol ca rezervă, de unde prin stratul freatic alimentează debitul izvoarelor, menținând un regim de scurgere constant și permanent al cursurilor de apă. Fructele de pădure ce se recoltează în țara noastră sunt afinele negre și roșii, alunele, castanele comestibile, călinele, cătina albă, cireșele amare, coacăzele negre, corcodușele, coarnele, fragii, măceșele, mălinele americane, merele pădurețe, murele, păducelele, porumbele, socul negru, zmeura. Aceste fructe conțin vitaminele B, B1, B2, B6, C, D, E, K, PP, substanțe tanante, enzime, uleiuri eterice, pigmenți, coloranți. Au proprietăți terapeutice foarte importante. Ciupercile comestibile mai importante recoltate din pădurile noastre sunt: hribii, gălbiorii, ghebele, crăițele, vinețelele zbârciogii, ciuculeții, păstrăvul de fag, iuțarii, pălăria șarpelui, pânișoarele, creasta cocoșului, buretele de mesteacăn.

În pădurile noastre vegetează și numeroase plante medicinale dintre care amintim: afinul, coacăzul negru, fragul, frasinul, iedera, ienupărul, măceșul, mesteacănul, murul, păducelul, pochivnicul, porumbarul, rotunjoara, salcâmul, saschiul, socul, sunătoarea, teiul, țintaura, vinarița și zmeurul. Pădurile românești cuprind și 16 arii protejate organizate ca parcuri naționale însumând o suprafață de peste 600.000 de hectare. Pădurile, prin simpla lor prezență, prin coloritul speciilor ferestiere dau o notă de frumusețe și de seducție irezistibilă. De aceea cred că noi, oamenii, trebuie să ne schimbăm mentalitatea față de pădure, să o îngrijim, să o iubim, să o protejăm, deoarece pădurea reprezintă unul din cele mai mari daruri cu care natura a fost hărăzită.

Bibliografie: articol social media Buzznews, Cluj-Napoca, 2020

PROTEJĂM NATURA ÎMPREUNĂ!

Prof. Jitea-Nicolae Andreea-Simona

Școala Gimnazială Bănița

Mediul și omul sunt două cuvinte ce nu se potrivesc din nici un punct de vedere. Problema raportului dintre om și mediul ambiant nu este nouă. Ea a apărut o dată cu cele dintâi colectivități omenești, căci omul cu inteligența și spiritul creator care îl definesc, nu s-a mulțumit cu natura așa cum era ea, ci a pornit cu curaj și tenacitate la opera de transformare a ei potrivit nevoilor sale. Multiplicându-se neîncetat, specia umană a adăugat peisajului natural priveliști noi, prefăcând mlaștini și pământuri întelenite în văi roditoare, ținuturi aride în oaze de verdeață, a creat noi soiuri de plante de cultura și a domesticit animale sălbatice. Până aici, echilibrul natural nu a avut de suferit decât, poate, pe arii foarte restrânse, care nu puteau afecta ansamblul.

Cotitura a intervenit o dată cu revoluția industrială și, mai cu seamă, cu noua revoluție tehnico-științifică, grație căreia avioane și rachete brăzdează, astăzi, văzduhul și străpung norii, nave tot mai mari și mai puternice despica luciul mărilor și al oceanelor, cascade de hidrocentrale transformă puterea apelor în salbe de lumină, în energie ce alimentează parcul de mașini în creștere vertiginoasă. Într-un cuvânt, știința și tehnica modernă, sporind nemăsurat puterea omului, au ridicat, în medie, nivelul de viață de pretutindeni. Dar reversul civilizației industriale este contemporan, al progresului material a fost și este înrăutățirea mediului natural. Sub impactul dezvoltării economice au fost poluate, mai mult sau mai puțin grav, solul, apa și aerul, au dispărut sau sunt pe cale de dispariție multe specii de plante și animale, iar omul este confruntat la rândul lui cu diverse maladii cauzate de poluare, fenomen ce cuprinde astăzi toate țările și continentele. Efectele ei sunt resimțite până și pe întinderile, până ieri imaculate, ale Antarcticii. S-a calculat că în timp de un deceniu, devierile civilizației au provocat mediului natural pagube mai mari decât într-un mileniu.

La începutul erei neolitice, numai aproximativ zece milioane de oameni acționau asupra naturii, cu unelte primitive care practic nu lăseau urme cât de cât sesizabile. La mijlocul secolului trecut, deci nu la mult timp după declanșarea revoluției industriale, numărul locuitorilor globului ajunge la un miliard, dar deteriorarea mediului nu cunoaște încă manifestări preocupante, cu excepția anumitor perimetre din unele țări occidentale - începând cu Anglia - care au urcat primele în "trenul industrializării", grație în primul rând mașinii cu abur.

Poluarea ca problemă globală este apanajul secolului nostru, mai precis al ultimelor trei decenii, timp în care populația lumii a crescut de la 5 la 6 miliarde de locuitori. Sunt mulți sau puțini ? Exercițiul numărului lor cu adevărat o “presiune demografică” asupra mediului înconjurător ? Iată întrebări ce-i frământă deja pe demografi, economiști, medici și alți specialiști, ca și pe oamenii politici. Problema care i-a preocupat pe specialiști de-a lungul timpului a fost, de fapt, aceea dacă se poate asigura hrana suficientă populației și doar în ultimele decenii și-au îndreptat atenția asupra unui aspect care s-a dovedit a fi la fel de important : degradarea mediului ambiant prin poluare, eroziune și alte fenomene, datorate acțiunii, voite sau nu, a omului, proces ce afectează nu numai posibilitățile de procurare a hranei, ci și alte aspecte ale existenței umane începând cu sănătatea.

Nu încapă îndoiala că solul este capitalul cel mai prețios de care omul dispune pentru satisfacerea nevoilor și ambițiilor sale. La urma urmelor, cel puțin până la inventarea fotosintezei artificiale, cu toții depindem de stratul subțire și roditor de la suprafața Pământului, de unde se extrag totalitatea resurselor necesare vieții. Or, unul din marile paradoxuri este acela că omul tinde să-și periclitizeze izvorul vieții și al forței din neștiință, lăcomie, neglijența sau din alte cauze. Așa se face că, în timp ce tehnicile moderne îi îngăduie să introducă în circuitul productiv milioane de hectare de teren, ce până ieri erau socotite inerte pe vecie, în paralel alte milioane de hectare dintre cele aflate în producție devin improprie cultivării, datorită tot acțiunii omului. De când omul a început să lupte împotriva naturii, suprafața deșeurilor a crescut cu un miliard de hectare și procesul avansează într-un ritm accelerat. Se cuvine să adăugăm că, în fiecare an, zeci de milioane de hectare de soluri productive sunt “devorate” de drumuri, de uzine și de orașe, tot atâtea secvențe ale duelului inegal dintre frunza verde și asfalt.

De când primul topor primitiv a doborât înăiul arbore, pădurile au pierdut jumătate din întinderea lor, în timp ce omenirea în acest răstimp s-a multiplicat de sute sau chiar mii de ori. Distrugerea pădurilor, cărora li se datorește în cel mai înalt grad stabilitatea și calitatea a trei elemente fundamentale ale vieții oamenilor - solul, aerul și apa - s-a soldat de-a lungul timpului cu efecte dezastruoase. Pădurilor le revine un rol însemnat în fixarea stratului, relativ subțire, de sol fertil, mediul germinativ al masei vegetale.

Despăduririle masive au înmormântat sub dune de nisip înfloritoare civilizații nu numai în nordul Africii, ci și în Asia, iar în unele părți ale Europei au împins dezgolirea munților și dealurilor până la limite vecine cu calamitatea.

Reîmpădurirea e încă un cuvânt prea nou și efectele ei prea mici pentru a răscumpara greșeala multimilenară care a determinat dispariția a jumătate din arborii planetei. Desigur, în această privință calculele sunt foarte precare. Recurgem totuși la unele, care, indiferent cât de

mare e aproximația, ne spun câte ceva. La sfârșitul Imperiului roman, Peninsula Iberică era acoperită cu păduri viguroase de la Biscaya până la strâmtoarea Gibraltar și ar fi avut o populație aproape dublă față de cea de azi, când au rămas doar vreo cinci la sută din fostele păduri.

În afară de protejarea solului, pădurea exercita cea mai puternică acțiune purificatoare asupra aerului, absorbind bioxidul de carbon și restituindu-l sub forma atât de necesarului oxigen. Din cele 14-16 miliarde de tone de bioxid de carbon lansate anual în atmosfera prin arderea combustibililor, plus cele provenite din respirația oamenilor și animalelor, două treimi sunt absorbite de păduri, acei "plămâni verzi" ai Pământului, cărora le datorăm atât de mult.

Nu mai puțin important este rolul pădurii ca factor de regularizare a cursurilor râurilor. De asemenea, pădurea este menită să asigure cerințele de agrement și turism, tot mai accentuate în condițiile vieții moderne, ambianța biofizică indispensabilă localităților balneoclimaterice, conservarea multor specii de plante și animale foarte utile etc.

Într-un cuvânt, fără păduri suficiente, dezvoltarea și, la urma urmelor, viața însăși nu sunt posibile. Astăzi, când pădurile ocupă cam o treime din suprafața uscatului (circa 4 miliarde de hectare), pe plan mondial își face loc părerea că aceasta reprezintă un minimum necesar, sub care omenirea nu-și poate permite să coboare. În condițiile când rămân de răscumpărat față de pădure greșeli multe și vechi, când un singur automobil, parcurgând 1000 de kilometri, consumă o cantitate de oxigen suficientă unui om pe timp de un an, iar râurile dezlănțuite fac tot mai mari ravagii, spălând nemilos ce a mai rămas din fertilitatea solului, exploatarea nerațională a resurselor forestiere a devenit un lux prea scump.

Paleta surselor de degradare a solului este vastă, însă partea cea mai vizibilă și aflată la îndemâna înțelegerii oricui privește acumularea unei enorme cantități de reziduri de tot felul. Imaginea holdelor de deșuri din jurul uzinelor și impresionanta producție de gunoi din centrele urbane sunt numai două din aspectele acestui fenomen nociv. Gunoi a existat dintotdeauna, dar noțiunea aceasta, ca și atâtea altele, și-a modificat serios conținutul. Pentru gospodăriile țărănești tradiționale și deci pentru localitățile rurale, gunoiul însemna aproape exclusiv resturi vegetale nefolosite de animale, care putrezeau în câteva luni, pentru că iarna sau primăvara să fie împrăștiate pe câmp pentru fertilizare. Există practic o reciclare naturală completă ce se consumă aproape la fel și în perimetrul orașelor, ale căror periferii nu se deosebeau cine știe cât de felul de viață de la sate.

Cu totul altfel stau lucrurile într-o lume a industrializării și urbanizării vertiginoase, când doi din cinci locuitori ai globului trăiesc deja în orașe - față de unul din șapte la începutul secolului. În plus, proliferază orașele mari și foarte mari, ajungându-se ca acela cu peste un milion de locuitori să depășească 200. Or, după calcule aproximative, fiecare locuitor din orașele

europene “produce” mai bine de 1.5 Kg de gunoi pe zi, iar în S.U.A de vreo trei ori mai mult. De obicei, drumul gunoiului sfârșește la periferia orașului, în gropi existente sau pe locuri virane, unde se acumulează în grămezi imense, acceptate ca servicii inevitabile, urâtind peisajul, poluând solul, aerul și apele subterane. Și mai grav e ca o bună parte din aceste gunoaie, îndeosebi materialele plastice, sunt extrem de rezistente la acțiunea bacteriilor și, practic, nu se reciclează pe cale naturală.

Evacuarea rudimentară a gunoaielor a început să pună serioase probleme în zonele puternic urbanizate din Occident încă de acum mai bine de o sută de ani. În 1870, în Anglia, și în 1892, în Germania, pentru marile orașe s-a introdus incinerarea gunoaielor, cu valorificarea parțială a căldurii pentru producerea de abur și curent electric. Sistemul de incinerare s-a extins și perfecționat mult, optându-se pentru arderea centralizată în mari uzine, mai avantajoasă pentru marile orașe.

Preocupantă rămâne nu numai problema asigurării salubrității în perimetrele urbane și în vecinătatea lor. Astăzi, plugurile tractoarelor scot deseori la iveală ambalaje de plastic și cutii de conserve, în primul rând pe terenurile arabile din jurul centrelor urbane, dar și în alte părți. Prezența acestor obiecte aruncate și a multor altele se întâlnește, din păcate, și în poienile munților, și pe malul râurilor sau pe litoralul marin, cam peste tot unde orașeanul “evadează” în sânul naturii, fără a renunța măcar pentru scurt timp la comoditățile locuinței și la gestul reflex de a arunca resturile.

Prin arderea a aproape opt miliarde de tone de combustibil convențional se aruncă anual în atmosferă aproximativ un miliard și jumătate tone de cenușă, praf și gaze. Pe lângă arderea combustibililor - cărbune, petrol, lemn, gaze naturale - probleme asemănătoare creează și alte industrii, îndeosebi chimica, metalurgica, unele ramuri constructoare de mașini, industria alimentară etc. - ca și circulația automobilelor, avioanelor, trenurilor, vapoarelor etc.

Abstracție făcând de unele unități industriale plasate în plină natură, grosul poluării atmosferice provine din orașe, căci apariția industriei fie ca are loc în orașe, fie creează ulterior orașe. Așa ca primele victime sunt orașenii. Există de acum un număr apreciabil de “infernuri ecologice”, perimetre urbane unde noxele industrializării se fac simțite prin efecte combinate : aer viciat, zgomot, aglomerație. În asemenea locuri - cum sunt orașele San Paulo, Ciudad de Mexico, Detroit, Callacuta, Los Angeles, New York - procentul de îmbolnăviri ale căilor respiratorii, inclusiv cancerul pulmonar, este de câteva ori mai mare, înregistrându-se, de asemenea diverși alți factori de risc pentru sănătatea oamenilor, și nu numai a acelor ce locuiesc la orașe. Abordând această problemă, specialiștii consideră că, pe lângă reducerea prin

toate mijloacele a surselor de poluare, și, dacă se poate, chiar eliminarea totală a unora dintre ele, însănătoșirea aerului este de neconceput fără aportul decisiv al ariilor verzi.

Dar dacă aerul, așa cum este, deocamdată poate fi respirat pretutindeni pe gratis, nu același lucru se întâmplă cu apa potabilă, care pentru cetățeni are de mai multă vreme un preț. Și încă în continuare crește. Căci apa, acest al doilea element în ordinea urgențelor omenești, după aer, a devenit și el un produs industrial. În preajma marilor orașe și unități industriale apar instalații uriașe de “tratare” a apelor naturale, prin decantare, filtrare, serilizare de mai multe feluri etc.

La prima vedere, pare paradoxal să vorbim de nevoia asigurării apei pe o planetă care dispune de atâta apă, încât s-ar putea inunda complet cu un strat de 3 km grosime. Chestiunea e ca 97 la sută din apa globului este sărată, iar din restul de 3 la sută cea mai mare parte se află în ghețari. Rezultă că populația lumii are la dispoziție pentru consumul personal și pentru activitățile sale economice numai în jur de 1 la sută din volumul de apă dulce, respectiv cea din râuri, fluvii, lacuri și din unele pânze freatice. Chiar și așa, ar fi mai mult decât suficient pe ansamblu, numai că, așa ca și la alte capitole ale înzestrării naturale, apa e foarte neuniform repartizată pe întinderea globului, iar o mare parte din ea este de acum puternic poluată. În ansamblul poluării, ponderea apelor uzate - menajere și industriale - este covârșitoare.

Dacă la poluarea aerului imaginea-simbol este oferită de arborii “perforați” de “ploile acide”, la poluarea apei expresia caracteristică ar putea fi considerate “mareele negre”, adică poluarea, practic continuă, cu petrol a mărilor și oceanelor lumii, având efecte dezastruoase asupra florei și faunei marine.

Bibliografie

1. Brawn I - “Probleme globale ale omenirii. Starea lumii” - Editura Tehnică, București 1992.
2. Ursu P. - “Protejarea aerului atmosferic” - Editura Tehnică, București 1978.
3. Luminița Ursea, Elena Goiceanu, Cristian Tache, Doina Băclea- “Manual de chimie” - Editura Humanitas Educational București 1999.
4. Conf. Dr. Florina Bran, Prof. dr. Ion Dincu- “Ecologie generală și protecția mediului” - Editura ASE, București 1998.
5. Mircea Duțu-”Ecologie. Filozofia naturală a vieții” - Editura Economică, București 1999.

PROIECT EDUCAȚIONAL

SĂRBĂTOAREA PRIMĂVERII

Prof. înv.primar Demeter Aurelia
Școala Gimnazială Bănița – Bănița/Hunedoara

Argument: Creația populară românească în care s-a înglobat geniul poporului românesc, reprezintă un adevărat patrimoniu național, care întregeste identitatea noastră ca popor european.

Elevii din localități nu mai sunt în contact cu tradițiile și obiceiurile, acestea încep să se uite, în acest fel ajungându-se la uniformizare.

În vremurile progresului pe care îl trăim, când știința și tehnica au luat o amploare fără precedent, asistăm cu tristețe cum valorile culturale, veritabile documente de viață, pierd din ce în ce mai mult teren. De aceea, considerăm că este oportun să veghem ca adevăratele comori ale poporului să nu se piardă în negura vremurilor, din uitare sau neglijență.

Scopul proiectului:

- conservarea** patrimoniului cultural și a tradițiilor;
- identificarea, conservarea, înregistrarea și promovarea producțiilor folclorice locale;
- formarea personalității elevilor prin însușirea de valori ale culturii naționale și universale;
- creșterea **calității în învățământ**;
- cultivarea abilităților de comunicare, comunicare interculturală în relațiile interpersonale;
- îmbogățirea universului cunoașterii elevilor, conform particularităților de vârstă ale acestora;
- formarea și dezvoltarea sentimentului patriotic;
- formarea și dezvoltarea la elevi a unor componente educaționale, morale și de caracter (dragostea față de patrie, dragostea față de valorile spirituale ale neamului, dorința de a cunoaște specificul nostru, ființa noastră națională, românească prin înțelegerea implicării elevilor în cunoașterea tradițiilor și obiceiurilor românești în vederea păstrării ființei noastre naționale și dăinuirii ei peste veacuri).

Obiectivele generale ale proiectului:-

- O₁ cunoașterea valorilor folclorice locale;
- O₂ formarea unor abilități de recondiționare a materialelor cu specific popular local;
- O₃ dezvoltarea interesului pentru promovarea tradițiilor populare;
- O₄ descrierea de către elevi, cu ajutorul cadrelor didactice, sub forma unor desene, eseuri- a semnificației unor tradiții și obiceiuri locale;

- O₅ realizarea în echipă a materialelor propuse;
- O₆ trezirea curiozității și dezvoltarea interesului elevilor față de valorile culturii naționale;
- O₇ implicarea elevilor în multiple activități de documentare, de observare, de culegere de date;
- O₈ realizarea activităților cultural-științifice și educative cu elevii unității școlare implicate în proiect;
- O₉ conservarea patrimoniului cultural și a tradițiilor.

PLANUL DE ACȚIUNE

Perioada	Activitatea	Rezultate	Responsabili
15-19 februarie	-Elaborarea planului de acțiune conform regulamentului de organizare și predarea lui -stabilirea necesarului de materiale	-1 plan de acțiune elaborat conform regulamentului de organizare; -1 tabel cu necesare.	Cadrele didactice implicate
24 februarie 25 februarie	-„Dragobete-cap de primăvară” –discuție tematică -redarea temei discutate prin desene și eseuri	-80 de copii informați despre semnificația sărbătorii de Dragobete; -1 discuție tematică desfășurată cu participarea copiilor, cadrelor didactice; -30 desene și 5 eseuri realizate	Cadrele didactice implicate
22-26 februarie	-confeccionarea de măștișoare,felicitări	-200 de măștișoare confeccionate -60 de felicitări confeccionate -80 de copii implicați în confeccionarea produselor tematice	Cadrele didactice implicate
25-26 februarie	-stabilirea traseului și modalităților de oferire a măștișoarelor pe stradă	-4 echipe de câte 5 copii formate în vederea desfășurării acțiunii de distribuire a măștișoarelor pe stradă	Cadrele didactice implicate

1 Martie	-oferirea de mărtișoare pe stradă	200 de mărtișoare oferite pe stradă	Cadrele didactice
1-8 Martie 5 martie	-organizarea unei sezători pentru mămică și bunici cu ocazia zilei de 8 Martie -organizarea unui concurs de poezii despre primăvară și a carnavalului „Flori de primăvară”	-1 șezătoare organizată cu ocazia zilei de 8 Martie -60 de felicitări oferite bunicilor și mămicilor -80 mămică invitate la spectacolul pregătit -20 de copii costumați în flori -12 copii recitatori la concursul organizat -10 diplome oferite câștigătorilor	Cadrele didactice
23 Martie 24-29 martie	-semnificația religioasă a sărbătorii Sf. Teodor și semnificația etnologică a zilei de Sân Toader(pop.) -fiertul grâului-obicei -realizarea dosarului activității și a revistei clasei cu materiale pregătite de copii.	1 discuție tematică asupra semnificației religioase a Sf. Toader -1 obicei practicat de către copii -1 dosar complet al activității care să cuprindă: planul de acțiune, impresii ale copiilor din timpul activităților, desene, mostre de mărtișoare, felicitări, desfășurătorul minispectacolului, fotografii din timpul activităților, diplomele obținute.	Cadrele didactice

BIBLIOGRAFIE

1. Robea, Mihail, „Căntece și poezii populare românești”, editura Casa Editorială Muntenia, București, 2006.

2. Marienescu, Atanasie, Marian, „Cultul păgân și creștin-Sărbătorile și datinile românilor”, editura Saeculum I. O., București, 2005.

3. Voronca, Niculița, Elena, „Datinile și credințele poporului român”, editura Saeculum I. O., București, 2008.

UN PRIETEN BUN - NATURA

Prof.înv.primar: Drăgușin Mariana Luciana

Școala Gimnazială PUI/ Structura Școala Primară URIC

Motto: „Viața te rănește, natura te vindecă.”

Toții copiii au nevoie de natură. Copilul iubește jocul, mișcarea, libertatea, dorește să cunoască lumea din jur. Trebuie ajutați să înțeleagă, după puterea lor de înțelegere, că natura le oferă totul și le cere doar „prietenia”.

Despre importanța mediului înconjurător pentru viața și sănătatea noastră, despre necesitatea păstrării unui mediu curat trebuie să le vorbim cu fiecare ocazie pe care o avem. Prin prezentarea aspectelor generale legate de mediul înconjurător, se are în vedere formarea copilului ca viitor prieten al naturii. Va afla noi lucruri despre viața plantelor și a animalelor, va fi provocat la reflecție asupra comportamentului oamenilor, asupra implicării lor în ocrotirea sau distrugerea naturii. Vor avea posibilitatea de a-și însuși noțiuni legate de mediul natural și prin întâlnirea cu personajele din operele unor autori care au scris despre prietenia dintre om și natură sau dintre om și viețuitoare. (Ex: Lizuca, Heidi, Mowgli, Fram,..) Frumusețile naturii pot fi o sursă de inspirație pentru orele de desen. În timpul plimbărilor se pot colecționa diverse obiecte (frunze, rămurele, pietricele, ghinde, măceșe,..) care vor putea fi folosite în confecționarea unor diverse obiecte specifice orelor de abilități practice.

În activitățile extrașcolare sunt amintite și sărbătorite prin prezentări PowerPoint, prin realizarea de activități specifice temei, zile dedicate elementelor mediului înconjurător. (21 martie – Ziua Internațională a Pădurilor, 22 martie – Ziua Mondială a Apei, 1 aprilie – Ziua Internațională Păsărilor, 22 aprilie – Ziua Planetei Pământ, 4 octombrie – Ziua Mondială a Animalelor). De fiecare dată este subliniată importanța acestor elemente pentru viața omului și datoria noastră de a le proteja. Numai trăind în armonie cu mediul înconjurător putem beneficia de toate darurile sale.

Copilul de la țară petrece mult timp în aer liber. Are ocazia să vadă frumusețea din jur dar și ocazia să cunoască urmările negative ale intervenției omului. În fiecare an, în luna septembrie am participat cu elevii la acțiuni de strângere a gunoaielor. Am continuat activitatea în zilele care au urmat cu realizarea unor afișe pe teme ecologice. Acestea au fost duse de copii acasă și o parte au fost afișate prin localitate. Copiii au devenit astfel „mesagerii” naturii.

Cercetările arată că natura și timpul petrecut în natură au efecte pozitive asupra caracterului copilului și a stării lui de sănătate în general. Contactul cu natura mărește creativitatea, îmbunătățește calitățile cognitive, contribuie la întărirea imunității organismului.

Studiile arată că soarele, aerul proaspăt și mișcarea generează o stare de bine și previn depresia. Trăim într-o lume în care copiii nu mai aleargă desculți prin iarbă, nu se mai cațără în copaci, nu mai aleargă după fluturi. Ei merită aceste fericiri simple. Acestea înseamnă mai mult decât o bucurie simplă, înseamnă sănătate. Mulți copii care nu petrec suficient timp afară au o deficiență de vitamina D, care le afectează sănătatea și starea de spirit. De asemenea, aerul din interior este de cele mai multe ori mai puțin sănătos. Există studii care arată că riscul de boli oftalmologice care să necesite purtarea ochelarilor este mai scăzut la copiii care petrec mai mult timp afară, iar alte studii arată că o oră pe zi petrecută afară, la joacă, în copilărie, previne obezitatea și diabetul la vârsta maturității.

Toate acestea și multe alte motive ne îndreptățesc să spunem că natura ne este un bun prieten. Cum răsplătim naturii pentru tot ce ne oferă? Ce pot face copiii la această vârstă pentru a avea mica lor contribuție la protejarea mediului? Câteva exemple de activități simple:

La întrerupătorul din sala de clasă avem o imagine cu un soare zâmbitor care îi îndeamnă să stingă lumina când este cazul. Copiilor li s-a spus că lumina soarelui este mult mai sănătoasă pentru ochi decât lumina artificială și acest obicei trebuie continuat și acasă și din motivul că economisind energia vor economisi și bani din bugetul familiei. Au fost sfătuiți să petreacă mult timp liber jucându-se în curte, alergând, ajutând părinții în activitățile de amenajare și îngrijire a spațiilor verzi din fața casei. Un copac plantat sau o floare pe care ei să o îngrijească le vor aduce multă bucurie și plantele verzi contribuie la îmbogățirea și înprospătarea aerului. Ei știu că hârtia se obține și din lemn. În fiecare an le reamintesc poezia „Povestea brazilor și a hârtiei” de Demostene Botez. Fragmentul următor este scris pe o coală verde și expus în clasă. Îl citim de câte ori pe jos apar foi mototolite sau rupte. Munca oamenilor și a naturii trebuie respectată. „Iar orice coală de hartie, pe care-o folosim noi azi,/E munca ce de-abia se știe a celor ce plantară brazi./ Și e-a naturii trudă lungă de-un veac sau numai jumătate,/ Să crească-naltă ca să ajungă cu vârful-n ceruri înstelate./De aceea când te-apuci să scrii pe albe coli ca de zapadă,/ Nu te-apuca să scrii prostii...! nici n-aranca hârtia-n strada!”. Fac acest lucru pentru a-i obișnui cu reducerea deșeurilor și a consumului de resurse. În acest sens îi sfătuiesc să oprească apa de la robinet când își săpunesc mâinile sau își perie dinții. Am observat că unii dintre copii sunt atenți la colegii lor și le reamintesc aceste reguli dacă le-au uitat.

Un alt obicei cu care sunt deja obișnuiți este aruncare gunoiului (hârtie, ambalaje,...) în locuri special amenajate pentru acest lucru. O activitate care i-a captivat este reciclarea unor materiale și obținerea unor obiecte utile. De exemplu din tuburile de la hârtia igienică au făcut suport pentru creioane, roboței sau mașinuțe, o bucată mică de lemn au pictat-o la orele de desen, o cutiuță de carton a fost transformată în cutie pentru obiectele mici pe care le au, o cutie de lapte

pe care au lipit hârtie (folosind diverse metode) a devenit o minunată vază. Ei aduc la școală diverse materiale și propun realizare unor obiecte.

Educarea respectului pentru natură, cunoașterea factorilor de poluare și a efectelor acestora asupra mediului, formarea deprinderilor de îngrijire și ocrotire a mediului înconjurător, participarea la acțiuni practice de ocrotire și protejare a mediului înconjurător reprezintă priorități ale activităților școlare și extrașcolare.

STINGE LUMINA!

Imagini din timpul activității (septembrie 2021)

Bibliografie:

<https://www.elefant.ro> > natura-prietena-mea-disciplina-...

<https://www.didactic.ro> > materiale-didactice > natura-p...

PROIECT DIDACTIC

Prof.înv.primar Marton Dorina Mioara/ Școala Gimnazială Densuș

Prof.înv.primar Tonca Argentina Loredana/ Școala Gimnazială Sarmizegetusa

Clasa: a III-a

Aria curriculară: Matematică și științe

Disciplina: ȘTIINȚE ALE NATURII

Unitatea de învățare: Plantele și animalele

Subiectul: Ce sunt păsările?

Tipul lecției: de dobândire de noi cunoștințe

Obiective operaționale:

Pe parcursul și la sfârșitul lecției elevii vor fi capabili:

- *cognitive:*

O₁: să recunoască părțile componente ale păsărilor pe baza unor planșe sau desene ;

-la nivel minimal: recunosc, cu ajutor, părțile componente ale păsărilor;

-la nivel mediu: recunosc și numesc aceste părți componente cu mici erori;

-la nivel maximal: recunosc și numesc părțile componente corect.

O₂: să stabilească asemănări și deosebiri între diferite specii de păsări sau între ele și alte grupe de animale;

-la nivel minimal: stabilesc, cu ajutorul colegilor, asemănări și deosebiri;

-la nivel mediu: stabilesc o parte din asemănări și deosebiri între diferite specii de păsări sau între ele și alte grupe de animale;

-la nivel maximal: stabilesc toate asemănările și deosebirile specifice vârstei lor de cunoaștere.

O₃ : să răspundă corect la ghicitorile și jocurile propuse;

-la nivel minimal: răspund la ghicitori și realizează sarcinile din jocuri cu ajutorul colegilor din grupă;

-la nivel mediu: răspund corect la ghicitori și realizează sarcinile din jocuri în colaborare cu ceilalți colegi;

-la nivel maximal: răspund corect la ghicitori și realizează sarcinile din jocuri fără dificultăți.

O₄ : să localizeze păsările în mediul lor de viață ;

-la nivel minimal: localizează păsările împreună cu colegii din grupă;

-la nivel mediu: localizează păsările după mai multe criterii;

-la nivel maximal: localizează păsările după mai multe criterii, oferind informații suplimentare.

O₅: să prezinte curiozități din lumea păsărilor;

-la nivel minimal: prezintă o mică parte din curiozități;

-la nivel mediu: prezintă mai multe curiozități despre păsări;

-la nivel maximal: prezintă mai multe curiozități din lumea păsărilor și informații.

O₆ : să enumere foloasele pe care acestea le aduc omului;

-la nivel minimal: enumeră o mică parte din foloasele pe care le aduc păsările oamenilor;

-la nivel mediu: enumeră mai multe foloase ale păsărilor;

-la nivel maximal: enumeră foloasele și exemplifică corect.

O₇ : să identifice condițiile de viață prielnice păsărilor de la noi din țară și din alte zone ale lumii .

-la nivel minimal: dau exemple de păsări din țara noastră și din alte zone ale lumii;

-la nivel mediu: exemplifică condițiile prielnice pentru anumite păsări;

-la nivel maximal: exemplifică condițiile prielnice pentru anumite păsări și motivează.

- *afective:*

A₁ : să se implice afectiv în activitate;

A₂ : formarea unei atitudini pozitive față de mediul natural, prin educație ecologică;

A₃ : să adopte atitudini de ocrotire și îngrijire a păsărilor.

- *psihomotorii:*

M₁ : să mânuiască materialele puse la dispoziție ;

M₂ : să execute mișcări în conformitate cu cerințele disciplinei.

Elemente de strategie didactică:

❖ **Resurse procedurale:** conversația, observația, problematizarea, explicația, învățarea prin cooperare

❖ **Resurse materiale:** fișe de lucru , planșe cu imagini suport , manualul, imagini în power-point, atlase, pasăre împăiată

❖ **Forme de organizare:** frontal, pe grupe omogene de elevi, individual.

❖ **Resurse umane:** 12 elevi.

❖ **Durata:** 45 minute.

❖ **Resurse bibliografice:**

1.oficiale:- Curriculum Național „ Programe școlare pentru învățământul primar”, București, 2004;

2.metodico- didactice:

- A. Bădescu „ Științe ale naturii ”- manual clasa a III a , ed Aramis

- Didactica disciplinei ȘTIINȚE ALE NATURII pentru clasele III- IV ,ed. Corint 2005;

- G. Țoncu- „Mică enciclopedie de cultură generală”, Grupul editorial ART, 2005;

- „ Lecturi minunate pentru școlarii mici”, Ed. Porțile Orientului Iași.

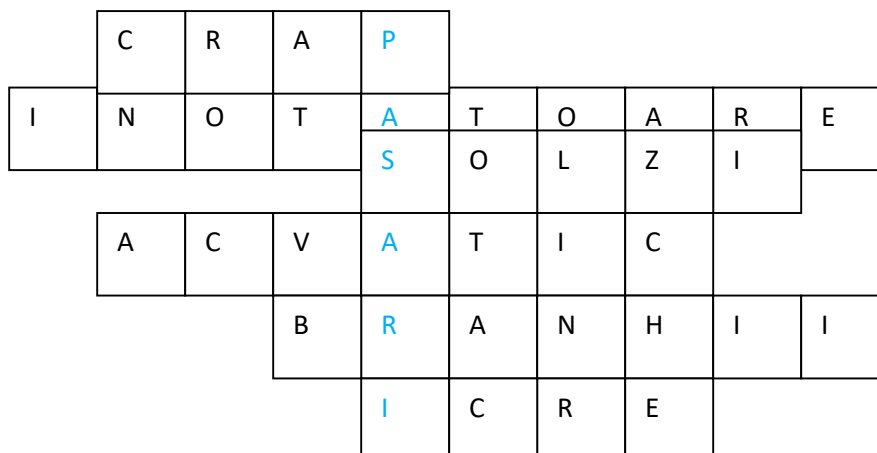
Nr. crt.	Secvențele instruirii	Ob. Op.	Conținutul informațional și demersul didactic		Elemente de strategie didactică			Evaluare
			Activitatea învățătorului	Activitatea elevilor	Metode și procedee	Material didactic	Forme de organizare	
1.	Moment organizatoric (2min)	A1 M2	Asigur condițiile optime pentru buna desfășurare a lecției	Se pregătesc pentru ora de științe ale naturii.	conversația	materialele necesare la lecție	frontal	
2.	Captarea atenției (6min)	A1 M2	Voi prezenta elevilor un rebus prin care verific modul în care și-au însușit cunoștințele despre pești. Pe verticala A – B vor decoperi o nouă grupă de animale. (anexa 1)	Elevii răspund întrebărilor din rebus.	explicația conversația	Rebus model	frontal	aprecieri verbale observarea sistematică
3.	Anunțarea titlului lecției și a obiectivelor (1min)	A1 M2	Voi anunța titlul lecției „ Ce sunt păsările?” și obiectivele pe înțelesul lor.	Elevii ascultă cu atenție titlul lecției și obiectivele.	explicația		frontal, individual	

4.	Dirijarea învățării (30 min)	O3	Voi prezenta elevilor mai multe ghicitori despre păsări. (anexa 2)	Elevii dau răspunsurile corecte.	explicația conversația	ghicitori	frontal, individual	aprecieri verbale
		O6 O7						
		O1 A1	Prezint primul material power-point, purtând discuții pe baza imaginilor: -Ce grupă de animale vedeți? -Prin ce se deosebesc de	Elevii observă imaginile și răspund la întrebări.	conversația, explicația, problematizarea	materialul power point	frontal , individual	observarea sistematică aprecieri verbale
		O2 O4 O3						

		<p>O5 A1 A2</p> <p>celelalte animale? -Care sunt părțile corpului unei păsări? -Ce deosebiri sunt între aceste păsări? -Care e mediul lor de viață?</p> <p>Continui lecția cu o altă ghicitoare și informații despre anumite păsări. (anexa 3)</p>						
		<p>A1 M1</p> <p>Voi propune elevilor, să realizăm împreună schema lecției:</p>						
		<p>O6 O4 O5 O2 A3 O3 M1</p> <p>Ce sunt păsările?</p> <p>Păsările formează o nouă grupă de animale.</p>						
		<p>O7 O1 O4 A2</p> <p>Caracteristici: -au corpul acoperit cu pene, fulgi și puf;</p>						
		<p>O3 O5</p> <p>-au 4 membre: 2 aripi (pentru zbor) și 2 picioare (pentru mers, cățărare);</p>						
		<p>O3 A1 M1</p> <p>-se înmulțesc prin ouă; -se deosebesc prin modul de hrănire.</p>						
		<p>A1</p> <p>Prezint al doilea material cu imagini cu păsări din țara noastră.</p>						

5.	Realizarea feedback-ului (5 min)	<p>Joc didactic pe 3 grupe: porumbeii, rândunelele și vrăbiuțele- <i>Cine sunt?</i> (anexa 4)</p> <p>Împart elevilor imagini cu diferite păsări pentru a discuta despre caracteristicile lor.</p>	<p>Elevii privesc noile imagini.</p> <p>Elevii lucrează, pe grupe, sarcinile date.</p>	<p>conversația, explicația, observația</p> <p>conversația</p>	<p>pastrarea bunei dispoziții</p> <p>fișe -joc</p>	<p>frontal</p> <p>pe grupe</p>	<p>observarea sistematică</p> <p>aprecieri verbale</p>
6.	Evaluarea activității (1min)	<p>Prezintă elevilor jocuri cu frământări de limbă și glume specifice lecției. (anexa 5)</p> <p>Realizarea unui nou joc: <i>Selectează păsările !</i></p> <p>Primesc jetoane cu diferite animale fiind necesar să aleagă doar păsările, explicând alegerea făcută. (anexa 6)</p> <p>Fac aprecieri verbale asupra participării elevilor la lecție și evidențiez elevii care au răspuns mai mult pe parcursul acesteia. Notez câțiva elevi. Distribuie diplome grupelor.</p>	<p>Elevii ascultă sarcinile date.</p> <p>Ascultă, răspund și se amuză.</p> <p>Aleg din mulțimea jetoanelor păsările, motivând.</p> <p>Ascultă cu atenție.</p>	<p>conversația, exercițiul, explicația</p> <p>explicația</p>	<p>diplome</p>	<p>frontal individual</p>	<p>observarea sistematică</p> <p>aprecieri individuale si frontale</p> <p>aprecierea verbală</p>

Anexa 1 REBUS

1. „Sunt cel mai cunoscut pește din apele lacurilor, bălților și râurilor din România și mă numesc.....”
2. Peștii se deplasează ajutându-se de.....
3. Peștii sunt animale care au corpul acoperit cu.....
4. Mediul în care trăiesc peștii se numește
5. Peștii respiră prin.....
6. Ouăle peștilor sunt depuse la marginea apelor și se numesc.....

Pe verticala A – B se regăsește titlul noii lecții.

Anexa 2 Ghicitori

1. **Jupâneasa durdulie**
Cu rochiță cenușie
Lucrată în pene lucii
Caută în lac papucii.
Cine-i ?
(gâsca)
2. **Să-mi ghiciți o ghicitoare:**
Înaltă, cu lungi picioare,
Pene negre pe-aripi are,
Peste broaște e mai mare.
Cine-i?
(barza)
3. **Lacomă, gălăgioasă,**
Țopăie pe lângă casă.
Cine-i?
(vrabia)

Anexa 3

1. O săgeată de cărbune
Zboară iute peste lume.
Ghici cine este!
(rândunica)
2. ȘTIAȚI CĂ.....
 - Rândunica mănâncă, din zbor, până la 1000 de insecte zilnic, fiind astfel de folos omului?
 - Pentru a-și hrăni puii cu insecte, rândunica vine la cuib de vreo 300 de ori pe zi, fără să obosească?
3. Credințe din popor:
Dacă o rândunică își face cuib la geamul tău e semn că ai noroc. Cine strică un cuib de rândunică, mai ales puișorii, poate avea un mare necaz. Îi poate arde casa!

Anexa 4

JOC **Cine sunt?**

Citește descrierea fiecărui animal. Încearcă să ghicești despre cine este vorba. Caută în căsuța alăturată fiecare a treia literă și vei afla dacă răspunsul tău este corect.

 Pentru grupa *porumbeilor*:

1. Sunt numită „ doctorul pădurilor”. Mă hrănesc cu insecte care trăiesc în scoarța copacilor. Iarna nu plec în țările calde.

Eu sunt

 Pentru grupa *vrăbiuțelor*:

2. Sunt o pasăre care pleacă în țările calde. Am coada ca un evantai.
Eu nu îmi fac cuib ci depun ouăle în cuiburile altor păsări. Când cânt îmi strig numele.

Eu sunt

 Pentru grupa *rândunelelor*:

3. Am coada în forma literei ``V``. Iarna plec în țările calde. Sunt o pasăre mică și îmi construiesc cuibul la streșina casei.

Eu sunt

nicboiraos
oculaybnv
ritutinosv
amfrstedr
a

nicbouaoc
oculal

asrokalbnj
hdevucunm
bitzcqia

Anexa 5

1. Ziceți repede:

a) Un moș cu un coș
In coș- un cocoș.
Moșul cu coșul
Coșul cu cocoșul.

b) Clipici clipește
Clampa clămpănește,
Cloșca cloncănește.

2. Glumă:

- Care e cea mai folositoare pasăre? întreabă învățătorul.
- Găina! răspunde Ionel.
- De ce?
- Păi, ea poate fi mâncată și înainte de a se naște și după moarte.

3. Cum ``vorbesc`` animalele?

Spuneți sunetele pe care le scot : găina, cocoșul, cucul, pupăza, cioara, gâsca , rața.

Anexa 6 Fișă de lucru

Alege varianta corectă de răspuns:

a) La cap păsările au :- doi ochi

- patru ochi

b) Gura e sub formă de: - cioc

- bot

c) Urechile păsărilor se află: - de o parte și alta a capului

-în fața capului

d) Cele două picioare ale păsărilor sunt acoperite cu o piele cu solzi și se termină cu degete care au : - gheare

-copite

e) Păsările se înmulțesc prin: - icre

-ouă

MODALITAȚI DE REALIZARE A EDUCAȚIEI ECOLOGICE LA PREȘCOLARI

Prof. învă. preșc. Dobrei Luminița

Grădinița P.N. Uric

Scopul principal al educației privind mediul înconjurător este acela de a oferi fiecărui individ posibilitatea de a manifesta o atitudine personală, responsabilă față de mediul în care trăiește.

Educația ecologică are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediul de viață, care nu este numai al său, ci și al plantelor și animalelor.

Punctul de plecare al acestui demers îl constituie optica noastră ce trebuie să exprime respectul pentru mediul natural de care beneficiem cu toții și pe care îl vor moșteni generațiile viitoare.

Semnalele de alarmă lansate de specialiști, explicațiile și statisticile întocmite de aceștia au un rol incontestabil, dar pentru implicarea și acțiunea eficientă de formare în sens ecologic se ajunge prin sensibilizare și prin antrenarea componentelor afective și volitive ale copiilor.

De aceea, activitățile de educație ecologică trebuie să se desfășoare într-o atmosferă relaxantă, unde interesul și comunicarea să încurajeze inițiativele, dar și opțiunile fiecăruia.

Este important ca noi, cei ce avem misiunea de a-i educa pe cei mici, să avem o conștiință ecologică bine conturată, pentru ca acțiunile pe care le desfășurăm să fie eficiente și credibile în fața copiilor.

Pentru a le forma copiilor o conduită ecologică putem porni de la o idee simplă, dar destul de eficientă în planul emoțiilor și sentimentelor: transpunerea copilului în locul elementului din natură care a suferit o agresiune din partea omului.

Pus în postura celui agresat și care nu se poate apăra singur, copilul va realiza că trebuie să acorde drept la existență tuturor elementelor mediului din jurul său.

Treptat va înțelege că orice acțiune de distrugere sau exterminarea de orice fel este cât se poate de dăunătoare pentru că strică echilibrul naturii.

A ocroti și îmbunătăți mediul înconjurător reprezintă pentru întreaga societate un obiectiv primordial, o sarcină a cărei realizare trebuie coordonată și armonizată foarte bine în sistemul educațional.

Acțiunea de protecție a mediului nu este ușoară în comunitate. Schimbarea mentalității oamenilor este dificilă, iar fără educația fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers la scara socială de ocrotire a mediului este supus eșecului.

Mizând pe entuziasmul ce caracterizează vârsta preșcolară, consider că acțiunea de educație ecologică poate și trebuie să înceapă de la această vârstă, aceste generații de copii vor adopta cu siguranță un mod nou de viață care va include și componenta ecologică, cu condiția asigurării continuității acestui proces în școală, familie și comunitate.

De ce educație ecologică la vârste timpurii?

- Pentru că ei vor fi generațiile care vor fi marcate și vor suporta în mod direct consecințele dezechilibrelor ecologice provocate de oameni.
- Pentru că ei, copii, pot atrage atenția părinților și pot sensibiliza adulții care sunt uneori prea grăbiți și neglijează aceste aspecte.

Alegerea momentelor pentru desfășurarea acțiunilor se va face și în funcție de anotimp:

➤ Primăvara:

- acțiuni practice specifice anotimpului: producerea răsadurilor (observarea proceselor de semănat, de germinație, de creștere și dezvoltare ale plantelor);
- strângerea frunzelor uscate;
- plantarea pomilor fructiferi și a puietilor de arbori în curtea grădiniței;
- amenajarea și îngrijirea rondurilor cu flori (semănat, plantat răsaduri flori); excursii, drumeții (ținută, comportament, alimentație sănătoasă);
- „Frumoasă-i grădinița mea: - am învățat să folosesc coșul de gunoi"

Momente importante în desfășurarea activităților ecologice:

15 martie - 15 aprilie:	Luna Pădurii
22 martie	Ziua mondială a apei
1 aprilie:	Ziua păsărilor
17 aprilie:	Ziua mondială a sănătății
22 aprilie:	Ziua Pământului
10 mai:	Ziua păsărilor și arborilor
25 mai:	Ziua europeană a parcurilor

➤ Vara:

- excursii, drumeții (ținută, comportament, să mâncăm sănătos);

- practici de recoltare a plantelor medicinale (cum se culeg fructele, florile, frunzele și pentru ce se utilizează ele);
- concurs pentru înfrumusețarea și igienizarea unității („Grădinița mea - cea mai frumoasă floare");
- observări pentru familiarizarea cu viețuitoarele mărunte („Lumea de la picioarele tale"); colecții de pietre, scoici, crenguțe uscate, fructe de arțar.

Momente importante în desfășurarea activităților ecologice:

5 iunie:	Ziua mediului
8 iunie:	Ziua mondială a oceanelor
17 iunie:	Ziua mondială pentru combaterea deșertificării
21 iunie:	Ziua Soarelui
1 Iulie:	Ziua mondială a populației
9 august:	Ziua internațională a grădinilor zoologice și parcurilor.

➤ Toamna:

- excursii, drumeții în ariile naturale protejate din județ;
- activități practice în curtea grădiniței, parcuri, păduri;
- activități de colectare a materialelor reciclabile din categoria maselor plastice și hârtiei (acțiune permanentă);
- acțiuni de îngrijire a plantelor decorative din clasele și de pe terasa grădiniței (pregătirea florilor din ghivece pentru iernat, înmulțirea unor flori de tipul mușcatelor curgătoare, prin butășire, culegerea semințelor de flori în vederea semănării lor în primăvara următoare);
- colecții de frunze de toamnă, flori, semințe, ghindă, castane;
- confecții jucării din legume, fructe, frunze; activități distractive realizate cu participarea părinților („Balul legumelor", „Cel mai hazliu dovleac" - 30 octombrie);
- activități practice de preparare a unor meniuri sănătoase („Cum facem o salată de legume sau fructe?");

Momente importante în desfășurarea activităților ecologice:

23 septembrie:	Ziua mondială a curățeniei
25 septembrie:	Ziua internațională a mediului marin
01 octombrie:	Ziua mondială a munților curați
04 octombrie:	Ziua mondială a animalelor
16 octombrie:	Ziua internațională a alimentației
31 octombrie:	Ziua internațională a Mării Negre

➤ Iarna:

- acțiuni de îngrijire a florilor de interior;
- experimente: circuitul apei în natură și stările de agregare ale acesteia;
- activități practice de confecționare a hrănilor pentru păsările sălbatice;
- dizolvarea unor substanțe
- plutirea corpurilor
- poluarea apei
- sporturi specifice anotimpului alb (*Să ne bucurăm de darurile iernii, iubind și respectând natura*);

În timpul desfășurării acțiunilor, copiii vor învăța ce pot face pentru un mediu sănătos:

- materialele refolosibile se depozitează în containere speciale (sticle, plasticuri, hârtie); gunoiul menajer - la containere/ coșuri de gunoi; apele uzate menajere se evacuează doar în canalizare; apa se folosește, dar nu se risipește;
- florile din zonele verzi, din parcuri și păduri cu statut de protecție se admiră, dar nu se culeg/distrug;
- să nu umble cu surse de foc în natură;
- să respecte și să iubească natura, să se bucure de darurile naturii fără a o mutila (să nu rupă crengile copacilor, prin prezența lor în natură să nu agreseze animalele);
- să mănânce alimente naturale (ecologice).

În finalul acțiunilor, copiii vor ști să iubească și să respecte natura, vor deveni prietenii ei.

În timpul desfășurării acțiunilor, copiii vor învăța ce pot face pentru un mediu sănătos:

- materialele refolosibile se depozitează în containere speciale (sticle, plasticuri, hârtie); gunoiul menajer - la containere/ coșuri de gunoi; apele uzate menajere se evacuează doar în canalizare; apa se folosește, dar nu se risipește;
- florile din zonele verzi, din parcuri și păduri cu statut de protecție se admiră, dar nu se culeg/distrug;
- să nu umble cu surse de foc în natură;
- să respecte și să iubească natura, să se bucure de darurile naturii fără a o mutila (să nu rupă crengile copacilor, prin prezența lor în natură să nu agreseze animalele);
- să mănânce alimente naturale (ecologice).

În finalul acțiunilor, copiii vor ști să iubească și să respecte natura, vor deveni prietenii ei.

BIBLIOGRAFIE

1. Vaideanu, D., Vaideanu, E. – Educație ecologică, Editura Mirton, Timișoara, 2003;
2. Cucinic, C. – Natura-prietenă mea, Editura Aramis, București, 2005;
3. Diminescu, Nicolae – Descoperă natura, Editura Mirton, Timișoara, 2003

PARTICIPAREA PREȘCOLARILOR LA PROTEJAREA MEDIULUI

**Prof.inv.presc. STĂNILĂ MARIANA RODICA
Grădinița PP BARU, HUNEDOARA**

Aproape zilnic auzim expresia „încălzirea globală” urmată de știri care ne informează asupra măsurilor ce se impun pe plan mondial pentru a încetini efectele acestui proces distrugător ce amenință echilibrul Terrei.

Un apreciat proverb chinezesc spune: dacă te gândești la ziua care va urma , ia-ți mâncare. Dacă te gândești la anul care va urma – plantează un copac. Dacă te gândești la secolul care va urma - educă copiii”. Dacă privim cu atenție în jurul nostru și încercăm să înțelegem pericolele care ne pândesc din cauza poluării, vom înțelege de ce este nevoie să facem educația pentru mediu. Prin educația ecologică putem să cultivăm dragostea și interesul elevilor pentru lumea care ne înconjoară, putem să formăm atitudini de aprobare sau dezaprobare privind rezultatele pozitive sa negative ale acțiunii omului asupra mediului.

Educația ecologică necesită cunoașterea interacțiunii om – mediu, conștientizarea micului cetățean de implicarea lui în protecția mediului, participarea directă la activitățile care conduc la rezolvarea problemelor de mediu deoarece el este gestionarul și consumatorul de mâine al resurselor . Educația copilului în acest sens începe în familie și grădiniță și se continuă sistematic în școală. În acest scop am inițiat cu preșcolarii o activitate structurată astfel în cadrul Proiectului educațional „ Micii ecologiști”

- I. Omul face parte din natură (relațiile om – mediu)
- II. Acțiuni prin care omul poluează apa, aerul și solul
- III. Măsuri pentru diminuarea /eliminarea poluării la nivel planetar, regional și local

IV. „Ce pot face eu în acest sens”

Pentru a le crea preșcolarilor o motivație solidă, am urmărit ca ei să-și însușească cunoștințele legate de aceste probleme. Ca obiective generale am propus:

- însușirea cunoștințelor despre factorii de mediu și importanța acestora în menținerea vieții;
- conștientizarea interdependenței dintre factorii de mediu, viețuitoare și om;
- formarea unei atitudini ecologice prin ocrotirea plantelor și a animalelor, păstrarea curățeniei și a sănătății mediului;
- dezvoltarea dragostei și a respectului pentru mediul înconjurător.

Ca **obiective operaționale** am urmărit:

- să recunoască factorii de mediu determinanți ai vieții;
- să recunoască acțiuni pozitive și negative ale omului în mediul său de viață;
- să explice necesitatea acestor acțiuni;
- să analizeze efectele acțiunilor necontrolate ale omului privind echilibrul natural;
- să descopere măsurile necesare combaterii poluării;
- să se implice în acțiuni pentru protejarea mediului înconjurător;

Am folosit ca metode și procedee didactice observația, conversația, explicația, problematizarea, munca în echipă, jocul didactic, aplicații practice.

Ca mijloace de învățământ am folosit planșe didactice, texte literare cu conținut adecvat, mape cu desene realizate de preșcolari, casete video, imagini foto din activitățile lor privind protecția mediului. Am valorificat cu mare atenție valorile instructiv – educative ale acțiunilor prin activități interdisciplinare: cunoașterea mediului, educarea limbajului, educația artistico- plastică, educație pentru societate, vizite, drumeții, excursii.

Am folosit mediul natural ca sală de grupă sau ca laborator în care preșcolarul a conștientizat importanța ocrotirii mediului. Lucrul în echipă i-a ajutat pe copii să comunice deschis și să conlucreze în domenii de interes comun. Ei s-au implicat activ știind că aparțin unui anumit grup de lucru, manifestând spirit de cooperare și satisfacția de a fi util echipei din care fac parte. Copiii au tratat cu seriozitate problema poluării aducând multe informații, am întocmit portofolii și am afișat pe panouri diverse articole, codul Eco. Am inițiat acțiunile de recuperare a hârtiei, de plantare de flori și puiți de pomi, amenajarea colțului verde în sala de clasă, îngrijirea unui spațiu verde din apropierea școlii.

Ocrotirea naturii, grija și iubirea ei, reprezintă singura noastră șansă pentru viitor iar viitorul sunt ei, copii. Omul de mâine să știe ce este bine și ce este rău în raportul său cu „natura mamă”. Pământul este casa noastră, el ne adăpostește și ne hrănește.

BIBLIOGRAFIE:

Revista Pro Ecologia Mileniului III, Editura Reprograph, Craiova, 2003

Cunoașterea mediului- Ghid pentru învățământul preșcolar, Editura Radical, 2001

Revista Educația Ecologică, Nr. 5-2000

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI ECOLOGICE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

*Prof. învă. primar: Mealha Cristina/ Popescu Natalia
Liceul Tehnologic "Transilvania", Deva, jud. Hunedoara*

"Există o carte întotdeauna deschisă tuturor ochilor: natura." (Jean-Jacques Rousseau)

Natura este un bun profesor! Explorând mediul înconjurător, copiii descoperă nemijlocit realitățile lumii în care trăim. Însă pentru a primi trebuie să și oferim naturii: grijă, ocrotire, responsabilitate, respect. Aceste valori se formează de acasă, de la o vârstă fragedă, când copiii manifestă dorința de explorare. La școală, profesorii vor consolida aceste valori și vor contribui la dezvoltarea unor comportamente pozitive față de mediul înconjurător.

Educația ecologică sau *"știința despre gospodărirea naturii"* (Maxim Aurel: *Ecologie și protecția mediului-Curs pentru uzul studenților*. Cluj-Napoca, 2008) este tot mai necesară. Trăim într-o societate de consum, care epuizează resursele planetei. Înregistrăm progrese științifice remarcabile, dar, cu toate acestea, nu putem înlătura defrișările masive, poluarea, încălzirea globală și dispariția unor specii de animale. *"Copiii sunt un public important pentru educația mediului deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor."* (Clubul Ecologic "Transilvania": *Ghid de activități și jocuri*. Cluj-Napoca, 2003.) Prin intermediul ecoeducației le putem transmite copiilor valori corecte care să îi determine să manifeste grijă și responsabilitate față de natură. La vârsta școlară mică, copiii se află în formare și vor adopta mult mai ușor comportamente dezirabile față de mediul înconjurător, pe care probabil le vor păstra toată viața (<https://reciclamimpreuna.ro/educatia-ecologica-parte-din-educatia-pentru-viata/>). Curiozitatea specifică vârstei le permite cadrelor didactice să insereze în cadrul activităților informații variate despre mediul înconjurător. Achizițiile dobândite în învățământul primar (scris-citit, calculul matematic, rezolvarea de probleme) îi permit copilului o explorare mai amănunțită a lumii în care

trăim. Cadrele didactice pot profita de competențele dobândite în cadrul disciplinelor obligatorii pentru a dezvolta competențe specifice ecoeducației.

Chiar dacă educația ecologică, nu este o disciplină obligatorie în România, programele școlare pentru învățământ primar accentuează importanța acesteia prin competențele și activitățile propuse. De exemplu *Programa școlară pentru Disciplina MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI* prevede dezvoltarea grijii pentru comportarea corectă în relație cu mediul familiar prin: participarea la acțiuni care implică un mediu curat și prietenos în cadrul clasei; identificarea efectelor pozitive și negative ale acțiunilor proprii asupra mediului apropiat; activități practice de întreținere a spațiului verde din curtea școlii sau a colțului verde din clasă; refolosirea unor materiale în cadrul unor activități; identificarea importanței energiei în viața omului și a modalităților de economisire a energiei; identificarea propriilor greșeli de comportament față de mediul înconjurător; efectuarea de drumeții în scopul de a observa medii de viață naturale; plantarea unor arbori/arbuști, etc.

Programa școlară pentru Disciplina ȘTIINȚE ALE NATURII, clasele a III-a, a IV-a prevede ca și competență specifică observarea consecințelor propriului comportament asupra mediului înconjurător și identificarea unor modalități de protejare a mediului înconjurător prin exersarea unor deprinderi de utilizare rațională a unor resurse; realizarea unor proiecte ce oferă soluții la diverse probleme din mediul apropiat; amenajarea și întreținerea spațiului verde al școlii, îngrijirea plantelor/ animalelor din colțul viu al clasei; realizarea și îngrijirea unui acvariu/ terariu, îngrijirea animalelor domestice / de companie; selectarea unor materiale și realizarea unor activități casnice în modalități care să protejeze mediul (de exemplu: colectarea selectivă a deșeurilor); implicarea în acțiuni de protecție a mediului; etc.

Activitățile sugerate în aceste programe educaționale sunt utile, însă trebuie să ținem cont că educația ecologică se poate realiza oricând și oriunde: în timpul orelor de matematică și explorarea mediului, de comunicare în limba română, în cadrul orelor de arte vizuale, în cadrul unor discipline opționale, prin intermediul activităților extracurriculare, prin emisiuni TV, în sala de clasă, în laboratoare, în natură ș.a.m.d. Posibilitățile sunt nenumărate, totul ține de creativitate!

Prezentăm în continuare, un fragment din studiul tematic ”Pădurea – aurul verde al planetei” care poate fi utilizat în clasa a II-a, în alternativa Step by Step.

TEMA I: „PĂDUREA ȘI PRIETENII EI”

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
CLR-„Citirea“ simbolurilor pentru vreme și a calendarului naturii
MEM- Compararea numărului de elemente a două mulțimi prin procedee variate

EFS-Traseu aplicativ prin pădurea din vecinătatea școlii DP-Exerciții de identificare a unor norme elementare de conduită în raport cu mediul înconjurător / natural, pe baza utilizării de povestiri, imagini, filme(„Sănătatea pădurii, sănătatea noastră”);
CLR-Memorare „Revedere“, de Mihai Eminescu MEM- Observarea directă a pădurii DP-Audierea unui text literar(„Lumea din vârful copacului”); MM- Reproducere în colectiv „Căsuța din pădure“
CLR- Audierea unor texte literare despre pădure(„Lupul, calul și puiul de vulpe“-poveste populară) EFS-Traseu aplicativ prin curtea școlii MEM- Construirea unor mulțimi de obiecte (ex.: brăduți, ciupercuțe, veverițe) și compararea lor;
CLR- Repovestirea unor fragmente din textele audiate MEM-Pădurea-apreciere globală MM- Reproducere în colectiv „În pădure“
CLR- Recunoașterea semnelor grafice /trasarea conturilor acestora AVAP-„Pădurea”-desen AVAP-„În pădure”-modelaj

TEMA II:„ PĂDUREA ȘI IMPORTANȚA EI”

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
CLR- Memorare „Locuința din livadă“ MEM-Observarea părților componente ale unui copac EFS-Traseu aplicativ prin grădina școlii DP-Întâlnire cu pădurarul
CLR- Audierea unor texte literare despre pădure(„Căsuța din oală“-basm popular) MEM-Enumerarea caracteristicilor pădurii DP-Identificarea în imagini sau în expuneri a unor norme de conduită în raport cu mediul înconjurător, pe baza întrebărilor adresate de învățătoare; MM-Reproducere în colectiv „Voinicii“
CLR-Formularea/oferirea de de replici afirmative/negative la enunțuri care vizează informații din textele audiate EFS-Traseu aplicativ prin curtea școlii MEM- Explorarea filmelor descriptive și a prezentărilor PPT prezentate
CLR-Formularea de răspunsuri la ghicitori MEM-Discuții de grup MM-Reproducere în colectiv „Ceata lui Pițigoi“
CLR-Recunoașterea semnelor grafice /trasarea conturilor acestora AVAP-„Cuibul păsărelelor“-tehnici simple-stropire, suflare, „Animalul/Copacul preferat“-colaj(rupere, lipire) AVAP-„Carnavalul din pădure“, confecționare de măști din materiale reciclabile

Recomandăm, de asemenea trei activități simple și eficiente, găsite în literatura de specialitate, care pot fi realizate în ciclul primar:

- Joc *”Poteca fermecată”*: de-a lungul unei poteci clar vizibile se așează obiecte care nu își au locul acolo: deșeuri, obiecte din material plastic, etc. Putem ascunde și obiecte naturale. Copiii trec unul câte unul pe potecă și numără obiectele care nu se potrivesc în acel habitat. La sfârșitul jocului le spunem câte obiecte au fost ascunse și care sunt acestea. Scopul jocului este dezvoltarea spiritului de observare și aprofundarea cunoștințelor despre mediul înconjurător. (<https://propark.ro/images/uploads/file/publicatii/Curcubeu-RO.PDF>)
- *”Săptămâna mersului pe jos”*-elevilor și părinților li se propune să renunțe o săptămână la utilizarea automobilelor. Acțiunea este anunțată printr-o serie de afișe în școală; o patrulă comună (părinți, învățători, copii) va monitoriza această activitate și vor oferi pliante, fluturași prin care se va propune renunțarea la automobile și se vor prezenta beneficiile mersului pe jos. Această activitate se poate realiza sub formă de concurs: câștigă clasa ai cărei elevi au venit în totalitate pe jos la școală. De asemenea, se pot organiza concursuri de biciclete, trotinete, role. (Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului: *Educație ecologică și de protecție a mediului – Ghid metodic pentru cadrele didactice. Învățământ preșcolar*. București, 2007)
- *”Strada ecologistului”*-se alege o zonă din apropierea școlii; elevii și cadrele didactice merg în ”recunoaștere”, observă problemele existente la nivelul străzii și se stabilește strategia de acțiune. Se implementează planul de acțiune: se plantează copăcei, flori, se adună deșeurile, se pun plăcuțe cu denumirea arborilor, etc. (Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului: *Educație ecologică și de protecție a mediului – Ghid metodic pentru cadrele didactice. Învățământ preșcolar*. București, 2007.)

Activitățile de educație ecologică vor contribui la:

- dezvoltarea capacității de observare și a atenției;
- stimularea interesului față de mediul înconjurător;
- cunoașterea florei și faunei din mediul apropiat;
- conștientizarea necesității de a economisi resursele;
- formarea unor atitudini pozitive față de natură;
- familiarizarea cu metodele de cercetare și investigație.

Așadar, să predăm eco, să învățăm eco, să fim eco!

Bibliografie:

- Clubul Ecologic ”Transilvania”: *Ghid de activități și jocuri*. Cluj-Napoca, 2003.
- Maxim Aurel: *Ecologie și protecția mediului-Curs pentru uzul studenților*. Cluj-Napoca, 2008.
- Ministerul Educației Naționale: *Programa școlară pentru disciplina MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI- Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a*. București, 2013.
- Ministerul Educației Naționale: *Programa școlară pentru disciplina ȘTIINȚE ALE NATURII, CLASELE a III-a – a IV-a*. București, 2014.
- Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului: *Educație ecologică și de protecție a mediului – Ghid metodic pentru cadrele didactice. Învățământ preșcolar*. București, 2007.

Webgrafie:

<https://reciclamimpreuna.ro/educatia-ecologica-parte-din-educatia-pentru-viata/>

<https://propark.ro/images/uploads/file/publicatii/Curcubeu-RO.PDF>

„SĂ OCROTIM NATURA ”

Prof.Olariu Aurora

Școala Gimnazială nr.27 din Timișoara

Școala Gimnazială nr.2 din Timișoara

Proiect educațional

ARGUMENT

Mediul înconjurător joacă un rol foarte important în viața, omului și de aceea suntem datori să îl păstrăm, curat și să nu aruncăm gunoiul menajer prin locuri nepermise. Doar de noi oamenii depinde sănătatea mediului, dacă vom ști să menținem mediul, cât mai curat atunci și noi, vom fi sănătoși.

Încă din cele mai vechi timpuri, omul a modificat natura înconjurătoare, pentru a duce o viață mai confortabilă. Oamenii au nevoie de condiții de mediu favorabile unei vieți sănătoase și îndelungate, lipsită de probleme și boli. Educarea copiilor în spiritul ocrotirii naturii este foarte important încă de la vârste mici. Doar astfel putem asigura și avea în viitor un mediu mai curat. Prin diferite activități educative, conștientizarea și dezvoltarea spiritului pentru a ocroti natura sunt foarte importante.

Arta în sine este și ea un complex educativ într-o permanentă evoluție la nivelul elevilor, percepția artistică este în formare, iar exercițiile, sfaturile, toate au efect din punct de vedere al formării artistice-estetice și reprezintă un mijloc de exprimare.

Expozițiile artistice plastice realizate pe anumite teme dezvoltă și largesc viziuni evolutive în comportamentele personale ale elevilor, încurajează modul de exprimare prin artă și îi îndeamnă să analizeze și să studieze mai mult tot ceea ce îi înconjoară.

Elevii își pot evidenția aptitudinile și talentul prin participarea la această expoziție-concurs.

Scop: Implicarea elevilor în activități care să conducă spre ocrotirea naturii, spre reciclarea PET-urilor, spre dezvoltarea simțului estetic și al creativității.

Obiective generale:

Conștientizarea necesității de a ocroti natura și înțelegerea problemelor cu care se confruntă mediul înconjurător, promovarea prin diverse mijloace a mesajelor de ocrotire a naturii.

Obiective specifice :

- Educarea elevilor în spiritul protejării mediului.
- Folosirea unor metode simple de promovare și ocrotire a mediului prin intermediul unor creații artistice- plastice, afișe, pliante.
- Dezvoltarea voinței de a participa la astfel de activități.
- Cunoașterea efectelor exploatarei naturii.
- Implicarea în reducerea cantității de deșeurii și prin reciclarea acestora.

- Dezvoltarea abilităților artistice și dezvoltarea imaginației.

Grup țintă: Elevii ciclului gimnazial.

Popularizarea activității: luna aprilie .

Activități propuse: Prima activitate .

• Realizarea de lucrări plastice, afișe și prezentarea lor în cadrul unei expoziții-concurs în cadrul școlii până la sfârșitul lunii mai .

- Primirea lucrărilor de către organizatori : prima săptămână din luna mai .

- Realizarea expoziției începând cu a doua săptămână din luna mai.

- **Tehnici de lucru:**la alegere

Dimensiunile lucrărilor: A4 ,A3.

Resurse umane:

-Elevii.

-Profesorii organizatori.

Resurse materiale:panourile școlii.

Jurizarea lucrărilor se realizează de către comisia de jurizare.

Criterii de jurizare:

-nivelul de creativitate al lucrărilor,

-respectarea temei și a tehnicii de lucru,

-utilizarea elementelor de limbaj plastic,

-acuratețea lucrării.

A doua activitate:

Elevii din fiecare clasă ,vor colecta ,vor aduce PET-uri , iar apoi vor realiza diferite obiecte creative .

Clasa cu cele mai deosebite și mai multe realizări ,va primi o diplomă “Reciclăm dar și creăm “,iar clasa care a avut cantitatea cea mai mare de PET-uri va primi diploma pentru “ Ocrotitorii naturii”.

Creațiile elevilor vor fi expuse în cadrul școlii .

Bibliografie :

<https://arhiva.bzi.ro/imagini-de-basm-ati-merge-sa-vedeti-padurea-albastra-este-reala-foto-438470>

IMPORTANȚA EVALUĂRII ECOLOGICE

Prof.Chirilă Steluța Claudia

Școala Gimnazială Petros

Știința mediului este un studiu științific sistematic tocmai despre lumea ce ne înconjoară și despre propriul nostru loc central în această structură. Lumea în care trăim asociază două suporturi majore: unul natural, constituit din elemente fizice (aer, apă, substrat petrografic), elemente biotice (plante, animale) și mixte (solul); altul antropic, rezultat al gândirii și activității omului (instituții locale). Interacțiunea acestora pe suprafața Pământului determină starea concretă ce ne asigură sau ne împieteză viața și munca.

Încă din cele mai vechi timpuri grupul uman s-a statornicit într-un teritoriu înzestrat cu resurse, fapt materializat în locuințe, activități și forme de comunicare între locuitori. Dacă scopul esențial a fost apărarea împotriva vicisitudinilor naturii, odihnă și depozitarea bunurilor, ulterior, așezările s-au diversificat foarte mult, încât astăzi îndeplinesc, pe lângă funcția rezidențială, funcții economice, sociale, politice, strategice.

Prin habitatul edificat, omul a schimbat condiția de viață pe Terra, deoarece, în raport cu mediul, așezările umane (rurale și urbane) manifestă o dublă relație: a) modifică starea mediului înconjurător prin exploatarea resurselor naturale în procesul de construcție și prin impactul lor asupra componentelor înconjurătoare; b) edifică un ambient distinct, în mare parte artificializat.

Cercetările științifice scot la iveală influența nefastă a omului asupra mediului înconjurător. De aceea, se impune tragerea unui semnal de alarmă în organizarea, controlarea și păstrarea armoniei omului cu resursele și locurile naturale. Omul este dator să participe la schimbul de materie și energie cu mediul lor înconjurător.

Rolul esențial al învățământului și, implicit, al dascălului este acela de a-i dezvălui micului învățacel frumusețile unui mediu înconjurător sănătos și curat, și de a-i implementa acele norme și căi de urmat în păstrarea unui astfel de mediu.

Încă din primii ani de școală, începând cu primele ore de științe, continuând cu drumeții, excursii, tabere, copilul ia contact cu mediul în care trăiește. Încet, încet, cu sprijin și îndrumare din partea învățătorului, el conștientizează rolul pe care îl are ca viitor adult în conservarea resurselor naturale.

Activitățile și acțiunile pe care cadrele didactice le pot iniția în cadrul orelor de geografie și științe ale naturii, și nu numai, sunt nenumărate: discuții cu caracter informativ, vizite, drumeții, excursii în împrejurimile orașului și județului, drumeții pe cursul unor râuri (în cazul nostru, Jiul), vizionarea unor

filme documentare, desene și expoziții cu lucrări ale elevilor, angrenarea lor în derularea unor proiecte naționale și internaționale.

Dintre metodele, procedeele și instrumentele folosite cu succes la clasă, cu referire la educația ecologică o relevanță deosebită o are **portofoliul**.

Portofoliul este definit de către Carol Meyer, Leon și Pearl Paulson ca o colecție de lucrări ale elevilor alcătuită cu scopul de a indica eforturile, progresele și rezultatele acestora la una sau mai multe discipline. Colecția trebuie să evidențieze participarea elevilor la selectarea temelor, criteriile de selecție, judecățile de valoare despre conținutul sistematizat și opinia despre conținut.

Portofoliul este un instrument complex de evaluare integratoare, ce include experiența și rezultatele relevante obținute prin celelalte forme de evaluare și care oferă posibilitatea de a emite o judecată de valoare pe baza unui ansamblu de rezultate al unei persoane. Portofoliul permite urmărirea, conform unor obiective concrete și criterii stabilite, a progresului înregistrat de elev în achiziția cunoștințelor într-un interval mare de timp și în formarea unor capacități ori competențe prin analiza materialelor elaborate într-un interval mare de timp. Un portofoliu reflectă capacitatea de sistematizare și ordonare a unui conținut, capacitatea de creație a autorului, responsabilitatea asumată și aspecte care sunt evidențiate prin evaluările tradiționale.

Realizarea unui portofoliu de către elevi are multiple avantaje pentru elevi: conștientizarea valorii muncii personale; încurajarea muncii independente; dezvoltarea capacității de autoevaluare.

Portofoliul unui elev poate cuprinde în interiorul unei mape sau a unui dosar materialele propriu zise, sistematizate în funcție de obiective,:

- probe de evaluare;
- teme pentru acasă;
- probe practice;
- proiecte sau investigații individuale sau realizate în grup;
- concluziile vizitelor, drumețiilor sau excursiilor;
- postere, imagini, fotografii, ilustrații, desene;
- compuneri, eseuri asupra unui subiect.

Prin elaborarea acestor produse elevii își dezvoltă capacități privind culegerea, prelucrarea și prezentare informațiilor în diferite forme, își pot manifesta creativitatea. În afara faptului că elevii obțin o notă, ei aplică strategii metacognitive pentru cunoașterea metacunoștințelor – informații despre propriile cunoștințe.

Evaluarea prin portofoliu are avantaje pentru elev: încurajează învățarea auto-dirijată; elevii devin autoreflexivi, se gândesc la ei și la munca lor când elaborează produsele, când scriu eseuri despre ce au învățat, când discută cu profesorul planurile de realizare.

Portofoliul prezintă și unele dezavantaje: necesită resurse mari de timp pentru documentare, pentru realizarea produselor și evaluarea lor; implică unele cheltuieli de bani sau materiale de documentare (ziare, reviste, fotografii, acces la Internet, dosare, foi). Deoarece produsele sunt realizate de către alte persoane. Elevii trebuie să înțeleagă că este în interesul lor să exerseze și să-și dezvolte unele capacități prin elaborarea portofoliului.

Atitudinile pozitive fundamentale formate la elevi sunt: corectitudinea în respectarea prescripțiilor primite; asumarea unei erori, lacune sau a unui eșec; reacție pozitivă la observațiile și la nota acordată de evaluator; dorința de progres în învățare; curaj în înfruntarea dificultăților.

Bibliografie:

1. Miron Manuela, Elemente de bioecologie si didactica stiintelor naturii, Ed.Stef, Iasi 2006;
2. Geamăna N.A., Educația ecologică la vârsta preșcolară, Supliment al revistei Învățământul Preșcolar, București, 2008;
3. <http://www.didactic.ro>.

SIMBOLUL CODRULUI ÎN LITERATURĂ

Prof. Czane Monica
Școala Gimnazială Petros

”Mâhniți de-atâți neoameni, cu poiene și livezi înșeli deșertul natal.

În codru, valahul s-a consolât de urgii, în codru tu te-ai consola de el.”

Codrul este spațiul misterios în care, cu toții, ne simțim în largul nostru, acel spațiu care trezește în noi sentimente pe care le putem înțelege și descrie mult mai ușor cu ajutorul poeziei romantice. Ei sunt cei care văd codrul ca pe un simbol al eternității, ca pe o resursă dăătoare de viață și de cunoaștere, ca un spațiu indefinit, nelimitat.

Pentru Mihai Eminescu, codrul simbolizează esențialul vieții creând o reală simbioză între el și codru: “ Al meu suflet e înfrățit cu codrul.”

În poezia “ Fiind băiet păduri cutreieram” aflăm încă din titlu perioada în care a început să descopere codrul și beneficiile acestuia.

În poezia “Revedere”, codrul este sugestiv deoarece este expresia tipică a naturii reprezentând imaginea prin care se poate face accesul la ființa lumii. Codrul eminescian se sustrage timpului și rămâne în eternitate fiind o existent și nu doar un peisaj.

Codrul simbolizează, așadar, forța și veșnicia datorită vitalității lui de neînvinc, fapt ce reiese și din poezia “Ce te legeni” unde legănatul nu este din pricina vântului sau a ploii, ci din pricina trecerii timpului neiertător.

În literatura populară, pădurea reprezintă spațiul amenințător, Muma Pădurii fiind chiar personificarea spiritului ei.

Codrul apare și în mit sau în basm, dar aici este văzut ca un loc intermediar între cele două lumi: lumea de aici și lumea de dincolo. Pădurea pe care o străbat eroii basmelor este populată de monștri feluriți.

În basmul „Harap-Alb” codrul simbolizează labirintul din care nu reușește să iasă fără a fi ajutat de personajul negativ, Spânul.

Pentru Români pădurea sau codrul a însemnat întotdeauna **viață**.

Zicala: “Codru-i frate cu Românul” oricât de repetată, este prea puțin înțeleasă și prea puțin prețuită. Codrul este cel care a dat Românului adăpost pentru viața de toate zilele, adăpost în fața dușmanilor, hrană pentru el și vitele sale, materie primă pentru pentru toate nevoile sale.

Bibliografie:

1. Eminescu, Mihai,
“Poezii”, București,
Editura Herra, 2008
2. Cioran, Emil,
„Îndreptar pătimăș”,
București, Editura
Humanitas, 2019

PROIECT DIDACTIC

FRIENDSHIP FOREST™

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița P.P. Nr.3 Petroșani/Structura P.P.+ P.N. NR.1 Petroșani

EDUCATOARE: profesor învățământ preșcolar Carp Rodica Adriana

DATA: 20.01.2022

NIVEL DE VÂRSTĂ/ GRUPA: Nivel II, 5-6 ani - Grupa mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU : „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Farmecul pădurii”

FORMA DE REALIZARE: Frontal / individual

TIPUL DE ACTIVITATE: Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Stimularea interesului și a preocupării pentru cunoașterea și protejarea mediului înconjurător prin implicarea preșcolarilor în activități diverse, adaptate nevoilor, intereselor și preocupărilor, apelându-se la cunoștințele, deprinderile, creativitatea și valorile morale ale acestora.

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

- **A.D.P.- Întâlnirea de dimineață** – „Iubesc pădurea pentru că...” - exerciții de stimulare a comunicării argumentative și a imaginației

- **A.L.A.1. – Tema:** „Pădurea – prietena noastră”

- **Centrul Joc de rol** – plantarea de puieți de brad în ghivece
- **Centrul Artă** – pictură având ca suport piatra
- **Centrul Bibliotecă** – elemente de comunicare orală și scrisă (piramida)

- **A.D.E. – D. Ș.** - Tema: – „Învățăm despre pădure” – joc didactic

- D.O.S.–Tema: - „Pădurea fericită” – joc exercițiu

- **A.L.A.2.** – „Vrem să creștem sănătoși și-afară ne jucăm frumos!”- jocuri distractive în aer liber

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII :

Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare .

Conceptul de sine .

Activare și manifestare a potențialului creativ .

Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități) .

Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute.

Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

Interacțiuni cu adulții și copiii de vârstă apropiată.

Comportamente prosoziale, de acceptare și de respectare a diversității.

COMPORTEMENTE VIZATE :

Își poziționează corpul și membrele în mod corespunzător pentru a imita ceva/ pe cineva sau pentru a executa o mișcare (a merge, a alerga, etc.).

Utilizează mâinile și degetele în manipularea corespunzătoare a unor obiecte/ instrumente (tacâmuri, creion, pensulă, etc.).

Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale.

Manifestă creativitate în activități diverse.

Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice și practice (muzicale și practice etc.)

Finalizează proiecte simple.

Diferențiază fonetic cuvinte, silabe, sunete.

Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația.

Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, înălțime, formă, lungime, volum.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: expunerea , conversația, brainstorming, explicația, observația, demonstrația, exercițiul, învățarea prin descoperire, munca independentă, metoda „ Știu, vreau să știu, am învățat”, jocul didactic, turul galeriei, metoda piramidei, explozia stelară, cvintetul;

ELEMENTE DE JOC: surpriza, aplauze, mânuirea materialelor, stimularea, mișcarea

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: :

- **centrul Artă:** bucăți de piatră, acuarele, pensule
- **centrul Joc de rol :** puieți de brad, pământ, ghivece
- **centrul Biblioteca :** – imagini pentru „piramida pădurii”, planșe suport, carioci
- **alte materiale:** frunze / flori pentru prezență , copăcel , 5 frunze mari – suport pt. întrebările metodei explozia stelară, frunzulițe – recompense, stegulețe verzi, materiale pentru decor, CD, c.d player, coșuri cu deșeuri, pelerine, ecusoane, diplomă.

EVALUAREA ACTIVITĂȚII: Aprecieri verbale individuale și colective, recompense, expoziție cu lucrările copiilor.

FORMA DE ORGANIZARE : frontal, individual, pe grupe

LOCUL DESFĂȘURĂRII: sala de grupă

DURATA: activitatea se desfășoară pe parcursul unei zile.

RESURSE: umane: 25 preșcolari

Durata: o zi

BIBLIOGRAFIE

- „Curriculum pentru învățământul preșcolar”, D.P.H., 2009

- „Activitatea integrată din grădiniță”(ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar), Laurenția Culea, Angela Sesovici, Filofteia Grama, Mioara Pletea, Daniela Ionescu, Nicoleta Anghel; Ed. Didactica Publishing House, Buc., 2008
- Scrisoarea metodică M.Ed.C.T. nr. 42328 din 07.10.2008 , „ Educația- un orizont , nu o destinație”;
- „ Ziua bună începe de la întâlnirea de dimineață” Smaranda Maria, Camelia Lazăr, Elena Ilie, Ed.tehno-Art 2010;
- „ Metode interactive de grup” – Silvia Breben și colaboratorii, Ed. Arves, Craiova, 2007 ;
- „Totul...pentru copil” – ghid pentru educatoare și directori, Coordonator Prof. Rodica Gavora, Ed. Diana, 2008, Pitești

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Activitatea debutează cu „ Întâlnirea de dimineață” în cadrul căreia are loc :

- salutul specific săptămânii :

„Bună dimineața , soare !
Bună dimineața, pădure ce ne dai răcoare !
Bună dimineață, arbori înalți și fire scunde de iarbă !
Bună dimineața , natură veselă și dragă !
Bună dimineața ! Să avem o zi frumoasă,
Să ne punem zâmbetul pe față,
Bună-tate-n suflet s-adunăm
Și pe toți , cu drag , să-i bucurăm !”

- realizarea prezenței prin „ îmbogățirea” copăcelului trist prezent în sala de grupă cu frunze – pentru identificarea numărului de băieți prezenți și flori – pentru numărul fetelor ;
- completarea calendarului naturii
- împărtășirea cu ceilalți – moment realizat prin desfășurarea jocului exercițiu „ Iubesc pădurea pentru că...” ce presupune exerciții de stimulare a comunicării verbale și nonverbale și a imaginației , în urma căruia se va desprinde mesajul zilei : „ Pădurea este o prietenă adevărată!”

La un moment dat, activitatea este oarecum perturbată de apariția unui silvicultor care-și motivează prezența : intenția de a-i înscrie pe copii în asociația „ Prietenii pădurii”, deoarece , fiind la curent cu preocupările acestora pentru cunoașterea și protejarea mediului înconjurător , consideră că ar putea fi acceptați ca membri ai acestei asociații. Silvicultorul prezintă copiilor etapele pe care aceștia trebuie să le parcurgă pentru a fi acceptați ca membri ai asociației :

Etapa 1 - „ ȘTIU” – care presupune demonstrarea faptului că preșcolarii posedă cunoștințe despre pădure ;

Etapa 2 - „ VREAU SĂ ȘTIU” – presupune manifestarea interesului copiilor pentru îmbogățirea cunoștințelor despre pădure;

Etapa 3 - „ AM ÎNVĂȚAT” – demonstrarea faptului că bagajul lor de cunoștințe , deprinderi, atitudini referitoare la pădure s-au îmbogățit.

Aceste etape sunt prezentate sub forma unor frunze pe care copiii le vor primi împreună cu un copăcel trist, desfrunzit – „Copacul provocărilor”, ce se va dovedi a fi unul magic, prin faptul că poate detecta răspunsurile corecte/ incorecte și permite/ blochează accesul spre parcurgerea tuturor etapelor în obținerea calității de „Prieten al pădurii”. Dacă la sfârșitul activității copăcelul va deveni vesel, plin de frunze și flori, aceasta va fi mărturia faptului că preșcolarii din grupa „Răzuștelor” sunt deja membri ai asociației „Prietenii pădurii”.

Pentru parcurgerea primei etape – ȘTIU- , copiii sunt provocați să demonstreze cunoștințele despre pădure prin realizarea sarcinilor propuse la cele 3 centre de lucru .

La **Centrul Joc de rol** , copiii vor fi solicitați să planteze corect, sub supravegherea domnului silvicultor, în ghivece puiți de brad , pentru a oferi o alternativă tăierilor brazilor de Crăciun, .

La **Centrul Artă** , copiii vor trebui să realizeze o lucrare plastică „Pădurea”, având ca suport pictural piatra , din dorința de a reduce tăierile de arbori pentru fabricarea hârtiei ,

La **Centrul Bibliotecă** , copiii vor realiza o „piramidă a pădurii” , din imagini specifice spațiului forestier etichetate și aranjate în funcție de sunetul inițial al cuvintelor ce denumesc imaginile.

Îndeplinirea corectă a sarcinilor va fi recompensată cu câte o frunză/ floare pe care copiii, după efectuarea turului galerie , vor putea să le așeze în „Copacul provocărilor”, acceptarea lor reprezentând confirmarea faptului că au parcurs cu succes prima etapă în drumul către acceptarea lor în asociație. Lucrările finalizate vor fi organizate sub forma unui „colț de pădure”, alături de celelalte lucrări realizate de copii în cadrul altor activități.

După parcurgerea elementelor de rutină și a celor de tranziție , copiii , purtând pelerine de culori diferite (roșii – prietenii ciupercețelor, verzi – prietenii frunzelor, a ierbii; mov – prietenii lalelelor pestrițe; albastre – prietenii apei ; galbene – prietenii soarelui) pregătiți să bucure și să anime copăcelul și „ colțul de pădure”, vor reîntra în sala de grupă unde vor constata , cu surprindere, modificări neplăcute , triste : copăcelul este din nou desfrunzit , iar pe jos sunt aruncate numeroase deșeuri.

Pentru remedierea acestei situații, educatoarea propune copiilor curățarea corespunzătoare a „ colțului de pădure” și , ca o dovadă a hotărârii lor , continuarea parcurgerii etapelor propuse de membrii asociației „Prietenii pădurii”: „ VREAU SĂ ȘTIU „ și „ AM ÎNVĂȚAT”, cu speranța înveselirii copăcelului.

Copiii se vor așeza în semicerc, grupați în funcție de culoarea pelerinelor, și , pentru că sunt presați de timp vor căuta să parcurgă cele două etape simultan, prin desfășurarea jocului „ Învățăm despre pădure” , care presupune aplicarea metodei Explozia stelară ce –i va ajuta să demonstreze că doresc să afle informații noi despre pădure ,dar și că și le-au și însușit.

Copiii vor formula întrebări despre pădure corespunzător echipei din care fac parte, fiecare înțelegând și răspuns corect oferind posibilitatea de a participa la ecologizarea colțului de pădure , prin așezarea deșeurilor în coșurile corespunzătoare : HĂRTIE, PLASTIC , STICLĂ , fiind astfel recompensați cu frunze/ flori pe care le vor prinde de ramurile copăcelului.

Pentru complicarea jocului, pe lângă întrebările și răspunsurile formulate de copii, aceștia vor fi provocați să alcătuiască mesaje care să îndemne la protejarea mediului și un cvintet sugestiv , recompensați fiind și pentru acest lucru cu alte elemente menite să înveselească „Copacul provocărilor”.

Frunza foarte veselă apărută pe ramurile copăcelului va reprezenta dovada că probele pentru înscrierea în asociația „Prietenii pădurii” au fost parcurse cu succes, copiii primind astfel stegulețul asociației , diploma de membri și aprecieri individuale și colective din partea educatoarei cu referire la implicarea în desfășurarea activității .

Interpretând cântecul „ Copăcelul” , copiii se vor îndrepta spre curtea grădiniței unde vor desfășura jocuri distractive în aer liber , sub deviza „Vrem să creștem sănătoși și-afară ne jucăm frumos!”.

Nr Crt	Etapetele activității	Conținut științific	Strategii didactice		Evaluare/ Metode și indicatori	Tipul de inteligență activată
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ		
1.	Captarea atenției	Se realizează prin apariția silvicultorului care le propune înscrierea în asociația „Prietenii pădurii” și primirea „Copacului provocărilor” .	Expunerea Conversația examinatorie	Copăcelul trist, Frunze, flori	Probă orală: răspunsuri la întrebările puse	Interpersonală Intrapersonală
2.	Enunțarea scopului și a obiectivelor	Se comunică tema și obiectivele ce urmează a fi realizate pe parcursul activității sub forma unor formulări accesibile care să le trezească interesul copiilor pentru activitate.	Expunerea Conversația			Lingvistică
3.	Prezentarea optimă a conținutului și dirijarea învățării	Aplicarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor pentru rezolvarea sarcinilor propuse prin situațiile noi de învățare în care sunt antrenați copiii, utilizând corect și creativ materialele variate oferite de la centrele deschise: bibliotecă, artă, joc de rol. Exersarea deprinderilor de a formula întrebări corecte din punct de vedere gramatical și științific pentru consolidarea , diversificarea și îmbogățirea	Metoda „ Știu, vreau să știu, am învățat” Observația Explicația Demonstrația Conversația Exercițiul Observația Explicația Exercițiul Explozia stelară Conversația Problematizarea Conversația Explicația Exercițiul	Gălețele cu pământ Ghivece, puiți de brad, lopățele, Bucăți de piatră, acuarele, pensule, Imagini sugestive, Coli suport, Carioci Colțul de pădure creat Frunze – suport pentru întrebări Copăcelul trist	Probă practică: - plantarea puiților în ghivece ; - realizarea creativă a lucrărilor plastice - confecționarea piramidei : scrierea cuvintelor, ordonarea imaginilor Probă orală: - formularea de întrebări și răspun-	Naturalistă Lingvistică Vizual-spațială Corporal-kinestezică Lingvistică Naturalistă Naturalistă Vizual-spațială Intrapersonală Corporal-kinestezică

	<p>cunoștințelor despre pădure, a capacității de elaborare a unor răspunsuri argumentate, documentate la întrebările propuse.</p> <p>Exersarea deprinderilor ecologice prin curățarea corespunzătoare a spațiului poluat, realizând sortarea corectă a deșeurilor și a capacității de a crea mesaje ecologice originale și sugestive , ca dovadă a faptului că sunt interesați de sănătatea și frumusețea pădurii.</p> <p><u>Sarcina didactică</u> : formularea de întrebări/răspunsuri despre pădure .</p> <p><u>Regulile jocului</u> : copiii vor fi împărțiți în 5 grupe și vor formula întrebări /răspunsuri conforme metodei explozia stelară , fiecare întrebare/răspuns corect fiind recompensate cu flori/frunze.</p> <p><u>Complicarea jocului</u> : după formularea întrebărilor/răspunsurilor , copilul numit va formula un mesaj ecologic pentru care va fi recompensat tot cu flori/frunze.</p> <p>Relaxarea organismului prin</p>	<p>Problematizarea Cvintetul</p> <p>Conversația Exercițiul, Jocul</p>	<p>Frunze/ flori recompense Pelerine</p> <p>Deșeuri din hârtie, plastic , sticlă Coșuri etichetate pentru deșeuri Frunze/ flori recompense</p> <p>Jucării diverse specifice jocurilor alese de copii</p>	<p>suri corecte</p> <p>Probă practică: - igienizarea corespunzătoare a colțului de pădure Probă orală: - formularea de mesaje ecologice originale</p> <p>Probă practică : - participare activă în jocuri distractive, valorificând și protejând mediul înconjurător</p>	<p>Lingvistică Interpersonală</p> <p>Vizual-spațială Corporal-kinestezică Naturalistă</p>
--	---	---	--	---	---

		jocuri distractive , exersând unele deprinderi motrice învățate, valorificând elementele stimulative , îmbietoare și sănătoase ale mediului natural ce conduc la crearea unei atmosfere de bună dispoziție .				
4.	Obținerea performanței	Realizarea corectă a tuturor sarcinilor de lucru, atât în grup cât și individual prin participarea activă și creativă a copiilor la toate etapele activității propuse.	Metoda „ Știu, vreau să știu, am învățat” Exercițiul Conversația Cvintetul Explozia stelară	Lucrările realizate de copii la centre; „Copacul provocărilor”	- capacitate a de a finaliza corect toate sarcinile	Interpersonală Intrapersonală
5.	Evaluare	Determinarea calității demersului didactic realizat prin raportarea la obiectivele anticipate și la finalitățile obținute. Antrenarea copiilor în autoevaluarea și evaluarea rezultatelor activității desfășurate.	Conversația evaluativă	Colțul de pădure creat	- capacitate a de evaluare și autoevaluare	Lingvistică Interpersonală Intrapersonală

ÎNVAȚĂ SĂ OCROTEȘTI ȘI SĂ IUBEȘTI NATURA

Prof. inv. preșcolar: Zăicănanu Roxana

Școala Gimnazială Petros/Grădinița P.P Baru

Educația ecologică este un proces menit să sensibilizeze oamenii, să-i facă mai conștienți și preocupați de problemele mediului înconjurător. Scopul final al educației ecologice este același în întreaga lume: de a forma o mentalitate sănătoasă vis-à-vis de calitatea mediului în

care trăim. Acest deziderat poate fi îndeplinit cu succes dacă acest tip de educație este inițiat încă din primii ani de școală. Marele biolog Eugen Pora afirma că „este momentul să-i învățăm pe copii de ce trebuie protejată natura”. Astăzi, când asistăm la cel mai vertiginos amestec al omului în natură, se impune educarea în spirit ecologic, a tinerei generații, deoarece „copiii sunt mesaje vii pe care le trimitem către vremuri pe care noi nu le vom mai trăi”.

Trăim într-o lume în care omul a modificat natura, i-a stricat echilibrul. Natura trebuie respectată, un respect care i se cuvine, pentru că reprezintă viața. „Natura poate să-ți slujească de carte, de profesor, de povătuitor. Nu închideți această mare carte plină de învățături înțelepte!”(G. Simion) Adesea oamenii uită că natura este aceea care satisface direct sau indirect cea mai mare parte a nevoilor vitale. Abundența și varietatea darurilor sale au dat naștere credinței ca natura este inepuizabilă și că omul poate dispune fără limită de resursele ei. Modificarile aduse de expansiunea societății umane au de cele mai multe ori un caracter distructiv, multe fiind ireversibile pentru că produc perturbări în sistemele ecologice și deteriorează echilibrul natural.

Intervenția omului în natură provoacă uneori traumatisme care determină dispariția unor plante și animale valoroase ducând la dezvoltarea în ecosistemele naturale a unor specii inferioare ușor adaptabile, dar puțin folositoare omului. Cel mai important fenomen îl constituie însă ruperea echilibrului ecologic și a ritmului ciclului biogeochimic, procese cu profunde implicații asupra naturii și a omului. De aceea, conservarea și stabilirea echilibrului dinamic al biosferei este o datorie imperioasă a omului modern.

Educația în problema mediului este procesul prin care se recunosc valorile și se clarifică ideile necesare competenței și atitudinii potrivite pentru a înțelege și aprecia relațiile existente dintre om și natură. Procesul educațional are drept sarcină să sublinieze faptul că, în contextul actual, nu este vorba să conservăm natura în dauna omului, ci să se asigure, în primul rând bunăstarea omului. În această privință cunoștințele ecologice constituie un element din ce în ce mai important în explicarea politicii de protecție a mediului înconjurător. Această situație are asupra educației în materie de mediu rezonanțe, care duc la cunoașterea gravității pericolelor existente, la înțelegerea locului omului în biosferă și la datoriile ce decurg din aceasta. Este momentul în care distrugerea și dezordinea trebuie să cedeze locul gospodării raționale.

Rolul educatorilor constă tocmai în arătarea pericolelor care derivă din degradarea mediului, unul din obiectivele vizate fiind acela de a face populația să ia cunoștință de aceasta, fără a crea o stare de teamă.

„Cine nu iubește o floare nu e în stare să-i iubească nici pe oameni”, afirmă John Ruskin, filosof care a propovăduit dragostea pentru natură, nu numai ca izvor de trainică gândire, dar mai ales ca susținere în viața fiecărui om. Orice copil poate deveni prieten al naturii dacă o respectă și participă la refacerea ei. Natura are nevoie de prieteni, iar noi educatoarele prin educația pe care o facem copiilor referitoare la acest subiect este să insuflăm cu toată puterea, prin argumente puternice, dragostea pentru natură cu tot ceea ce ea ne oferă măreț ori simplu, bogat ori modest.

Învățându-i pe copii să iubească natura nu numai că le dăm viața întregă o îndrumare nouă, veșnic senină a minții și sufletului lor, dar le oferim posibilitatea de a cunoaște că planta e o ființă și că ceea ce pare neînsuflețit, un munte, un râu, poate avea influență asupra omului.

Prin activitățile desfășurate în grădiniță, mai ales la grupele de nivel II, pentru că au dobândit o serie de cunoștințe despre mediul apropiat și au început să cunoască mijlocit sau nemijlocit mediul natural, se presupune că urmărim anumite obiective care au caracter ecologic. Toate aceste obiective pornesc de la principiul apropierii elevilor de natură în scopul creării de convingeri și conduite necesare în conservarea naturii și a mediului ambiant

Cele mai uimitoare achiziții și care au avut un impact major în formarea cunoștințelor, dar mai ales în stabilirea unor comportamente ecologice, le-au avut plimbările și excursiile în natură. Excursiile constituie un mijloc didactic de cea mai mare importanță pentru că oferă copiilor posibilitatea să observe, să cerceteze și să cunoască în mod direct o mare varietate de aspecte din natura, de ordin biologic sau geografic, despre mediul natural și factorii de mediu.

În același timp excursiile contribuie la educarea și dezvoltarea simțului estetic, trezesc dragostea și interesul pentru natură și respectul pentru frumusețile ei. Aceasta ajută la cunoașterea spațiului geografic din imediata vecinătate a orizontului local.

Plimbările prin parc, excursiile în mai multe medii din natură, observările spontane în natură, expozițiile, jocurile, desfășurate în sectoarele de activitate au deprins pe copii să fie interesați de mediul în care trăiesc, de protecția și grija față de mediu. Prin tratarea interdisciplinara a problemelor privind protecția mediului, contribuim la formarea unui comportament ecologic față de mediul înconjurător.

Copiii trebuie convinși că fără un mediu curat, nepoluat, viața omului nu este posibilă. Copilul trebuie lăsat să descopere el însuși adevărul, să-i cultivăm interesul pentru promovarea stării de sănătate în mediul înconjurător, să-l educăm în sprijinul ocrotirii și protecției mediului înconjurător. De aceea, este necesară păstrarea unui mediu de viață nealterat, cât mai propice dezvoltării ființei umane.

BIBLIOGRAFIE:

1. Berca M, Ecologie generală și protecția mediului, editura Ceres, 2000
2. Botnariuc N, Vădineanu A, Ecologie, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1982
3. Cucuș C, Pedagogie ,Iași, editura Polirom, 1996
4. Pârvu C, Ecologie Generală, editura Tehnică, București, 1999
5. Stugren B, Ecologie teoretică, editura Sarmis, Cluj Napoca, 1994
6. Legea protecției mediului 137/1995; Legea mediului 5/2000

PĂDUREA ȘI VIAȚA

Profesor învățământ preșcolar: Popa Anca

Școala Gimnazială Petros/Grădinița P.P Baru

Pădurile, podoaba planetei noastre, cuprind, ca un imens brâu verde, munții , colinele , malurile apelor,câmpiile și dealurile. Cel mai mare pictor rămâne natura. Ea pictează pentru noi, zi după zi, imagini de o infinită frumusețe.

„Pădurea reprezintă o podoabă a naturii; ea reprezintă viața și bogăția și prin toate calitățile ei merită să fie cunoscută, curată și îngrijită.” Mihai A. Ionescu

Lemnul pădurilor a fost folosit din cele mai îndepărtate timpuri. Alături de piatră și argilă, lemnul a oferit omului posibilitatea de a-și realiza primele arme de vânătoare, primele unelte și locuințe . După descoperirea focului a avut un rol important și în pregătirea hranei .Pădurile oferă adăpost pentru animale și om . Ele reprezintă un refugiu din calea zgomotului , a soarelui puternic, a vântului, e o oază de liniște și aer curat . Ce e mai plăcut decât să stai la umbra unui copac în zilele calde de vară, să asculți trilurile păsărilor și vântul foșnind prin frunze?Pădurile sunt surse de lemn , latex , rășini, fructe și semințe. Lemnul este un material important și în industria mobilei, a hârtiei, industria chimică și în construcții. Multe plante și animale care trăiesc în păduri reprezintă o sursă de hrană pentru oameni .

Pentru ca să nu distrugă această comoară, omul a înființat rezervații naturale în care se păstrează peisajul natural, oferind plantelor și animalelor condiții optime de viață.Omul a fost strâns legat de pădure, de natură în general.

Nu se exagerează când se spune că după pâine, aer și apă, lemnul ocupă locul cel mai prețios în viața omului. Din lemn omul și-a făcut casa, cu lemn a întreținut focul la căldura căruia și-a preparat hrana și s-a apărut de gerurile iernii, din lemn și-a făcut unelte pentru a-și lucra pământul, și-a făcut apoi pod peste apă ca să poată ajunge mai repede acolo unde avea nevoie. Luntrile pescarilor și corabiile navigatorilor, care au străbătut mările și oceanele, au fost făcute de asemenea din lemn. Dar pădurea nu-l ajuta pe om numai cu lemnul arborilor săi. Pădurea apără gospodăriile oamenilor împotriva vânturilor și arșiței și face ca pământul în care oamenii aruncă sămânța să le poată da mai multa pâine.

Pădurile acoperă aproximativ 31 % din suprafața Pământului fiind o parte integrantă a dezvoltării durabile la nivel mondial. Mai mult de 1,6 miliarde de oameni depind de păduri pentru mijloacele de subsistență, iar 300 de milioane de oameni trăiesc în aceste ecosisteme. Unul dintre cele mai importante „depozite” de diversitate biologică de pe uscat, pădurile găzduiesc mai mult de două treimi din speciile terestre cunoscute, precum și cele mai multe specii amenințate de pe planetă. Din suprafața totală a pădurilor, Europa și America de Sud dețin aproximativ 25% în timp ce numai 5% se găsesc în Oceania. Absorbind 2,4 miliarde de tone de carbon într-un singur an, pădurile au rolul de a încetini procesul de încălzire globală.

Din păcate, pădurile fac obiectul uneia dintre alegerile majore pe care trebuie să le facă oamenii, și anume dacă se poate găsi un echilibru între dorința de a exploata resursele și terenul pădurilor și rolurile importante pe care acestea le joacă în sistemul planetar de menținere a vieții. Totuși aceste resurse sunt jefuite de civilizații care trăiesc dincolo de granițele pădurilor, cererea de lemn crescând exponențial în ultimii 100 de ani. Aerul pe care-l respirăm, hrana oamenilor, dar mai ales a animalelor, medicamentele de care avem nevoie pentru a supraviețui, diversitatea vieții pe Pământ, clima care ne influențează prezentul și viitorul, reducerea frecvenței și a amplitudinii inundațiilor – toate acestea, și nu numai, depind în mare măsură de păduri. Ca depozite globale importante de carbon, pădurile joacă un rol fundamental în influențarea climei Pământului. Plantele și solurile din păduri conduc ciclul global al carbonului prin reținerea dioxidului de carbon în fotosinteză.

Datorită multiplelor sale funcții, pădurea are un rol hotărâtor în menținerea echilibrului natural. Astăzi, când problema mediului înconjurător a devenit o problemă globală, ea ar trebui conștientizată nu numai de agențiile de monitorizare a calității mediului, ci și de oamenii care nu au neapărat cunoștințe în acest domeniu. Pădurea a constituit dintotdeauna un adevărat prieten pentru români: le-a oferit hrana și adăpost, a reprezentat refugiu pentru haiduci, sursa de inspirație pentru poeți, scut în fața dușmanilor, loc de agrement pentru turiști. Acest

ecosistem complex, numit pădure, împiedică inundațiile și alunecările de teren, eroziunea solului, micșorează puterea vântului, menține umiditatea și moderează temperaturile extreme, oferă hrană și adăpost pentru multe animale.

„Plămânu verde” al pământului, cum pe bună dreptate este supranumită pădurea, îmbogățește atmosfera cu oxigen, fără de care viața ar fi imposibilă, contribuind astfel la menținerea compoziției constante a aerului. Ea elimină de 50 de ori mai mult oxigen decât o suprafață similară cultivată cu grâu, fiind deci principala sursă de oxigen.

Efectele negative ale defrișărilor sunt multiple: eroziunea solului, inundații din ce în ce mai frecvente și mai primejdioase, alunecări de teren, schimbări ale cursurilor apelor, deșertificare, încălzire globală, etc. Pădurea, odată distrusă de tulburările provocate de intervențiile nepricepute ale omului cu greu se poate reface. Vegetația forestieră trebuie să strabată iarași drumul de milenii, să se războiască ani și ani cu eroziunea, pentru a câștiga poziția pierdută.

Cicatrizarea rănilor provocate de om sau de alte cauze se poate face prin reîmpăduriri, dar din nefericire, ambianța originală a pădurilor este dificil de restaurat și în plus durează ani. Asigurarea unei calități corespunzătoare a mediului, protejarea lui – ca necesitate a supraviețuirii și progresului – reprezintă o problemă de interes major și certă actualitate pentru evoluția socială. În acest sens, se impune păstrarea calității mediului, diminuarea efectelor negative ale activității umane cu implicații asupra acestuia. În consecință, conservarea funcțiilor igienico-sanitare, recreative și estetice ale elementelor componente ale mediului natural constituie garanția unei dezvoltări continue a societății umane.

Bibliografie

1. Seceleanu, , (2013), *Amenajarea pădurilor*, Editura Ceres, București;
2. Bleahu, M., Brădescu, V., Marinescu, F., (1976), *Rezervații naturale geologice din România*, Ed. Tehnică, București, p. 120-122, 170-171;
3. <http://www.infomediului.ro/cover-story/32-pdurea-plmanul-verde-al-pmantului.html> ;
4. http://www.google.ro/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&frm=1&source=web&cd=10&sqi=2&ved=0CFMQFjAJ&url=http%3A%2F%2Fwww.ecosmagazine.com%2Fuploads%2F1%2F2%2F2%2F0%2F122036%2Fpadurea_si_viata.doc&ei=sjCeUdWkEpTn4QSlyYCoBw&usg=AFQjCNHS47NTNIksFkyPRB0jhBChU8YiDA&sig2=mlvXBou9yu4G1Bi-m9vJ5A

SALVAȚI PĂMÂNTUL!

Prof. SCAFARIU CORINA

Școala Gimn. I. D. Sîrbu Petrila-Hunedoara

Scopul esențial al educației privind protecția mediului este acela de a oferi posibilitatea fiecăruia să-și manifeste atitudinea personală, responsabilă față de mediul în care trăiește.

Natura își are propriile legi care trebuie respectate, în primul rând, de adult pentru că el este (sau ar trebui să fie) modelul copilului. Atâta vreme cât o persoană adultă consideră mediul drept un coș de gunoi, o proprietate în care să facă orice după bunul plac, șansele ca cei mici să devină responsabili față de mediul înconjurător sunt infirme.

Schimbarea mentalității oamenilor nu este ușoară și, fără o educație în acest sens, orice acțiune de ocrotire a mediului este supusă eșecului. Ocrotirea naturii nu mai este numai o problemă a naturiștilor, ci a omului însuși.

Natura devine un partener de joacă al copilului încă din primii ani de viață. Jocul în natură cu alți copii sau cu adulții este principala modalitate prin care copilul cunoaște lumea înconjurătoare, își dezvoltă capacitatea de a înțelege și de a învăța. El va descoperi natura nu dacă i se va spune, ci dacă va acționa. Se va bucura de priveliște dacă va fi în mijlocul naturii și nu o va observa doar în fotografii. În natură va cunoaște plantele pipăindu-le, se va putea uda cu rouade pe ele, va simți întreaga paletă de mirosuri proaspete pe care le oferă natura.

Dacă în primii ani de viață copilul descoperă natura și-o face partener de joacă, mai apoi, când intră în colectivități organizate, la grădiniță sau la școală, acesta trebuie învățat să aibă grijă de mediul înconjurător ca de unul din prietenii săi cei mai buni.

Grija față de situația mediului, intervenția pentru apărarea lui împotriva deteriorării și poluării, efectuarea unor acțiuni de păstrare a unui mediu sănătos vor duce în timp la formarea comportamentului ecologic. În tot ceea ce întreprind copiii trebuie să aibă o motivație, trebuie să înțeleagă că sănătatea lor depinde de sănătatea mediului înconjurător. Astfel, dacă ne vom rezuma doar la a le spune să aducă ghivece cu flori în clasă, poate că rugămintea aceasta nu va avea ecoul așteptat în rândul copiilor. Însă, dacă le vom spune că plantele sunt cele care îmbogățesc și curăță aerul sau că simpla prezență a lor ne pot liniști, relaxa, cu siguranță copiii vor reacționa pe măsura așteptărilor noastre. Și, pentru ca această afirmație să aibă un impact mai mare asupra lor, nu trebuie decât să facem o drumeție în mijlocul naturii și copiii vor fi mai relaxați. Iar acest lucru îl vor simți pe pielea lor. Chiar și o lecție de limba română

ținută în curtea școlii, la umbra copacilor, în acordul trilurilor de păsărele, va fi mai plăcută, mai relaxantă decât una desfășurată în clasă.

Cu ocazia ieșirilor în natură, concretizarea noțiunii de comportament ecologic se face cu succes. La fața locului copiii percep cum trebuie să se comporte pentru a proteja mediul:

- să nu facă focul în pădure decât în locurile special amenajate;
- să nu scrijelească tulpinile arborilor, să nu rupă crengile lor;
- să păstreze curate locurile pe unde trec;
- să îngrijească spațiile verzi și chiar să planteze puieți.

Cu alte cuvinte, copiii trebuie să învețe să respecte natura pentru ca și aceasta să le ofere cea oază de relaxare, de sănătate, de energie.

Odată ce copiii încep să conștienteze necesitatea păstrării sănătății naturii, aceștia pot fi antrenați în acțiuni mobilizatoare, de atragere și a altor copii în acțiuni de protecție a mediului. Spre exemplu, un colectiv de elevi poate trimite celorlalte colective din școală sau chair din alte școli în cadrul unor parteneriate un mesaj imperativ „Salvați Pământul!”, în care aceștia solicită idei și acțiuni concrete pentru „a reface sănătatea Pământului”. Pentru ca acțiunea să capete mai mult dramatism mesajul copiilor poate fi însoțit de „strigătul de ajutor al Pământului:

„Dragi copii,
am nevoie de ajutorul vostru. Exploatarea necugetată din partea oamenilor m-au rănit. Mi-au secat bogățiile. Mi-au distrus haina catifelată de verdeață. Dezastrul plutește peste tot. Mă acoperă gunoaiele. Mă sufoc. E atât de murdar în jur! Ajutați-mă, vă rog!”

În urma unui asemenea mesaj mobilizator se pot propune și desfășura cu succes o serie de activități:

- lucrări practice de igienizare a mediului natural apropiat școlii;
- excursii și expediții tematice;
- vizionarea unor casete video, emisiuni TV pentru explorarea vieții Terrei, a lumii plantelor și animalelor;
- povestirea unor întâmplări petrecute în mijlocul naturii, aflate sau trăite direct de elev;
- studii de caz: „Nu aprindeți focul în pădure!”, „Aerul pe care îl respirăm”, „Plantele și animalele în viața mea”;
- exerciții de descoperire și înțelegere a relației cauză – efect;
- exerciții tip grilă, exerciții de justificare a unor afirmații, exerciții de interpretare, prin judecăți și raționamente simple, a unor afirmații cu valoare de înțelepciune privitoare la mediul în care trăim.

Jocul, desenul, povestirea, excursia didactică, drumețiile, valorificarea elementelor regăsite în povești și legende despre plante și animale care au salvat vieți omenești, întâlniri cu consilieri ecologici sunt doar câteva mijloace cu ajutorul cărora copiii pot cunoaște natura și pericolul în care se află organismele vii ca urmare a poluării aerului și apei, a defrișării nemiloase a pădurilor.

Orientarea copiilor către natură depinde cu preponderență de posibilitățile ce li se oferă de a se întâlni cu ea. Pădurea, câmpul cu flori, varietatea insectelor și a păsărilor trebuie să fie o prezență vie în viața copilului. „Natura este o carte deschisă în care nu avem decât să citim.” Trebuie doar să vrei și să citești în ea.

BIBLIOGRAFIE:

1. Dumitrescu Florica, Stănculescu Carmen – „Natura pe înțelesul copiilor”, Pitești, Editura Carminis, 1998
2. Dr. Mohan Gheorghe, Dr. Ardelean A. – „Ecologie și protecția mediului”, București, Editura Scaiul, 1993

NATURA – PRIETENA MEA

Prof. învă. primar BOLOG RODICA

Școala Gimn. I. D. Sîrbu Petrila-Hunedoara

Natura ne dăruiește cu bucurie și simplitate, din plin, necondiționat, toate bunurile sale. În condițiile epocii contemporane, caracterizate prin creștere demografică, industrializare și prin acțiunea deseori necontrolată a omului asupra mediului, se pune tot mai acut problema protecției mediului înconjurător. În această problemă latura educativă are un rol determinant. Educația pentru mediu ne privește în egală măsură pe toți, adulți sau copii, iar problema, deși nu e nouă, se pune tot mai acut, devenind obiect de studiu la unele clase sau obiectiv în cadrul unor discipline ca științe, chimie, biologie, geografie.

Educația ecologică nu este doar o necesitate obligatorie a zilei de azi, ea este criteriul principal al stilului de viață durabil și unica modalitate de supraviețuire a omenirii în viitor.

Pentru realizarea cu succes a educației ecologice este esențială îmbinarea efectivă a formelor de “educație alternativă” cu formele de educație instituționalizată.

Educația ecologică presupune nu numai formarea unui comportament corect față de mediul ambiant, dar și implicarea activă și chibzuită în procesul de adoptare a deciziilor de mediu. Dacă ne întrebăm ce șansă are educația pentru mediu într-o lume mânată de interese materiale și ce efecte ar avea, nu trebuie să fim părăsiți de optimism, să fim convinși că, începută de la vârstele cele mai mici, va reuși în timp să conducă la formarea unei conduite adecvate, iar omul de mâine va fi capabil să discearnă asupra binelui și a răului, să acționeze în folosul naturii și a sa.

Scopul esențial al educației privind protecția mediului înconjurător este de a oferi posibilitatea fiecăruia să-și manifeste atitudinea personală, responsabilitatea față de mediul în care trăiește. Acest lucru începe cu mediul familial unde importante și relevante sunt puterea exemplului și cea a cuvântului .

În școală, învățarea trebuie să se dezvolte în mod natural, pornind de la ce știe elevul în sensul descoperirii varietății formelor și a fenomenelor naturii, pe cale experimentală. O învățare eficientă va da copilului posibilitatea să redescopere natura printr-un contact direct cu aceasta, în care profesorul joacă rolul unui ghid. A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată astăzi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii.

Proiectele educative de educație pentru mediu se înscriu în coordonatele unor preocupări organizate, coordonate, sistematizate de abordare ecologică a problematicii lumii contemporane; ele sunt o cale de modernizare a învățământului, de care depinde posibilitatea de a alege, în viitor, între un mediu curat și sănătos, între un public informat, educat care conștientizează gravele probleme de mediu și un public care ignoră și este indiferent la aceste probleme.

Exemple de bună practică

Proiectul de educație ecologică “**Natura – prietena mea**” derulat cu elevii, a avut ca scop sensibilizarea copilului față de mediul natural, sensibilizare ce are în vedere cultivarea respectului față de mediul natural, a folosirii raționale a resurselor, a responsabilizării în legătură cu protecția și ocrotirea acestuia, a estetizării mediului, a sporirii resurselor și nu în ultimul rând a optimizării relației dintre copil și natură.

Școlarii se află în perioada de structurare a personalității și a sistemului propriu de valori, de formare a imaginii de sine și față de ceilalți precum și a conduitelor și a modului de viață. Ei

au nevoie de sprijin, de un mediu informativ care să fie alături de ei, pentru a putea trece cu succes de la dependența din copilărie la autonomia și responsabilitățile adulților.

Copiii contribuie în mod unic la dezvoltarea națională, dar și locală datorită energiei lor, entuziasmului, agerimii și capacității lor creatoare. În acest sens, proiectul “ Natura – prietena mea” a fost o provocare pentru noi și o implicație benefică prin formarea generației actuale și viitoare în spiritul educației ecologice.

Prin desfășurarea acestui proiect am urmărit încurajarea activităților de protecție a mediului înconjurător, sensibilizarea elevilor pentru păstrarea curățeniei, formarea unui spirit critic față de problemele actuale de mediu, formarea unor abilități necesare investigării, identificării, precum și rezolvării unor probleme de mediu. Nimic nu poate înlocui propriile experiențe care îi ajută pe copii să creeze o imagine obiectivă a realităților ce îi înconjoară.

“Natura – prietena mea“ este proiectul care a antrenat și implicat școlarii, într-o gamă variată de activități: activități de informare despre pădure; activități de ecologizare a pădurii; activități creative , recreative, artistico – plastice; activități practice.

Aceste activități au fost îmbinate cu drumeții, plimbări și jocuri în aer liber.

Pădurea este cea care ne inspiră și care ne dăruiește atâtea frumuseți nebănuite. Sănătatea noastră depinde de viitorul ei. Copiii au reușit să identifice problemele de mediu precum și rezolvarea acestora prin colaborarea cu instituții ale administrației locale. Cu toții dorim ca educația ecologică în școală să se poată realiza prin orice tip de activitate: școlară, extrașcolară, activități științifice, literare, artistice, plastice, sportive, sub forma unor observații și experimente în natură , desene, lucrări practice, drumeții, orientări, colecții, scenete ecologice, concursuri.

Poate cel mai important rezultat al proiectului a fost acela că școlarii au fost stimulați să gândească atât critic, cât și creativ. Copilul poate și trebuie să poată cântări bine opțiunile, să identifice alternativele pentru o problemă dată, să comunice, să prezinte corect problemele comunității, să analizeze sugestiile cetățenilor și să ia decizii. Cu alte cuvinte, un proiect bun de educație ecologică îi ajută pe actualii și viitorii cetățeni să se implice în rezolvarea unei probleme ce afectează atât mediul, cât și sănătatea comunității în care trăiesc.

Școala de azi, școala de mâine are sacra misiune, printre altele, să-i învețe pe elevi să trăiască frumos și sănătos. Dreptul de a avea un mediu sănătos este un drept fundamental al fiecărei ființe umane. Înscriindu-se în registrul bogat al “noilor educații”, educația ecologică permite deschiderea școlii spre problematica lumii contemporane. Se conturează, din ce în ce mai mult, ideea că școala trebuie considerată în ansamblul modalităților sociale de educație care

constituie, de fapt, sistemul social de educație. Multe dintre noile modalități de educație satisfac nevoia de educație permanentă a individului.

Dacă ei, elevii, cresc astăzi în spiritul ecologiei, poate că mâine Terra va deveni mai curată, mai verde și mai veselă, iar o lecție bine învățată în copilărie, în școală, se transformă în deprindere pentru un adult.

Bibliografie

1. Grădinaru, Ilie (2000) – *Protecția mediului*, Editura Economică, București;
2. Nedelcu, Gabriela; Nedelcu, Mădălina(2003) – *Educația ecologică și voluntariatul în protecția mediului*, Fundația pentru Cultură și Educație Ecologistă Ecotop, Editura Treira, Oradea;
3. Coman M., Dăscălescu, A. (2008): *Ghid de bune practici de mediu*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca;

APA PE TERRA

Prof. Gheban Nora, Colegiul Național de Informatică „Carmen Sylva” Petroșani

„Apă! N- ai nici gust, nici miros, nici culoare,
nici aromă, nu poți fi definită, te gustăm fără
să te cunoaștem. Tu nu numai că ești necesară
vieții: tu ești însăși viața. Ești cea mai valoroasă
bogăție din lume și ești cea mai gingașă,
tu, atât de pură în adâncul pământului.”

Antoine de Saint-Exupery

Originea apei terestre este destul de controversată. Se susține că ea a existat de la începutul formării Pământului dar nu în formă lichidă și nici ca vapori în atmosferă, ci legată în roci. Ea a fost eliberată treptat ca vapori de rocile fierbinți împreună cu dioxid de carbon, formând a doua atmosferă (cea inițială, de heliu și hidrogen, de la formarea Pământului, se presupune că ar fi fost rapid "măturată" de *vântul solar*). Când răcirea scoarței a progresat

destul, apa s-a condensat, au apărut ploile și s-au format mările, iar aportul de apă din adâncimi a continuat prin emanațiile vulcanilor.

Pământul este unicul loc cunoscut în care apa apare cert și în formă lichidă. Este rezultatul convergenței mai multor factori, mici modificări putând duce la dispariția apei lichide și deci a vieții: o variație de numai +/- 5% a distanței față de Soare, sau o variație a intensității sau compoziției spectrale a radiației acestuia, sau modificarea compoziției atmosferei planetei noastre.

Apa de pe Terra e o cantitate constantă, pe care nu o putem influența, spre deosebire de alte resurse cum e peștele sau cheresteaua, pe care teoretic le putem înmulți, sau altele precum combustibilii fosili (cărbune, petrol, gaz natural) pe care acum omenirea le reduce constant prin consum. Putem însă să îi alterăm calitatea și o facem din plin. Și chiar și cantitativ, deși teoretic ar fi pe pământ destulă apă pentru omenire, pentru prezent și viitor, la o privire mai detaliată vedem că ea este adesea la locul nepotrivit, la timpul nepotrivit, în forma nepotrivită sau cantitatea nepotrivită pentru necesitățile noastre actuale, care au evoluat adesea ignorând faptul că apa nu e oriunde, oricând, oricum și oricât la dispoziția noastră. Cu toate acestea, omul modern încearcă să ajusteze acești factori în interesul său și să determine unde, când, câtă și ce fel de apă să existe și să îi servească interesele. El trece prea adesea cu vederea că și chiar într-o concepție antropocentristă, resursele Terrei - inclusiv apa - nu sunt o moștenire de la părinți ci doar un împrumut de la copiii noștri, iar într-una mai ecologică noi suntem doar simpli beneficiari fericiți ai apei, alături de alte specii. Dincolo de concepții filozofice și etice, știința demonstrează că dacă abuzăm de apă lovim alte specii, natura și mediul în general și că, deși ne-am proclamat cu trufie în luptă cu natura și chiar învingători și stăpâni ai ei, suntem de fapt parte a ei și dependenți de ea, și că abuzul de cantitatea și calitatea apei în dauna altor specii sau echilibrului din mediu e de fapt un rău care ni-l facem nouă înșine și mai ales generațiilor viitoare. Pentru a avea apa dorită fără a compromite dezvoltarea durabilă, va trebui mai întâi să o cunoaștem și să o înțelegem, deoarece aparent banala apă este de fapt un întreg univers.

Cantitatea și repartitia apei pe Terra

Decenii întregi s-au făcut mari eforturi de a determina cantitatea și repartitia apei. Cantitatea totală actuală de apă de pe planeta noastră este estimată la circa 1,4 miliarde de kilometri cubi. Estimări mai exacte propun cifra de $1357,506 \times 10^{15} \text{ m}^3$. Această cantitate se apreciază că a fost de multe zeci de ori mai redusă în urmă cu 4 miliarde de ani ($20 \times 10^{15} \text{ m}^3$) dar scoarța pământului a eliberat treptat $3400 \times 10^{15} \text{ m}^3$ apă. Diferența până la valoarea actuală este pusă pe seama apei disociate definitiv prin fotosinteză, care a dat naștere actualei atmosfere. Acest proces continuă și în momentul de față, apreciindu-se că se pierde anual definitiv, prin

fotosinteză, $550 \times 10^9 \text{ m}^3$ de apă. Pierderile externe (disiparea din atmosferă în spațiul cosmic) sunt contrabalansate de aportul extern prin meteoriți și praf interplanetar (circa 10.000 tone anual), în care adesea există apă.

Din totalul apei din hidrosferă, 97,42 % este sub formă lichidă ($1364 \times 10^{15} \text{ m}^3$), 2,57% în stare solidă ($36 \times 10^{15} \text{ m}^3$) și sub 0,00001% ($0,013 \times 10^{15} \text{ m}^3$) în stare gazoasă. Această proporție a variat și ea de-a lungul erelor geologice, după temperatură (conform principiului lui Le Chatelier). Topirea totală a calotei glaciare antarctice și groenlandiene ar produce creșterea nivelului oceanului planetar cu peste 90 metri, dar și o puternică ridicare a celor două suprafețe de uscat scăpate de povara gheții. Din apă, $1350 \times 10^{15} \text{ m}^3$ aparțin oceanelor, lacurilor sărate și mărilor interioare și doar 2,57% este “dulce”. Din aceasta (100%), 30% sunt ape subterane (lichide sau sub formă de permafrost), 50% ape de suprafață staționare și 20% ape de suprafață curgătoare. Cifre mai exacte estimează 125.000 km^3 în lacuri cu apă dulce și 1250 km^3 în râuri. Umiditatea din sol și apa vadoasă ar totaliza 67000 km^3 în schimb apele subterane, până la 4000 m adâncime, ar cuprinde $8.350.000 \text{ km}^3$, adică 0,61% din hidrosferă, iar ghețarii și calotele de gheață $29.200.000 \text{ km}^3$, adică 2,14 % din hidrosferă. În fine, biosfera înglobează numai $0,0006 \times 10^{15} \text{ m}^3$ de apă. La mari adâncimi există apă și în scoarța terestră, din care activitatea vulcanică mai aduc la suprafață alături de alte gaze.

Nevoile de apă ale omului nu par mari la prima vedere față de cifrele arătate. Însă din apele dulci lichide, numai 4% ($0,2 \times 10^6 \text{ m}^3$) se estimează ca fiind prelevabile pentru consumul uman, cantitate foarte redusă ținând cont de creșterea puternică a consumului de apă în ultimele decenii și variația sezonieră și cea geografică a surselor.

Apa în Europa

Europa are resurse de apă estimate la 10^{15} m^3 ape subterane, $2580 \times 10^9 \text{ m}^3$ ape de suprafață (din care $131 \times 10^9 \text{ m}^3$ în râuri, $2027 \times 10^9 \text{ m}^3$ în lacuri naturale și $422 \times 10^9 \text{ m}^3$ în acumulări artificiale) și $4090 \times 10^9 \text{ m}^3$ în ghețari. Scurgerea medie (runoff = precipitații minus absorbție în sol și evaporare) este de 304 mm / an, adică $3100 \times 10^9 \text{ m}^3$, pe un teritoriu de 10,2 milioane km^2 . Raportat la populația Europei (680 milioane locuitori), înseamnă teoretic $4560 \text{ m}^3 / \text{locuitor} / \text{an}$, la o captare totală actuală de $700 \text{ m}^3 / \text{locuitor} / \text{an} = 1920 \text{ l} / \text{locuitor} / \text{zi}$.

Aparent, nu ar trebui să existe probleme cantitative privind resursele de apă deși în America de Sud de exemplu există de 10 ori mai multă apă pe cap de locuitor decât în Europa.. Repartiția apei existente la nivel european este însă foarte inegală, țările din nordul Europei având, pe cap de locuitor, resurse de 6-8 ori mai mari decât celelalte. Și totuși se estimează că, în apropierea centrelor urbane din toate țările Europei, cu excepția Irlandei, resursele de ape subterane și de suprafață sunt supraexploatare. Consumul global pe fiecare țară trebuie și el

detaliat, căci sunt diferențe importante. În plus, intervine puternica variație sezonieră, variația interanuală și alți factori.

Apa în România

În comparație chiar cu restul Europei, România este o țară cu resurse de apă reduse. În ciuda realizării a numeroase acumulări, volumul de ape de suprafață stătătoare este modest iar râurile au debit relativ mic. Cifric, resursele totale de apă ale României sunt evaluate la $40 \times 10^9 \text{ m}^3 / \text{an}$, din care din râurile interioare numai $5 \times 10^9 \text{ m}^3 / \text{an}$ ($10 \times 10^9 \text{ m}^3 / \text{an}$ în regim amenajat) și $3 \times 10^9 \text{ m}^3 / \text{an}$ apă subterană. Potențialul hidric e aproximat la $1750 \text{ m}^3/\text{locuitor}/\text{an}$, față de media europeană de $4800 \text{ m}^3/\text{locuitor}/\text{an}$. Dunărea este puțin utilizată ca sursă de apă și punerea ei în valoare în acest sens nu se întrevide în viitorul apropiat, deși planuri există. Chiar și ridicând mult procentajul utilizării Dunării ca sursă de apă, volumul de resurse pe cap de locuitor rămâne modest în comparație cu media în Europa.

Rezervele de apă diferă geografic, ele fiind bogate în zonele montane și reduse în Bărăgan și Dobrogea, precum și în unele zone carstice, unde utilizarea apelor meteorice pentru nevoile populației nu este o raritate. Diversele aducțiuni interbazinale nu au anulat discrepanțele și nu cresc pe ansamblu cantitatea de apă, fapt pentru care România are un motiv în plus să manifeste grijă față de apele ei, care pun probleme serioase nu doar cantitativ ci mai ales calitativ.

Indicatori de calitate ai apei

Așa cum s-a arătat deja, pentru caracterizarea calității și gradului de poluare a unei ape se utilizează indicatorii de calitate. Aceștia se pot clasifica după natura lor și după natura și efectele pe care le au asupra apei, după cum urmează.

A. Clasificare după natura indicatorilor de calitate:

- indicatori organoleptici (gust, miros).
- indicatori fizici (pH, conductivitate electrică, culoare, turbiditate).
- indicatori chimici.
- indicatori chimici toxici
- indicatori radioactivi
- indicatori bacteriologici
- indicatori biologici

B. Clasificare după natura și efectul pe care îl au asupra apei:

- indicatori fizico-chimici generali: temperatura, pH, indicatorii regimului de oxigen, oxigen dizolvat (OD), consumul biochimic de oxigen (CBO5), consumul chimic de oxigen

(CCOcr și CCOMn), indicatorii gradului de mineralizare, reziduul fix, cloruri, sulfatați, calciu, magneziu, sodiu,

- indicatori fizico - chimici selectivi: carbon organic total (COT), azot Kjeldhal și azot total, fosfați, duritate, alcalinitate;

- indicatori fizico - chimici specifici (toxici): cianuri, fenoli, hidrocarburi aromatice mono și polinucleare, detergenți, metale grele (mercur, cadmiu, plumb, zinc, cobalt, fier, etc.), pesticide, arsen, uraniu natural, trihalometani, indicatori radioactivi.

- indicatori biologici.

Clasificarea indicatorilor de calitate ai apei, concentrațiile maxime admisibile pentru aceștia precum și metodele standardizate pentru determinarea lor sunt prezentate în tabelul următor.

Bibliografie

http://hydrop.pub.ro/vion_cap15.pdf - *Compoziția fizico chimică a apelor naturale*

[http://frf.cnscis.ro/raport de cercetare: Detectarea și cartarea geofizică a contaminării cu hidrocarburi a terenurilor și apelor subterane](http://frf.cnscis.ro/raport%20de%20cercetare%20Detectarea%20și%20cartarea%20geofizică%20a%20contaminării%20cu%20hidrocarburi%20a%20terenurilor%20și%20apelor%20subterane); autor Prof.dr. Paul Georgescu

http://www.mmediu.ro-ape-calitatea_apelor_subterane.pdf

http://ro.wikipedia.org/wiki/circuitul_apei_in_natura

Buletin de analiză a apei - Direcția de Sănătate Publică a Județului Prahova

NATURA, CASA VIETII

Prof.înv.primar Lupescu Elena

Școala Gimnazială Petros

Omul și natura trebuie să co-existe într-o armonie perfectă. Natura îi oferă ființei umane forța de care aceasta are nevoie pentru a supraviețui, iar omul, la rândul său, ar trebui să fie profund recunoscător și să-i asigure o protecție permanentă.

O înțelegere profundă a relației dintre om și natură formează o atitudine corectă, care poate contribui semnificativ la obținerea fericirii, prosperității și longevității reprezentanților societății umane. De fapt, cele menționate mai sus nu conțin niciun cuvânt, care nu ar putea fi

argumentat din punct de vedere științific. Fie că este vorba de relaxare pe plajă, înot sau drumeții la munte, interacțiunea cu natura are un efect extrem de pozitiv asupra psihologiei și fiziologiei ființei umane.

Timp de milenii, oamenii au intuit importanța crucială a naturii în viața omului. Astăzi, prin intermediul cercetărilor științifice, a devenit clar, că un contact strâns cu natura ne poate ajuta să înlăturăm stările de depresie, ne stimulează autoaprecierea, ne ajută să devenim mai grijulii, mai puțin agresivi și indiferenți și ne îmbunătățește performanțele în activitatea profesională. Potrivit NaturalNews, în 2007, savanții britanici au făcut comparații ale stării psihologice a oamenilor care se aflau în parc cu cea a persoanelor dintr-un centru comercial. Oamenii care se aflau în aer liber au raportat în 71% din cazuri o reducere a nivelului de depresie, comparativ cu 45% din persoanele aflate la mall. În plus, vizitatorii centrului comercial, în 22% din cazuri, au relatat o creștere a profunzimii depresiei. În același timp, 90% dintre persoanele care se plimbau în parc au menționat o augmentare a autoaprecierii, în raport cu 44% din persoanele ce se aflau în interiorul centrului comercial.

Cercetătorii de la Universitatea din Rochester au descoperit că atunci când oamenii vizualizează fotografii cu natura, sunt mai înclinați să acorde prioritate valorilor eterne, decât aspirațiilor pentru bogăție și faimă. Aceștia erau dispuși să împărtășească și să participe la activități de caritate, spre deosebire de cei care au privit fotografii cu peisaje urbane.

Specialiștii de la Universitatea din Illinois au evaluat unele avantaje ale apartamentelor din Chicago în funcție de vederile pe care le oferă acestea. Oamenii de știință au observat că locuințele cu vederi spre gazon sau parc au avut o acțiune mult mai benefică asupra stării psihologice a orășenilor. Persoanele care au vizualizat prin ferestrele apartamentelor priveliști ale naturii, au avut mai puține conflicte și și-au afișat mai rar violența și agresivitatea. În plus, s-au confruntat cu mult mai puține probleme dificile decât oamenii care observau din apartamentele sale peisaje urbane.

În zilele noastre, tensiunea psihologică și stările frecvente de depresie determină dezvoltarea multor boli și probleme sociale. Când psihicul cedează, se manifestă numeroase modificări funcționale în sistemele organismului. Dacă aceste probleme nu sunt remediate, își fac apariția bolile cronice. Astfel, oamenii deconectați de la sursa principală a forței lor – natura - le este foarte dificil să-și păstreze organismul într-o stare satisfăcătoare de sănătate.

Omul zilelor noastre s-a îndepărtat tot mai mult de natură creând astfel o discrepanță cât se poate de evidentă! Necesitatea de a ne hrăni corpul fizic a atras de la sine nevoia de a diversifica și prepara hrana în multiple moduri! Astfel au fost înființate restaurantele, fast-foodurile și alte unități de preparare a hranei, însă tocmai modul de preparare al hranei a adus

organismul uman în pragul unui colaps! Au fost create milioane de rețete de bucate, moduri cum pot fi preparate produsele alimentare oferite de Mama Gee, dar oare este sănătos modul nostru de a pregăti hrana cea de toate zilele? La ora actuală mai nimeni nu știe cum poate omul să se întoarcă la Mama Natură și la un mod de hrănire natural și sănătos! Au fost uitate echilibrul și armonia care trebuie să existe între om și natură!

Ne este greu la ora actuală să ne întoarcem la Mama Natură pentru că nu mai cunoaștem drumul! Este necesar să ascultăm de glasul conștiinței sau al intuiției, fără aceasta ne-ar fi destul de greu dacă nu chiar imposibil să revenim la noi cei ce suntem, la natură! Rasele extraterestre existente pe Terra acum care au venit să ne ajute, rămân „dați pe spate” privind la modul nostru lent dar sigur de-a ne sinucide cu bună știință! De-a lungul timpului Dumnezeu Tatăl a trimis pe Pământ Curieri ai Luminei pentru a preîntâmpina un colaps uman de proporții! Dacă nu ne vom opri din acest marș forțat din umbră, s-ar putea să ajungem exact acolo unde nu ne dorim! Haideți să reflectăm și să facem într-adevăr ceea ce trebuie și nu ceea ce ne trăsnește fiecăruia prin cap!! Uneori binele meu nu este binele tău și viceversa, fiecare trăitor în trup are un cumul de lecții de învățat și însușit, una din lecțiile actuale ce ar trebui să fie însușite grabnic de fiecare dintre noi este cea a simțului bun! Dacă vom reuși ne putem considera niște fericiți!

Bibliografie: Philip Sherrard-**Coruperea omului și a naturii**, Editura Doxologia, 2017

PROTECȚIA PĂDURII - O PRIORITATE A LUMII CONTEMPORANE

Prof. Niculesc Liviu - Noris

Școala Gimnazială Petros

Com. Baru, jud. Hunedoara

“Pădurea reprezintă o podoabă a naturii; ea reprezintă viața și bogăția și prin toate calitățile ei merită să fie cunoscută, curată și îngrijită.”

Mihai A. Ionescu

Datorită multiplelor sale funcții, pădurea are un rol hotărâtor în menținerea echilibrului natural. Astăzi, când problema mediului înconjurător a devenit o problemă globală, ea ar trebui constientizată nu numai de agențiile de monitorizare a calității mediului, ci și de oamenii care nu au neapărat cunoștințe în acest domeniu.

Pădurea a constituit dintotdeauna un adevărat prieten pentru români: le-a oferit hrană și adăpost, a reprezentat refugiu pentru haiduci, sursa de inspirație pentru poeți, scut în fața dușmanilor, loc de agrement pentru turiști. Acest ecosistem complex, numit pădure, împiedică inundațiile și alunecările de teren, eroziunea solului, micșorează puterea vântului, menține umiditatea și moderează temperaturile extreme, oferă hrană și adăpost pentru multe animale.

“Plămanul verde” al pământului, cum pe bună dreptate este supranumită pădurea, îmbogățește atmosfera cu oxigen, fără de care viața ar fi imposibilă, contribuind astfel la menținerea compoziției constante a aerului. Ea elimină de 50 de ori mai mult oxigen decât o suprafață similară cultivată cu grâu, fiind deci principala sursă de oxigen. Pădurea exercită cea mai puternică acțiune purificatoare asupra aerului, absorbind dioxidul de carbon și restituindu-l sub forma atât de necesarului oxigen. Din cele 14-16 miliarde de tone de dioxid de carbon lansate anual în atmosferă prin arderile combustibililor, plus cele provenite din respirația oamenilor și animalelor, două treimi sunt absorbite de păduri.

Este bine cunoscută funcția recreativă și terapeutică a pădurilor, mai ales astăzi, când efectele negative ale industrializării se simt tot mai mult. Deloc de neglijat reprezintă rolul său estetic. Văzută de sus sau de la distanță, bolta pădurii impresionează prin varietatea culorilor frunzișului, prin multitudinea de nuanțe de verde care alternează pe suprafețe imense. Sub acoperișul maiestuos al arborilor, își duc existența felurite familii de plante, care, prin coloritul lor, încantă ochiul privitorului. Acest lucru este foarte important pentru omul modern care duce o viață stresantă.

Din cele mai vechi timpuri pădurea a furnizat omului cantități uriase de lemn de bună calitate. La început omul a folosit lemnul drept arme, unelte, în construirea adăposturilor sau pentru pregătirea hranei. Mai târziu el a devenit un material extrem de utilizat, indispensabil pentru multe domenii ale vieții umane (industria mobilei, hârtiei, chimică, în construcții, drept combustibil, etc.). Cu siguranță că folosirea lemnului în cele mai diferite domenii și mai ales fără să ținem cont de faptul că este și el o resursă epuizabilă, dar și rolul complex al pădurii a făcut ca protecția pădurilor să devină o prioritate a lumii contemporane.

După ce, în urma unei lupte îndelungate, pădurea a câștigat teren și a liniștit pământul, astăzi din nefericire, ea se simte tot mai amenințată chiar de cel ce veacuri de-a rânduri i-a fost prieten - omul. Acesta, în lăcomia sau în neștiința sa o poate desființa, dezlănțuind din nou război între pământ și forțele eroziunii, dărâmandu-și astfel temelia propriei existențe.

Una din cauzele majore ale distrugerii pădurilor o reprezintă incendiile. Din nefericire, anual în România se pierd cca 350 ha din aceasta cauză. Pagubele sunt mari dacă ținem seama de consecințele pe termen scurt (modificarea peisajului, dispariția faunei și a florei, uneori aparținând speciilor rare) dar mai ales pe termen lung (reconstituirea biotopului).

Mulțimea de gunoie rămasă în urma oamenilor care uită ca atunci când părăsesc pădurea s-o lase așa cum ar dori să o găsească când se reîntorc, duce la poluarea solului, a apelor subterane și a aerului, inevitabil la moartea lentă a pădurii. Mai grav este faptul că o bună parte

din aceste gunoaie, îndeosebi materialele plastice, sunt foarte rezistente la acțiunea bacteriilor și practic, nu se reciclează pe cale naturală.

În acțiunea distructivă a fondului forestier un rol însemnat îl au tăierile necontrolate ale copacilor care duc inevitabil la modificări ale climei, la împuținarea animalelor sălbatice, la distrugerea echilibrului natural. Din păcate, tăierile abuzive de lemn au ocupat multă vreme prima pagina a ziarelor, în condițiile în care la nivel oficial furtul masiv nu era recunoscut. Inconștiența și iresponsabilitatea factorilor abilitați, dar nu numai, ar putea determina în scurt timp distrugerea fondului forestier.

Efectele negative ale defrișărilor sunt multiple: eroziunea solului, inundații din ce în ce mai frecvente și mai primejdioase, alunecări de teren, schimbări ale cursurilor apelor, deșertificare, încălzire globală, etc.

Nu mai puțin lipsite de importanță, aș putea aici aminti și alte cauze care duc la deteriorarea pădurilor: creșterea suprafețelor de teren agricol în detrimentul pădurilor, pășunatul excesiv, fenomene ale naturii (vânturi, zăpezi, secete), boli și dăunători, ș.a.

Pădurea, odată distrusă de tulburările provocate de intervențiile nepricepute ale omului cu greu se poate reface. Vegetația forestieră trebuie să străbată iarăși drumul de milenii, să se războiască ani și ani cu eroziunea, pentru a câștiga poziția pierdută. Este bine știut faptul că un echilibru odată rupt, numai cu greu și foarte târziu se poate restabili.

Cicatrizarea rănilor provocate de om sau de alte cauze se poate face prin reîmpăduriri, dar din nefericire, ambianța originală a pădurilor este dificil de restaurat și în plus durează ani. Și apoi reîmpădurirea, este încă un cuvânt prea nou și cu efecte mult prea mici pentru a răscumpăra greșeala multimilenară care a determinat dispariția a jumătate din arborii planetei. Putem spune fără teama de a greși, că fără păduri, dezvoltarea și, până la urmă viața însăși nu

sunt posibile. Este clar așadar, că o exploatare nerațională a resurselor forestiere a devenit astăzi, un lux prea scump.

Acum, când pe plan mondial pădurile mai ocupă doar o treime din suprafața uscatului, ceea ce după opinia specialiștilor reprezintă un minim necesar, în multe locuri din lume s-a tras semnalul de alarmă și mulți strigă într-un glas:” SALVAȚI PĂDUREA”.

Pădurea constituie o sursă de frumusețe și bogăție pe care omul are datoria să o ocrotească, pentru ca și noua generație să se bucure de un “plămân verde” sănătos.

O măsură esențială și urgentă care ar trebui luată în vederea protejării “aurului verde” al planetei, este sensibilizarea cetățenilor de a păstra și respecta pădurea, de a iubi toate darurile naturii. Importantă este și constientizarea populației față de starea mediului înconjurător, prin cunoașterea, pe cât posibil, completă a ecosistemului terestru prin prisma legităților de interdependență care le guvernează, dar mai ales a acțiunii antropice care de multe ori introduce dezechilibre ireversibile în sistemul natural al Terrei.

Prin protecția pădurilor se înțelege și starea de sănătate a acestora care se menține prin măsuri de prevenire și combatere a dăunătorilor și bolilor, în acest scop se aplică metode biologice care să asigure echilibrul ecologic.

Privite în ansamblu, importanța pădurii și menținerea echilibrului ecologic și acțiunile distructive la care aceasta este supusă, se poate ușor desprinde necesitatea colaborării pe diverse planuri a tuturor specialiștilor care activează în diferite sectoare productive și de cercetare ale agriculturii și silviculturii, în scopul prevenirii, refacerii și menținerii echilibrelor ecologice, atât de importante vieții de pe Terra.

LEARNING ENGLISH THROUGH FILMS AND MUSIC

– planet protection awareness –

Prof. Mănescu Marinela-Florina

Școala Gimnazială Petros, Hunedoara

What can film and video add to the learning experience? Kieran Donaghy, who won the British Council’s *TeachingEnglish blog award* tells us why film is such a good resource. Language teachers have been using films in their classes for decades, and there are a number

of reasons why film is an excellent teaching and learning tool:

Learning from films is motivating and enjoyable. Motivation is one of the most important factors in determining successful second-language acquisition. Films and TV shows are an integral part of students' lives so it makes perfect sense to bring them into the language classroom. Film, as a motivator, also makes the language learning process more entertaining and enjoyable.

Film provides authentic and varied language. Another benefit of using film is that it provides a source of authentic and varied language. Film provides students with examples of English used in 'real' situations outside the classroom, particularly interactive language – the language of real-life conversation. Film exposes students to natural expressions and the natural flow of speech. If they are not living in an English-speaking environment, perhaps only film and television can provide learners with this real-life language input.

Film gives a visual context. The visuality of film makes it an invaluable language teaching tool, enabling learners to understand more by interpreting the language in a full visual context. Film assists the learners' comprehension by enabling them to listen to language exchanges and see such visual supports as facial expressions and gestures simultaneously. These visual clues support the verbal message and provide a focus of attention.

Variety and flexibility. Film can bring variety and flexibility to the language classroom by extending the range of teaching techniques and resources, helping students to develop all four communicative skills. For example, a whole film or sequence can be used to practise listening and reading, and as a model for speaking and writing. Film can also act as a springboard for follow-up tasks such as discussions, debates on social issues, role plays, reconstructing a dialogue or summarising. It is also possible to bring further variety to the language learning classroom by screening different types of film: feature-length films, short sequences of films, short films, and adverts.

Given the benefits of using film in the language learning classroom, it is not surprising that many teachers are keen to use film with their students, and an increasing number of them are successfully integrating film into the language-learning syllabus. Until quite recently it was difficult to find pedagogically sound film material to help students improve their language through watching film, and teachers had to spend many hours creating their own materials. However, with the advent of the internet there is now a wealth of online resources for both language teachers and their students. With so many resources, it's sometimes difficult for teachers to see the wood for the trees.

Music has been part of the human experience since the beginning of culture. Songs

entertain, connect us to one another and help us express something in a way that other media do not. Artists have always found creative inspiration from the times they live in. And the times, to quote Bob Dylan, they are a-changin'. Multiple generations of artists have lived their lives and grown up in an era of unprecedented climate change. It's no surprise that elements of rising floods, powerful storms and increased heat are making their ways into more and more songs. From Disney to indie, here are some songs with subtle (and not so subtle) allusions to environmental conservation and the impacts of climate change.

Examples of climate change songs:

1. *Despite Repeated Warnings*, Paul McCartney

Sir Paul McCartney is trying to help us pay attention. The former Beatles bandmate implores listeners to mind the many warnings – think higher temperatures, severe fire and storms. Those are the dangers we're facing because of inaction. The pop rock song concludes on a somewhat hopeful note in that change and progress is up to the will of the people.

2. *All the good girls go to hell*, Billie Eilish

Award-winning singer-songwriter Billie Eilish and her brother co-wrote and produced this song that really puts climate change in the forefront. The lyrics point to specific consequences of climate change like "hills burn in California" and "once waters start to rise." Eilish essentially calls out humanity for its abuse of the earth and expresses frustration for the lack of attention and action.

3. *Feels Like Summer*, Childish Gambino

Childish Gambino is the stage name of multi-hyphenate creative, Donald Glover, who earned a Grammy-nomination for "Feels Like Summer." This R&B song has an easy, breezy vibe, but don't let that lull you into missing the meaning behind his environmentally driven lyrics.

“Air that kill the bees that we depend upon
Birds were made for singing
Waking up to no sound...”

Glover encourages us to slow down and question what's happening to increased summer temperatures and the animals that we have grown accustomed to.

4. *How Far I'll Go*, Alessia Cara

Cara sings this song for Moana, an acclaimed animated feature from Disney about a young Polynesian girl on a mission to bring back a precious gem with the goddess Te Fiti. This song dives into personal growth, discovery and an identity shaped by water. Moana's name means large body of water in Maori, a Polynesian language. Moana's family and community

represent Indigenous peoples who call the island home. The film and song give awareness to Indigenous communities who are increasingly vulnerable to rising sea levels and more destructive storms. Climate change doesn't just threaten their homes, it threatens their cultures, which are built around these places.

5. *Walk With You*, Janelle Kroll

Alongside a visual journey of two people made of melting ice, "Walk With You" by singer/songwriter Janelle Kroll explores the emotion behind all the ways the planet is changing. Glaciers may not be living and breathing things, but we can still feel grief when we lose them. With the loss of glaciers and other forms of ice, sea levels are rising around the planet. Amid the sad tones, there is **hope**.

"I'll fall with you, I'll break with you,
I'll change for you, it's hard to do."

Climate action isn't easy, but it's an act of love, and committing to it will save species, places and the planet we care about.

6. *The Three R's*, Jack Johnson

Reduce, reuse, recycle. Those three R's Jack Johnson sings about are core to the idea of conserving the environment and slowing down the effects of climate change. The catchy lyrics are kid-friendly yet still deliver messages that apply to adulthood.

"Well, if you're going to the market to buy some juice,
You've got to bring your own bags,
And you learn to reduce your waste,
We gotta learn to reduce."

If a sing-a-long can teach children about how to protect the Earth, there is hope for the next generation to lead the charge to live in tandem with their surroundings.

7. *Trouble in the Water*, Common

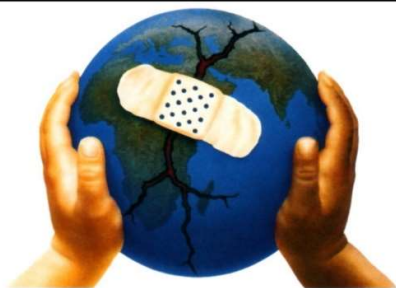
Common brings his conscious lyricism and some talented friends including Malik Yusef, Kumasi, Aaron Fresh, Choklate and Laci Kay to bring awareness to climate change. From the chorus to the hook, the song details changing temperatures, water contamination and polluted air.

"When the water starts to kill the fish,
That's when you know how lethal is."

A lyric like that is hard to ignore in this booming, anthemic single as a cry for help and a call to action to stop mistreating the environment.

8. *Earth Song*, Michael Jackson

MICHAEL JACKSON

HEAL the WORLD

Michael Jackson scored his biggest UK hit in 1995 with his socially-conscious track 'Earth Song'. 27 years on, it sounds as if it could have been written in 2020. The track sees Michael sending out a wakeup-call of sorts about the terrible condition that mankind has caused to the world, from war to the killing of animals and of the earth itself. The song becomes somewhat spiritual towards the end, where Michael calls on people to remember the earth is their inheritance from God via their ancestor Abraham.

Bibliography:

<https://www.britishcouncil.org/voices-magazine/how-can-film-help-you-teach-or-learn-english>

<https://www.nature.org/en-us/what-we-do/our-priorities/tackle-climate-change/climate-change-stories/climate-change-songs/>

PRIETENII NATURII

*Prof. Hadadea Karina
Școala Gimnazială Petros*

Mediul este, după cum se știe, un sistem și ca orice sistem are o anumită organizare (structură, funcții specifice) care asigură viața omului și dezvoltarea societății umane. Viețuitoarele de pe Pământ (plante, animale, oameni – deopotrivă) împreună cu „spațiul” ce permite vieții să existe reprezintă ecosfera, altfel spus casa vieții pe Terra.

Coordonatele actuale ale vieții cotidiene impun abordarea în grădiniță și în școală, alături de alte elemente de educație, și probleme legate de educația pentru calitatea mediului înconjurător. Astfel se evidențiază prioritatea majoră a noastră, a tuturor, de a cunoaște, proteja și conserva mediul de viață, conservarea naturii devenind eficientă și reală numai atunci când aceasta va face parte integrantă din filosofia și comportamentul nostru.

Aprofundând cunoștințe și acționând cu mai multă înțelepciune copiii, și chiar noi cadrelor didactice, putem asigura condiții de viață mai bune într-un mediu înconjurător mai bine adaptat la nevoile și aspirațiile umanității.

Derularea unui program de educație ecologică la nivel preșcolar contribuie la formarea unei conduite ecologice a copiilor și la stimularea interesului copiilor pentru protejarea mediului.

Exemple de bune practici:

-Pădurea - fereastră spre lume: ”Să ocrotim pădurea”, de Loredana Miritescu – lecție de limba română, activități de cunoaștere a componentelor mediului , activități artistico-plactice ”Să protejăm pădurea”- desen,

”Pădurea, prietena mea”;- desen;

-Animale din pădure – ”Ursul și vulpea” – scenetă, ”Animalul preferat” - activitate practică;

-Azi mic, mâine copac voinic – ”Am sădit un pomișor”, de Gica Iureș - lecție de limba română; ”Plantăm copaci” - activitate practică;

-Bradul, frumusețe și risipă – ”Bradul” - lecție de cunoașterea mediului; ”Împodobim bradul artificial și protejăm natura” – activitate practică;

-Utilizarea lemnului – ”Pictură pe lemn” - activitate practică;

-Micii ecologiști – ”În parc - Fă cunoștință cu un arbore”, ”Colectează, recyclează, trăiește”- lecție de cunoașterea mediului, activitate practică ”Prietenii naturii” – activitate de ecologizare

DETECTIVII NATURII

Prof.Berbeniță Mirela, Școala Gimnazială Petros

Protecția naturii devine una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte principale: prevenirea deteriorării mediului, acțiuni de depoluare și reconstrucție ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii, și păstrarea sau întreținerea zonelor depoluate.

Educația ecologică începută încă din școală are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediul de viață care nu este numai al său, ci și al plantelor și animalelor, a tot ce există pe pământ, iar copiii trebuie să conștientizeze și să exprime respectul pentru mediul natural de care beneficiem cu toții și pe care îl vor moșteni generațiile viitoare.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii cu condiția să respecte natura. Natura are nevoie de prieteni

Educația ecologică se poate realiza prin următoarele obiective:

- dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului, precum și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia;
- formarea și exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a mediului, în vederea educării unei atitudini pozitive față de acesta;
- cultivarea dorinței de a se implica activ, colaborând cu alții pentru rezolvarea problemelor de mediu;

Educația ecologică este eficientă atunci când sensibilizăm interesul cognitiv al copiilor și când desfășurăm cu aceștia acțiuni accesibile. Mijloacele și formele de realizare a educației ecologice sunt diverse și multiple.

De aceea primul pas de contact nemijlocit cu elementele mediului am considerat că este perceperea și observarea naturii. Am organizat cu școlarii ieșiri în aer liber, plimbări în mijlocul naturii, excursii, observând astfel frumusețile naturii

În toate activitățile de observare a unor plante și animale desfășurate în natură, am orientat activitatea spre:

- sensibilizarea copiilor în a le îngriji și ocroti pentru că și aceste sunt ființe fragile, lipsite de orice mijloc de apărare, care au și ele viața lor – se nasc, cresc, se dezvoltă, se îmbolnăvesc și mor;

- înțelegerea necesității unei atitudini pozitive față de natură;

Prin contactul nemijlocit cu elementele mediului înconjurător se facilitează înțelegerea de către copii a interdependenței care există în natură, li se formează reprezentări clare despre felul în care omul poate contribui la ocrotirea și protejarea ei.

Cunoscând curiozitatea copilului îl deprindem să caute explicația fiecărei transformări, a fiecărui fenomen din natură și din societate și prin altfel de forme de activitate decât cele de a observa în mod direct natura.

Lecturile după imagini au avantajul că aduc aproape de copii, în mod selectiv, o anumită idee sau secvență din realitatea înconjurătoare. Jocul didactic poate fi practicat în orice moment al zilei ceea ce îi ridică valoarea și funcționalitatea. Copilul începe la această vârstă să exploreze lumea înconjurătoare, să o analizeze, să-și pună întrebări în legătură cu aspectele întâlnite, să facă predicții pe baza datelor culese, să-și exprime stări sufletești și să inițieze acțiuni.

Astfel, după ce au învățat să observe natura, să o cunoască, copiii trebuie învățați să o apere și să o ocrotească.

În activitățile practice de îngrijire a plantelor de la „Colțul verde” din fiecare sală de clasă, ei au posibilitatea să-și verifice direct cunoștințele referitoare la evoluția plantelor, să-și formeze deprinderi de îngrijire a plantelor (le ștergem frunzele de praf, le curățăm de frunze uscate, le udăm, le afănăm pământul din ghivece), fiind conștienți că de munca lor depinde dezvoltarea acestor creații naturale care întrețin viața pe pământ. Munca în grădina cu flori din curtea școlii îi face pe copii mai responsabili participând la plantarea răsadurilor de flori, la stropirea cu apă în zilele secetoase, la curățatul rondurilor de buruieni, etc.

Urmărind formarea și educarea comportamentului ecologic față de mediul înconjurător, cu prilejul plimbărilor în parc le-am atras atenția asupra unor aspecte de distrugere a mediului: copaci cu crengi rupte, cu scoarța scrijelită, deșeuri și ambalaje din plastic sau hârtie aruncate la întâmplare. Pentru a nu proceda astfel și a întări comportamentele pozitive am organizat acțiuni de ecologizare a împrejurimilor școlii și a parcului din fața primăriei.

În colaborare cu familia s-au organizat acțiuni de colectare a deșeurilor în vederea valorificării materialelor reciclabile. Atât copiii cât și părinții acestora s-au implicat în colectarea sortată a acestor deșeuri (hârtie și pet-uri), fapt care a făcut din aceasta un gest reflex și în casele lor înțelegând că separarea deșeurilor este necesară pentru ca acestea să poată fi reciclate.

În educarea comportamentului ecologic am urmărit cu precădere următoarele aspecte: păstrarea curățeniei în sala de clasă, în curtea școlii, în împrejurimi, în parcuri; menținerea

integrității arborilor și florilor; întreținerea spațiilor verzi; plantarea de pomi, de flori și îngrijirea lor; participarea activă la protejarea și ocrotirea naturii.

E bine pentru copii să știe că de mici trebuie să fie prietenii naturii, să o protejeze pentru că și noi suntem parte integrantă a acesteia și pentru că tot restul vieții noastre depinde de acest lucru. Dacă vom ști cum să protejăm natura, vom prelungi miracolul vieții pe **Planeta Albastră**.

Bibliografie:

1. Cătrună L., Cătrună Gh.M.,2005- *Să ocrotim mediul încunjurător*, Editura Coresi, București.
2. Geamăna N.A.,2008 – *Educația ecologică la vârsta preșcolară*, Supliment al revistei *Învățământul Preșcolar*, București.
3. *** - *Programa activității instructiv-educative în grădinița de copii*,2005, Editura V&Integral, București.

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI ECOLOGICE

Prof. Răduțoiu-Albu Andreea-Diana

Școala Gimnazială Petros

Școala de mâine se construiește, în contextul societății cunoașterii, din transformări progresive ce alimentează continuitatea în schimbare. Ea are pecetea democratizării prin adaptarea curriculumului la specificul local și asigură caracterul integrat și transdisciplinar al conținuturilor. Registrul bogat al „noilor educații” permite deschiderea școlii spre problematica lumii contemporane.

Protecția mediului este o prioritate a lumii contemporane. Școala are misiunea de a organiza și desfășura o vie și susținută mișcare de educație ecologică și protecție a mediului, iar elevii, prin îndrumarea cadrelor didactice de specialitate, pot și trebuie să formeze marea echipă de ocrotitori ai naturii. Problemele de mediu sunt urgente și trebuie abordate de întreaga comunitate, iar educația trebuie să fie o parte integrantă a soluției. Opiniile divergente privind starea mediului, consecințele degradării acestuia și rolul educației sunt bune subiecte de discuție și dezbateri. De asemenea, credem că educația mediului n-ar trebui să impună oamenilor un

anumit fel de a gândi. Speranța noastră este că educația ecologică sau educația cu privire la mediu poate ajuta oamenii să învețe cum să gândească – inclusiv cum să rezolve problemele, să ia decizii, să cântărească opțiunile și să alinieze valorile cu acțiunile personale.

Educația ecologică (sau educația relativă de mediu) răspunde acestei cerințe, investind în dezvoltarea gradului de conștiință și a simțului responsabilității tuturor oamenilor față de mediu și problemele sale: „Ea vizează în egală măsură asimilarea de cunoștințe, formarea de atitudini și comportamente dezirabile, clarificarea valorilor, precum și un demers practic eficient.”¹ În acest context, rolul educației ecologice și de protecție a mediului înconjurător este evident, el se concentrează pe modelarea viitorului membru al societății pentru a deveni capabil de a-și forma un punct de vedere obiectiv asupra realității înconjurătoare, de a-l incita la participare, devenind astfel conștient de viitor și de faptul că viața generațiilor de mâine depinde într-o mare măsură de opțiunile sale.

Educația ecologică este valoroasă pentru că presupune un demers de formare prin și pentru valori, care poate dobândi forme concrete de realizare, la diferite nivele de școlaritate, livrând conținuturi informaționale în modalitate transdisciplinară, în context formal sau nonformal.

Educația ecologică este un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu „uneltele” de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Ea poate ajuta oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului. Fie că lucrăm cu preșcolarii sau elevii din gimnaziu, din zone rurale sau urbane, în programele de educație a comunității sau ca profesor, putem introduce educația mediului în activitățile noastre. În ciuda părerilor multor oameni, educația de mediu nu se leagă numai de planul de învățământ al obiectului științe, ci se intersectează cu toate celelalte obiecte de studiu, inclusiv în afaceri, economie, arta limbajului, istorie, studii sociale, ea nu se produce doar în activități obligatorii, ci și în activități extracurriculare.

Copiii sunt o resursă importantă pentru educația mediului prin dubla lor calitate de gestionari și consumatori de mâine ai resurselor. Se pornește de la premise ca în multe cazuri copiii își pot influența părinții și alți membri ai comunității. Educatorii și toți cei care lucrează în școli și cu elevii pot avea un impact deosebit: de la creșterea conștientizării și cunoașterii până la formarea de atitudini și proiecte active în numele educației mediului. Este important să

¹ Claudia Nicolaie, *Dezvoltarea spiritului ecologic al școlărilor mici prin activități extracurriculare*, Editura „Cartea Vrânceană”, Focșani, 2021, p. 4.

recunoaștem că nu este doar o singură cale corectă de a „face” educație ecologică, ca parte a noilor educații, impune corelarea informațiilor pe toate palierele. Ca educatori, avem puterea să schimbăm viețile oamenilor și să servim ca modele pentru colegii noștri.

Existența unor probleme care privesc întreaga planetă și a căror soluționare corespunzătoare interesează toate țările, reprezintă o realitate necontestabilă. Sub raportul conținutului, întreaga omenire - de la opinia publică și până la factorii de decizie sau forurile internaționale de colaborare și cooperare - a dobândit reprezentarea clară asupra problemelor multiple și complexe pe care le ridică astăzi raporturile omului cu mediul înconjurător, a importanței resurselor naturale pentru viața și bunăstarea popoarelor și a faptului că acestea nu mai sunt inepuizabile. A devenit din ce în ce mai evident faptul că activitățile noastre au profunde repercusiuni asupra naturii și a bogățiilor sale, mai ales în condițiile în care influențele omului asupra mediului înconjurător sunt din ce în ce mai mari ca urmare a creșterii populației, a aglomerațiilor umane și dezvoltării industriilor și tehnologiilor.

Corect înțeleasă și aplicată, educația pentru mediu ar trebui să constituie o parte componentă a procesului de educare pe parcursul întregii vieți, pentru că numai în acest mod pot avea loc schimbări benefice în acest domeniu. Aceasta ar trebui să pregătească persoanele în vederea unei înțelegeri mai amănunțite asupra problemelor cu care planeta se confruntă în zilele noastre, să dezvolte capacități și abilități care să constituie premisele unei vieți pentru fiecare dintre noi.

Scopul principal al educației ecologice desfășurate în școală este facilitarea dobândirii unor cunoștințe care să permită înțelegerea problemelor de mediu în profunzimea și complexitatea lor, conducând în final la luarea deciziilor pe baza unei conștiințe ecologice, precum și la promovarea oportunităților de a avea experiențe directe cu mediul natural. În timp ce educația formală este asigurată în special de instituții educaționale, responsabilitatea educației ecologice a fost asumată cu precădere de societatea civilă încă de la apariția sa: „Avantajul acestui fapt este că facilitează schimbarea de atitudine și apariția motivației de a lucra în favoarea soluționării problemelor de mediu.”²

Latura negativă este generată de dispariția educației ecologice din programele școlare ori existența programelor lipsite de acuratețe științifică, rezultând în final dezinformarea și apariția unor concepții greșite, de multe ori cu efecte nedorite asupra mediului. Pentru a asigura atingerea scopului educației ecologice, și anume de a contribui la soluționarea problemelor de mediu, este important ca în programa școlară să fie reintrodusă ca disciplină educația ecologică.

² *Ibidem*, p. 10.

Învățământul are nevoie de specialiști care să lucreze în strânsă colaborare cu persoane cunoscătoare ale particularităților de vârstă ale elevilor ori a comunităților cărora se adresează programul respectiv.

BIBLIOGRAFIE

1. Geamănă, Nicoleta Adriana, Dima, Maria, Zainea, Dana, *Educația ecologică la vârsta preșcolară*, Supliment al Revistei Învățământ Preșcolar, C.N.I. Coresi, București, 2008, pag 15-18;
2. Nicolaie, Claudia, *Dezvoltarea spiritului ecologic al școlărilor mici prin activități extracurriculare*, Editura „Cartea Vrânceană”, Focșani, 2021.
3. Pârvu, Constantin, *Ecologie generală*, Editura Tehnică, București, 2001, pag 233-240;

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ, IMPERATIV AL LUMII CONTEMPORANE

prof. Mikloș Mihaela

Școala Gimnazială Nr. 7 Petroșani

Motto:

„Învățați-i pe copiii voștri ceea ce i-am învățat și noi pe ai noștri: că pământul, cu tot ce are frumos, este mama noastră. Tot ceea ce i se întâmplă pământului va ajunge să li se întâmple și copiilor acestui pământ. Noi știm cel puțin atât: nu pământul aparține omului, ci omul aparține pământului. Omul este firul care țese drama vieții și ceea ce-i face pământului își face lui însuși.”

Sieux Seattle

Ecologia a luat naștere în a doua jumătate a secolului XIX, ca urmare a unor necesități economice ale societății umane. În această perioadă industria și agricultura s-au dezvoltat vertiginos atragând după sine apariția unor probleme majore legate de mediu. Astfel, exploatarea nerațională a resurselor naturale, defrișarea pădurilor în avantajul creșterii suprafețelor agricole, creșterea demografică a populației umane și dezvoltarea intensivă a industriei, au dus la modificarea substanțială a climei și solului.

În acest context a apărut necesitatea soluționării problemelor legate de ameliorarea solurilor degradate, s-a impus nevoia studierii relațiilor dintre plante și sol, precum și a multiplelor probleme legate de protejarea mediului înconjurător, în vederea menținerii sănătății omului și asigurării vieții pe Terra.

Termenul de „ecologie” a fost definit pentru prima dată în anul 1866 de către biologul german Ernest Haeckel drept „domeniul investigării și cunoașterii tuturor relațiilor animalelor cu mediul lor anorganic și organic de viață”.

Educația ecologică (EE) studiază influența activităților umane asupra mediului înconjurător.

Ea se bazează pe cunoștințe referitoare la sistemele sociale și ecologice, dar are și o componentă afectivă: domeniul responsabilității, sistemul de valori, atitudini necesare construirii unei societăți durabile.

În anul 1970 în Nevada (SUA), la conferința IUCN (Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii), specialiștii și cercetătorii au definit educația ecologică ca fiind “... procesul prin care sunt recunoscute valori și clarificate concepte pentru a se putea dezvolta abilități și atitudini necesare înțelegerii și aprecierii relațiilor dintre om, cultura din care face parte și mediul biofizic. Educația ecologică include de asemenea, exersarea luării unei decizii și formularea unui cod propriu de conduită privind calitatea mediului”.

Caracteristicile educației ecologice:

- se bazează pe cunoștințe despre sistemele sociale și ecologice (dimensiunea informațională);
- include dimensiunea afectivă: atitudini, valori, motivații, angajamentul/ dorința de a construi o societate durabilă;
- facilitează procesul de dezvoltare a deprinderilor necesare rezolvării problemelor:
 - de comunicare: verbală și nonverbală (de a asculta, de a discuta în public, de a susține o cauză, de a scrie scrisori persuasive etc.);
 - de investigare: proiecte de cercetare, căutare în bibliotecă, analiză de date;
 - de muncă în echipă: abilități de conducere, de luare de decizii, de cooperare, de respectare a opiniei celorlalți etc.;
- presupune explorarea problemelor de mediu și soluționarea acestora;

- permite colaborarea cu reprezentanți ai autorităților locale, cu alți membri ai comunității.

Formarea convingerilor, atitudinilor și valorilor

Educația ecologică este un proces educațional format din cinci elemente bazate pe concepte individuale:

- Conștientizarea - să ajuți oamenii să devină conștienți de faptul că sunt alegeri pe care ei le pot face în calitate de consumatori, dar aceste alegeri pot avea multiple implicații asupra mediului înconjurător;
- Cunoștințele - ajută la înțelegerea interrelațiilor din lumea vie, astfel încât oamenii să înțeleagă cum interacționează cu mediul, ce probleme pot apărea precum și cum pot fi acestea rezolvate;
- Atitudinile - tendințe de selectare preferențială a unor alternative de răspuns în situații specifice, pornind de la valori sau caracteristici personale stabile;
- Aptitudinile (abilități, talente și aptitudini) cu caracter individual - eficiență și competențe în efectuarea sau rezolvarea cu succes a unor sarcini sau activități specifice;
- Implicarea - încurajează elevii să aplice cunoștințele dobândite, să participe activ la luarea deciziilor, să-și susțină propria opinie. Acest proces poate duce la schimbarea comportamentului individual și creșterea încrederii de sine.

Educația ecologică și formele educației:

- Educația ecologică formală – activități desfășurate prin intermediul unităților școlare
- Educația ecologică non-formală – activități desfășurate de cadrele didactice în afara sistemului școlar
- Educația ecologică informală – trăirea unor experiențe spontane, experiențe din viața de zi cu zi, în afara instituțiilor de învățământ. Poate fi realizată în special prin intermediul mijloacelor de comunicare, dar și prin vizite la muzee, grădini botanice și zoologice, biblioteci, parcuri naturale etc.

Proiecte și programe de educație ecologică

- NE JUCĂM ȘI RECICLĂM - program de educație ecologică pentru preșcolari
- ȘCOLI PENTRU UN VIITOR VERDE - Organizația Internațională de Protecția Mediului WWF (World Wide Fund for Nature) a lansat proiectul educațional și concursul

național “Școli pentru un viitor verde”. Acesta se adresează tuturor școlilor și grădinițelor din România având ca scop informarea preșcolărilor, a elevilor, cadrelor didactice, părinților și comunității locale cu privire la problemele actuale ale mediului. Concursul este organizat în trei secțiuni, după categoria de vârstă a participanților: PIPO pentru grădinițe și preșcolari, DOXI pentru învățământul primar și TERRA MAGAZIN pentru învățământul gimnazial și liceal.

- ECO-ȘCOALA - este un program internațional ce are ca scop îmbunătățirea calității mediului, având activități specifice ce reprezintă o alternativă ecologică, de petrecere a timpului liber. Plecând de la ideea implicării elevilor în rezolvarea problemelor locale de mediu, proiectul urmărește ca acest program să contribuie la creșterea gradului de conștientizare a elevilor în privința problemelor de mediu și a elementelor dezvoltării durabile, prin studiu în clasă și acțiuni concrete în cadrul școlii și comunității.

La nivel internațional, programul Eco-Școala este coordonat de Fundația de Educație pentru Mediul Înconjurător (F.E.E.), care reunește organizații neguvernamentale ce acționează la nivel național în domeniul educației pentru o dezvoltare durabilă. Eco-Școala a debutat ca program-pilot în anul 1994 cu sprijinul Comisiei Europene, iar acum se află în diferite stadii de implementare în 24 de state europene și în Republica Africa de Sud, înglobând peste 7.000 de școli participante și 2.360 de Eco-Școli.

Educația ecologică se poate realiza prin orice tip de activitate școlară, activități științifice, artistice, practice, sportive sau religie. Din multitudinea formelor de manifestare menționăm: observații în natură, experimente, povestiri științifice, desene, plimbări, drumeții, excursii, vizionare de diapozitive sau expuneri PowerPoint, jocuri de mișcare instructiv - distractive, labirinturi ecologice, vizitarea muzeelor, expoziții, spectacole, vizionări de emisiuni TV cu specific educațional, concursuri. Tematicile care pot fi parcurse sunt stabilite în funcție de subiectul propus: "Să ocrotim natura!", "Poluarea în diferite anotimpuri", "Ce se întâmplă iarna cu plantele și animalele?", "Ce știm despre pădure?" "Natura se trezește la viață", "Copac tânăr, copac bătrân", "Ce ne învață natura?", "S.O.S. natura...", "Culorile și sănătatea", "Aspectul cartierului meu, satului meu", "Curiozități ecologice", "Pământul, planeta vie", "Măști și costume ecologice".

Specialiștii în teoria și practica educațională definesc metodele de predare ca fiind „modalități de acțiune cu ajutorul cărora elevii, sub îndrumarea profesorului, își însușesc cunoștințe, își formează priceperi, deprinderi, își dezvoltă aptitudini și iau atitudinile”. Realizarea acestor acțiuni este asigurată de baza teoretică structurată a metodelor și mijloacelor de învățare, de strategii privind organizarea procesului predării-învățării materializate în comunicarea dintre profesor și elev. Procesul de învățare este susținut de materiale didactice

variate, mijloacele audio-vizuale, aplicații pe teren, utilizate în practica educației ecologice. Metodele și tehnicile folosite în educația ecologică sunt adaptate în funcție de grupele de vârstă ale copiilor (preșcolari, școlari sau liceeni), fiind grupate în patru categorii:

a. Metode de comunicare:

- orală (pozitive, interogative, rezolvarea problemelor);
- scrisă (consultarea manualelor și analiza pe text);
- vizuală (limbajul cuvântului, imaginii, sunetului);
- de comunicare interioară (bazate pe limbajul intern).

b. Metode de explorare sistematică a realității obiective:

- directă (observația sistematică, cercetarea documentelor, studiul de caz)
- indirectă (demonstrația, modelarea etc.).

c. Metode fundamentate pe acțiune practică:

- externă, reală (exercițiul în aer liber, lucrările practice, activități creative)
- fictivă sau simulare (jocuri didactice, jocuri de simulare).

d. Instruirea informațională:

- instruirea cu ajutorul calculatorului (lecțiile interactive prin programul AEL-Advanced eLearning);
- simularea unor procese și fenomene naturale în laboratoarele școlare sau în cadrul lecțiilor AEL;
- folosirea hărților interactive și a imaginilor satelitare etc.

Aceste metode vizează cunoașterea și utilizarea noțiunilor de mediu în descrierea și explicarea unor fenomene obiective și a relațiilor din mediul natural, dezvoltarea spiritului de observare, investigare și cercetare la elevi și formarea unui set de valori pozitive față de mediu și a motivației de a participa la menținerea calității mediului. Educația ecologică cultivă și un sistem de valori. Deoarece copiii se maturizează, sistemul de valori pe care ei îl promovează influențează opțiunile și deciziile pe care ei le iau referitor la toate aspectele vieților lor, inclusiv problemele de mediu. Valorile aduc de asemenea consistență vieții unei persoane, ceea ce o ajută să realizeze un concept mai bun despre sine. Există o legătură strânsă între valori, convingeri, atitudini și dezvoltarea unei etici a mediului înconjurător.

Unul din motivele pentru care programele educaționale se adresează în special copiilor și tinerilor încadrați în sistemul educațional este modul lor de gândire mult mai flexibil. Astfel, educația ecologică urmărește îmbunătățirea pe termen lung a atitudinii și a comportamentului față de mediu a tinerilor.

Scopul educației ecologice este de a preveni deteriorarea mediului. În acest sens omul trebuie să acționeze conștient pentru menținerea și îmbunătățirea permanentă a calității acestuia.

În prezent, societatea umană se confruntă cu o serie de probleme negative: limitarea rezervelor și resurselor naturale, degradarea continuă a mediului, efectele încălzirii globale etc. Dacă la începutul anilor 1980 acestea erau considerate ca fiind de domeniul specialiștilor, a liderilor din diferite domenii, pe parcurs au devenit probleme concrete pentru umanitate.

Astfel, s-a ajuns la conturarea și definirea conceptului “problematika lumii contemporane” care a generat o serie de acțiuni și manifestări ca: apărarea păcii mondiale, protecția și conservarea mediului natural, promovarea unei noi ordini economice.

Scopul major al educației ecologice este de a ajuta oamenii să dobândească cunoștințele necesare care să le permită înțelegerea problemelor de mediu. Aceste cunoștințe implică însă mult mai mult decât simpla acumulare a informațiilor, ele trebuie să contribuie la înțelegerea informațiilor și dezvoltarea competenței de evaluare a acestora, urmată de dobândirea capacității de a acționa responsabil, conform intereselor pe termen lung ale comunității, respectând principiile dezvoltării durabile.

Datorită naturii transdisciplinare a ecologiei, educația ecologică facilitează dezvoltarea unei gândiri complexe, implicând și un puternic efect social, solicitând o mai bună comunicare între oameni, între generații diferite, între oamenii de știință și publicul larg, având, totodată, și o importantă dimensiune etică. Pentru toate acestea, educația ecologică este considerată ca fiind educație permanentă de-a lungul vieții, condiție a formării unei culturi cu perspectivă ecologică și a responsabilității globale.

Eficiența educației asupra mediului se poate aprecia numai prin efectele pe termen lung asupra comportamentului viitorului cetățean, rămânând însă în vigoare și obligația de a avea o utilitate imediată (prin aplicațiile practice, prin intervenția elevului, situații concrete).

Școala are menirea de a organiza și desfășura o vie și susținută activitate privind educația ecologică și protecția mediului, iar elevii, sub îndrumarea cadrelor didactice, pot și trebuie să devină apărătorii naturii. Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai atunci când va reuși ca elevii – cetățenii de mâine - să fie convingși de necesitatea ocrotirii naturii și să devină factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu NATURA.

Datoria noastră, a profesorilor, este de a transmite atât copiilor, cât și comunității în care locuim următorul mesaj: „Viitorul omenirii este în mâinile noastre”.

BIBLIOGRAFIE:

1. Dumitrescu, F., Stănculescu, C. – „Natura pe înțelesul copiilor”, Editura Carminis, Pitești, 1998;
2. Ionescu, Al., Săhleanu, V., Bândiu, C., – “Protecția mediului înconjurător și educația ecologistă”, Editura Ceres, București, 1989